

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการเสนอแนะออกแบบภายใน กม กาเซียไลฟ์สไตล์ แอนด์ วิลล่า
(Interior Architectural Design Koom Ka Siab Lifestyle & Villas.)

T120789

จัดทำโดย
นางสาววรางคณา วงศ์อุ้ย รหัสนักศึกษา 49020235
Miss Warangkana Wong-oui Code 49020235

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **120789**
วัน,เดือน,ปี..... **27** มี.ค. 2555

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต กลุ่มวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประจำปีการศึกษา 2553-54

อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ญานินทร์ รักวงศ์วาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้นับ
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
(สถาปัตยกรรมภายใน)

..... คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ บุญสนอง รัตนสุนทรากุล)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รศ.บุญสนอง	รัตนสุนทรากุล	ประธานกรรมการ
รศ.กฤษฎา	อินทรสถิตย์	รองประธานกรรมการ
รศ.ทรงชม	จุลาสัย	กรรมการ
ผศ. ญาณินท์	วิภวงค์วาน	กรรมการ
อาจารย์ธีรวัฒน์ วิริยะอมรพันธุ์		กรรมการ และเลขานุการกลุ่ม

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผศ.ญาณินท์ วิภวงค์วาน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์

1. **ชื่อนักศึกษา** นางสาววรางคณา วงศ์อู๋
รหัสนักศึกษา 49020235
ที่อยู่ 22 หมู่ 9 ตำบลวัดป่า อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์
โทรศัพท์ 08-6938-8371
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ญาณินทร์ รักวงศ์วาน
2. **หัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์** โครงการเสนอแนะออกแบบภายใน กม กาศีเย โดไฟส์สไตล์ แอนด์ วิลล่า (Interior Architectural Design Koom Ka Siab Lifestyle & Villas.)
3. **ประเภทโครงการ** โครงการเสนอแนะ
บทคัดย่อ

ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวภาคเหนือ จัดได้ว่ามีศักยภาพสูงซึ่งจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวสูงคือจังหวัด แม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ สุโขทัย พิษณุโลก และเพชรบูรณ์ จากแนวความคิดการพัฒนาการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2552-2555 ตามแนวคิดกลุ่มคลัสเตอร์ด้านการท่องเที่ยว ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีจุดเด่นในด้านเอกลักษณ์และวัฒนธรรมมาสร้างเป็นจุดขายสำคัญในด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม มุ่งเน้นการอนุรักษ์ ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม จากแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว กม กาศีเย โดไฟส์สไตล์ แอนด์ วิลล่า (In Da Doi Lifestyle & Villas.) เป็นโครงการเสนอแนะซึ่งโดยทั่วไปการพักตามรีสอร์ทหรือการออกแบบรีสอร์ทในเชียงใหม่ นั้น จะเป็นการนำเสนอออกมาในรูปแบบของล้านนา แต่น้อยมากที่รีสอร์ทที่ห้าดาวจะไปจับงานพื้นถิ่นแบบชาวเขามาเล่นแบบเต็มตัว ที่เลือกจับงานพื้นถิ่นชาวเขาเข้ามาเพราะเล็งเห็นว่าเป็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจและเป็นเอกลักษณ์ อีกองค์ประกอบหนึ่งที่สวยงามและน่าสนใจคือประเพณีแบบพื้นถิ่นชาวเขาเผ่าต่างๆที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมไปถึงความเป็นอยู่ สถาปัตยกรรม หัตถกรรม วัฒนธรรมการกิน และขนบประเพณีต่างๆ การแต่งกาย เครื่องประดับ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับการออกแบบอาคารทั้งภายในและภายนอกได้ จุดนี้สามารถที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งเชิงอนุรักษ์นิยมไปจนถึงนักท่องเที่ยวที่ต้องการความหรูหราสะดวกสบายแต่มีเวลาจำกัด คือได้ทั้งความสะดวกสบาย และได้เข้าถึงกลิ่นไอแบบชาวเขาอย่างเต็มเปี่ยม เรียกว่าทั้งสบาย ประหยัดเวลา และประทับใจกับความเป็นพื้นถิ่นที่สวยงามของชาวเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการวิจัย

เพื่อให้การค้นคว้าข้อมูลต่างๆ บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ผู้ทำการวิจัยจึงได้ทำขั้นตอนการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของชาวเขา และวิถีชีวิต วัฒนธรรมต่างๆของชาวเขาเผ่าต่างๆ
2. ศึกษาองค์ประกอบพื้นฐานของโครงการ และรายละเอียดต่างๆ
3. ศึกษาข้อมูลการบริหารโครงการ และการบริการของโครงการ
4. ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการ
5. ศึกษาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน
6. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในโรงแรมและข้อกำหนดในการออกแบบส่วนต่างๆ
7. ศึกษาลักษณะเด่นของโครงการ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการ ออกแบบให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
8. ศึกษารายละเอียดของวัสดุต่างๆ

สรุปผลการวิจัย

1. ทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการและพื้นที่ข้างเคียง มีผลต่อกิจการของโรงแรม
2. ทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการมีส่วนเกี่ยวข้องเนื่องกับการนำเอาวัฒนธรรมชาวเขาเข้ามาใช้เป็นคนเดินปอนในการออกแบบ
2. ข้อมูลการบริหารโครงการ และการบริการของโครงการ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการออกแบบ
3. พฤติกรรมและความต้องการของผู้เข้าใช้บริการและผู้ให้บริการ เป็นตัวกำหนดรูปแบบการออกแบบสถาปัตยกรรมในส่วนต่างๆ ภายในโครงการ
3. แนวโน้มของผู้ใช้บริการจะใช้บริการในส่วนของห้องพักมากที่สุด สำหรับส่วนอื่นๆ คือ LOBBY, LOBBY LOUNGE, COFFEE SHOP, RESTAURANT, SPA, FITNESS และ SWIMMING POOL มีความสำคัญรองลงมา
4. การกำหนดรูปแบบการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความ เป็นจริงและกฎข้อบังคับต่างๆ รวมทั้งความต้องการของผู้ใช้อาคาร โดยคำนึงถึงความงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประโยชน์ใช้สอย โครงสร้างของอาคารและสภาพแวดล้อมอาคาร ระบบวิศวกรรมต่างๆ
บรรยากาศที่ทำให้เกิดความประทับใจและดึงดูดผู้ใช้บริการ

ข้อเสนอแนะ

1. ในการสร้างสภาพแวดล้อมในสถาปัตยกรรมให้กลมกลืนกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อมหาก
พิจารณาในการออกแบบย่อมส่งผลกระทบต่ออย่างแน่นอนแต่ในการออกแบบ ควรตระหนักถึงการ
แก้ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อให้น้อยที่สุด ในระดับที่จะออกแบบให้สามารถสำนึกถึงผลกระทบกับ
สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในการออกแบบยังรวมถึงวิธีการขั้นตอน การจัดการ การบริการและกิจกรรมอื่น
ด้วย

2. ความสัมพันธ์ในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สถาปัตยกรรม และภูมิ
สถาปัตยกรรม ภายในโครงการในการแก้ปัญหาและความเหมาะสมรวมถึงปัจจัยต่างๆ ย่อมส่งผล
กระทบกันต่อการออกแบบหากพิจารณาถึงสถาปัตยกรรมภายใน ควรพิจารณาสถาปัตยกรรมไป
พร้อมกัน ดังนั้น หากสถาปัตยกรรมภายในไม่สามารถแก้ปัญหาหรือเกิดปัญหาในการออกแบบ
สถาปัตยกรรมจึงเป็นอีกขั้นตอนของการแก้ปัญหาในตัวเองระดับที่เกี่ยวเนื่องกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ปัจจุบัน ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สูงขึ้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในปัจจุบันนี้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาประเทศและในประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญระดับสูง ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มของประเทศกำลังพัฒนาที่ให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมอย่างสมดุล ยั่งยืน

ธุรกิจโรงแรมในปัจจุบัน มีการแข่งขันกันอย่างมาก ด้วยนโยบายการบริการที่สร้างความประทับใจ ผู้เข้ามาใช้บริการในโรงแรมหรือลูกค้า ถือว่าเป็นบุคคลสำคัญที่ทางโรงแรมจะต้องดูแลตอบสนองความต้องการ โดยคำนึงถึงความพึงพอใจสูงสุด

กม กาเซีย ไลฟ์สไตล์ แอนด์ วิลล่า (Koom Ka siab Lifestyle & Villas.) เป็นโครงการเสนอแนะซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบของ Cultural Resort ซึ่งแขกผู้มาพักจะได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวไทภูเขา ซึ่งถือว่าเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์แบบใหม่ที่เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่แสวงหาประสบการณ์ใหม่ๆ

นางสาวรวงฉณา วงศ์อุทัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

- ครอบครัวพ่อกับแม่และพี่ชายทั้งสองคน ... ที่คอยให้กำลังใจอยู่เสมอมา และคอยกระตุ้นให้มีแรงทำงาน
- พี่น้องสายรหัส 39 เป็นสายรหัสที่น่ารักมากๆ คอยเชื้อเหลื้ซกันขยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะยามงานหนักหนา เช่น ที่ลิส ไม่เคยทิ้งกันไปเลยจริงๆ ทราบซึ่งถึงคำว่าสายรหัสขึ้นมากๆ เมื่อตอนที่ข้าพเจ้าได้ทำที่ลิสเองจริงๆ
- ผศ.ภูวนินทร์ รักวงศ์วาน อาจารย์ที่ปรึกษาที่คอยเป็นห่วงงาน และคอยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อคิดไม่ถูกต้องและควรแก้ไข อาจารย์คอยให้คำปรึกษาและแนะแนวทางจนทำให้ที่ลิสสำเร็จไปได้ด้วยดี ขอขอบคุณมากๆเลยคะอาจารย์
- ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษากลุ่มรศ.ทรงฆม จุลาสัย อาจารย์ธีรวัฒน์ วิริยะอมรพันธุ์ ที่คอยให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่างๆ มากมาย ขอขอบคุณนะคะ
- ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในภาคสถาปัตยกรรมภายในที่ได้ให้ความรู้และคอยปลุกฝังทุกเรื่องราวที่มีคุณค่าและมีความรู้
- ขอขอบคุณทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์นี้ อาจจะไม่สามารถเอ่ยชื่อได้หมด แต่ยังไงก็ขอขอบคุณอย่างสุดซึ้งไว้ ณ ที่นี้ด้วยคะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ

1.1	ความเป็นมาของโครงการ	
1.1.1	ความเป็นมาของโครงการ	1
1.1.2	กลุ่มเป้าหมาย	3
1.2	วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3	ขอบข่ายและขอบเขตของโครงการ	
1.3.1	ขอบข่ายของโครงการ	4
1.3.2	องค์ประกอบของโครงการ	6
1.4	ลักษณะที่ตั้งและอาคาร	
1.4.1	ตำแหน่งที่ตั้งโครงการ	7
1.4.2	สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	8
1.4.3	การเข้าถึงโครงการ	11
1.4.4	ลักษณะอาคาร	11

บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและโครงการเปรียบเทียบ

2.1	ข้อมูลทั่วไป	20
2.1.1	ข้อมูลโรงแรม	20
2.1.2	ข้อมูลโรงแรมตากอากาศ	28
2.1.3	ข้อมูลสปา	31
2.1.4	ข้อมูลโรงแรมประเภทบูติก (BOUTIQUE HOTEL)	35
2.1.5	สถานภาพและบทบาทวัฒนธรรมไทยในโรงแรมประเภทบูติกไฮเอนด์	38
2.2	โครงการเปรียบเทียบ	
2.2.1	กรณีศึกษาโรงแรม ราชมรรคา	40
2.2.2	กรณีศึกษาโรงแรม บ้านกลางเวียง	46
2.2.3	กรณีศึกษาโรงแรม Tamarind Village	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ตารางความสัมพันธ์ของการใช้สอย (Function Diagram) 128
- การแบ่งพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ในโครงการ (Zoning) 128

บทที่ 6 รายละเอียดการออกแบบ

6.1 แนวความคิดในการออกแบบ	95
6.2 แผนผังบริเวณโครงการ	96
6.3 อาคาร Lobby	97
6.4 Thai House	106
6.5 Spa	109
6.6 Guest Room	110

บรรณานุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1.1 ความเป็นมาของโครงการ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ในปัจจุบันนี้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาประเทศและในประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญระดับสูง ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มของประเทศกำลังพัฒนาที่ให้ความสำคัญต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมอย่างสมดุล ยั่งยืน

ศักยภาพด้านการท่องเที่ยวภาคเหนือ จัดได้ว่ามีศักยภาพสูงซึ่งจังหวัดที่มีศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวสูงคือจังหวัด แม่ฮ่องสอน เชียงราย เชียงใหม่ สุโขทัย พิษณุโลก และเพชรบูรณ์ จากแนวความคิดการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2552-2555 ตามแนวคิดกลุ่มคลัสเตอร์ด้านการท่องเที่ยว ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ซึ่งมีจุดเด่นในด้านเอกลักษณ์และวัฒนธรรมมาสร้างเป็นจุดขายสำคัญในด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม มุ่งเน้นการอนุรักษ์ พื้นฟูศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิม จากแผนปฏิบัติการพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ได้ถูกกำหนดเขตพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งขณะนี้นักท่องเที่ยวจากอินเดีย ตะวันออกกลาง และจีน เดินทางเข้ามาเชียงใหม่มากขึ้น ทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่เติบโตมากกว่ากว่า 30%

ซึ่งโดยทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่ มีนักท่องเที่ยวมาเยือน ในรอบ 10 ปี(1997-2008) เฉลี่ยประมาณปีละ 3.366 ล้านคนต่อปี มีรายได้จากการท่องเที่ยว เฉลี่ยประมาณ 35-40 ล้านบาทต่อปี ด้วยความเป็นเชียงใหม่ ที่มีวัฒนธรรม วิถีชีวิต และชื่อเสียงทางธรรมชาติที่ยาวนานและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาท่าอากาศยานเชียงใหม่ เพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางการบินในภูมิภาค

สำหรับการสร้างมูลค่าเพิ่มของธุรกิจโรงแรมที่เป็นภาพลักษณ์ใหม่และเพิ่งปรากฏเป็นรูปธรรมชัดเจนเมื่อปลายปีก่อน ในตลาดโรงแรมไทยจะเป็นการนำรูปแบบสไตล์บูติกโฮเต็ล มาช่วยส่งเสริมการขายซึ่งเป็นการนำแนวความคิดจากตลาดโรงแรมตะวันตกเข้ามาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับไลฟ์สไตล์ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ขอสรรหาบริการใหม่ หรือทางเลือกที่แตกต่างออกไป (ฝ่ายวิจัย ธนคารกรุงศรีอยุธยา .2547)

โรงแรมประเภทบูติกโฮเต็ล (Boutique Hotel) เป็นโรงแรมที่มีลักษณะทางสถาปัตยกรรมและการออกแบบที่มีเอกลักษณ์ของตนเอง รวมถึงมีรูปแบบการให้บริการที่มุ่งเน้นความเป็นปัจเจกบุคคล ให้บริการตามความต้องการของลูกค้าผู้มาพัก ซึ่งส่วนใหญ่มีห้องพัก 10-60 ห้อง ตามความเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์โดยไม่ผ่านการขออนุญาต หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-111-1111

เหมาะสมของพื้นที่ บุติคไฮเต็ลส่วนใหญ่จะขายความแปลกใหม่ ขายลักษณะเฉพาะตัว ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการออกแบบการตกแต่ง และเฟอร์นิเจอร์ต่างๆที่เลือกใช้ เสน่ห์ของบุติคไฮเต็ลอยู่ที่ความ หลากหลายไร้แบบแผนตายตัว

กม กาเซีย ไคฟิสไตล์ แอนด์ วิลล่า (Koom Ka siab Lifestyle & Villas.) เป็นโครงการ เสนอแนะซึ่งโดยทั่วไปการพักตามรีสอร์ทหรือการออกแบบรีสอร์ทในเชียงใหม่ นั้น จะเป็นการ นำเสนอออกมาในรูปแบบของล้านนา แต่น้อยมากที่รีสอร์ทห้าดาวจะไปจ้างงานพื้นถิ่นแบบชาวเขา มาเล่นแบบเต็มตัว ที่เลือกจ้างงานพื้นถิ่นชาวเขาเข้ามาเพราะเล็งเห็นว่าเป็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจ และเป็นเอกลักษณ์ และอยากให้นักท่องเที่ยวได้รู้ว่าเป็นเชียงใหม่ที่นอกจากชนบ์ล้านนา แล้วอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สวยงามและน่าสนใจคือประเพณีแบบพื้นถิ่นชาวเขาเผ่าต่างๆที่มี เอกลักษณ์เฉพาะตัว รวมไปถึงความเป็นอยู่ สถาปัตยกรรม ทัศนกรรม วัฒนธรรมการกิน และ ชนบ์ประเพณีต่างๆ การแต่งกาย เครื่องประดับ สิ่งเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์เข้ากับการ ออกแบบอาคารทั้งภายในและภายนอกได้ จุดนี้สามารถที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งเชิงอนุรักษ์นิยมไป จนถึงนักท่องเที่ยวที่ต้องการความสะดวกสบายแต่มีเวลาจำกัด เพราะการที่จะได้เรียนรู้ถึง แก่นของวัฒนธรรมชาวเขานั้นอาจต้องใช้เวลาในการเดินทางขึ้นเขาและการพำนักพักพิงอาจ ลำบาก แต่รีสอร์ทแห่งนี้ได้นำวัฒนธรรมและการแสดงรวมถึงชีวิตความเป็นอยู่แบบชาวเขา มาจัด เกลาบวกกับรีสอร์ทห้าดาว คือได้ทั้งความสะดวกสบายและได้เข้าถึงกลิ่นไอแบบชาวเขาอย่างเต็ม เปี่ยม เรียกว่าทั้งสบาย ประหยัดเวลา และประทับใจกับความเป็นพื้นถิ่นที่สวยงามของชาวเขา อย่างเข้าถึง อีกทั้งรีสอร์ทแห่งนี้ยังสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบการ เป็นอยู่ที่เรียบง่ายอยากไปสัมผัสกับชาวเขาจริงๆ ซึ่งเป็นการกระจายรายได้ให้กับชาวบ้านอีกด้วย

1.1.2 เหตุผลในการเลือกโครงการ

1. เพื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามรูปแบบที่คิดขึ้น (Concept) ซึ่งในธุรกิจบุติคไฮเต็ลกลุ่มเป้าหมายจะไม่ใช่เรื่องเพศ หรือวัย แต่เกี่ยวกับวิถีชีวิต (Lifestyle) ของลูกค้า เช่น กลุ่มที่ต้องการความท้าทายแปลกใหม่ เพื่อนำไปพัฒนาออกแบบ สถาปัตยกรรมภายในให้มีความสามารถในการดึงดูดนักท่องเที่ยวได้

2. เพื่อศึกษาการออกแบบที่พักแบบบุติคไฮเต็ล ที่จะต้องมีการจัดการสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การจัดทำมาตรฐานการบริหารงาน การบริการผู้เข้าพัก สัมพันธภาพกับชุมชนท้องถิ่น

3. เพื่อเข้าใจถึงระบบการทำงานและองค์กรรมถึงพฤติกรรมของผู้ใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อเชื่อมโยงระหว่าง วัฒนธรรมไทยกับเข้ากับไลฟ์สไตล์สมัยใหม่ ให้ผสมผสานกัน
อย่างลงตัวในงานออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน

1.1.3 กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

1. กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ
2. กลุ่มคนสังคมชั้นสูงสายเลือดใหม่

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 ด้านวัฒนธรรม

- เพื่อนำเสนอเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะตัวของชาวไทยภูเขา รวมไปถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น
- เพื่อนำเสนอการออกแบบโดยใช้เอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาประยุกต์รวมกับความทันสมัย ให้เกิดสไตล์ใหม่ๆ สำหรับ บูติคโฮเทล

1.2.2 ด้านธุรกิจการท่องเที่ยว

- เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับตลาดธุรกิจการท่องเที่ยว และสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ภาพ โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างสมเหตุสมผล และสามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติ วัฒนธรรม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
- เพื่อเป็นสถานที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้า นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ และผู้ที่มีกำลังจ่ายสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบข่ายและขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ขอบข่ายของโครงการ

ขอบข่ายของโครงการ	ขอบเขต	จำนวน	ขนาด (ตร.ม.)	ขนาดรวม (ตร.ม.)
Front Desk Reception	☒	1	21.10	21.10
Lobby	☒	1	452.00	452.00
Front Office	☒	1	55.00	55.00
Black Office		1	97.00	97.00
All Day Dining Restaurant	☒	1	354.00	354.00
Restaurant				
- Italian Restaurant	☒	1	156.30	156.30
- Thai Restaurant	☒	1	180.00	180.00
- Outdoor Restaurant	☒	1	92.00	92.00
Main Kitchen		1	120.00	120.00
Spa	☒	1	1125.00	1125.00
Outdoor Swimming Pool			550.00	550.00
- Poolside Bar	☒	1	45.00	45.00
- W.C.	☒	1	55.00	55.00
Coffee Lounge	☒	1	300.00	300.00
Lobby Bar	☒	1	85.00	85.00
Conference Room		2	60	120.00
Room & Villas				
- Deluxe Room	☒	48	49.00	2359.00
- Grand Deluxe Room	☒	8	69.00	552.00
- Executive Grand Room	☒	2	75.00	150.00
- Grand Villa	☒	16	75.00	1200.00
- Grand Suite	☒	2	85.00	170.00
Indoor Meeting Rooms				
- Grand Siripanna	☒	1	430.20	430.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับโครงการในวงจำกัดการเปิดเผยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Siripanna Room		2	85.00	170.66
Arts & Gallery	☒	1	120.00	120.00
Laundry & Dry Cleaning		1	25.00	25.00
Souvenir Shop	☒	1	49.12	49.12
Cooking Class		1	42.00	42.00
Fitness Center		1	54.00	54.00
Premium Deluxe Garden	☒	1	98.20	98.20
Kids Club		1	42.00	42.00
Car Parking & Loading			850.00	850.00
พื้นที่ทั้งหมดของโครงการ				9924.00
พื้นที่ทั้งหมดที่ใช้ในการออกแบบ				6751.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3.2 องค์ประกอบภายในโครงการ

ตารางที่ 1.3.2 แสดงองค์ประกอบภายในโครงการ

วัตถุประสงค์ของโครงการ	กิจกรรม	องค์ประกอบ
<u>ด้านวัฒนธรรม</u> - เพื่อนำเสนอการออกแบบโดยใช้เอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาประยุกต์รวมกับความเป็นสากล ให้เกิดสไตล์ใหม่ๆ สำหรับ บุติคโฮเต็ล	- มีการออกแบบ Lifestyle ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่นให้มีความร่วมสมัย ในงานอินทีเรีย - มีการจัดแสดงวัฒนธรรมท้องถิ่น สอดแทรกในส่วนต่างๆของรีสอร์ท - มีการจัดแสดงแกลลอรี่ ภาพถ่ายของชาวไทยภูเขา	- Room & Villas - Arts & Gallery - Meeting Rooms - Landscap - Thai Restaurant - Reception - All Day Dining - Restaurant - Arts & Gallery
<u>ด้านธุรกิจการท่องเที่ยว</u> - เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับตลาดธุรกิจการท่องเที่ยวและสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ภาพ โดยคำนึงถึงการให้ทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างสมเหตุสมผล และสามารถรักษาเอกลักษณ์ของธรรมชาติ วัฒนธรรม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน	- มีการจำหน่ายของขวัญของที่ระลึก - นำเสนอวัฒนธรรมของท้องถิ่น สอดแทรกการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้ชิมช้อปปิ้งไปกับวัฒนธรรม - มีการนำเสนออาหารในรูปแบบใหม่ๆ - มีการนำเสนอส่วนของแลนด์สเคปในรูปแบบของวิถีชีวิตประจำวันของชาวไทยภูเขา - มีการนำเสนอ ภูมิปัญญาชาวบ้าน ผ่านทาง SPA	- SPA - Souvenir Shop - Meeting Rooms - Restaurant - Lobby - Room & Villas - Arts & Gallery - Landscap

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ลักษณะที่ตั้งและอาคาร

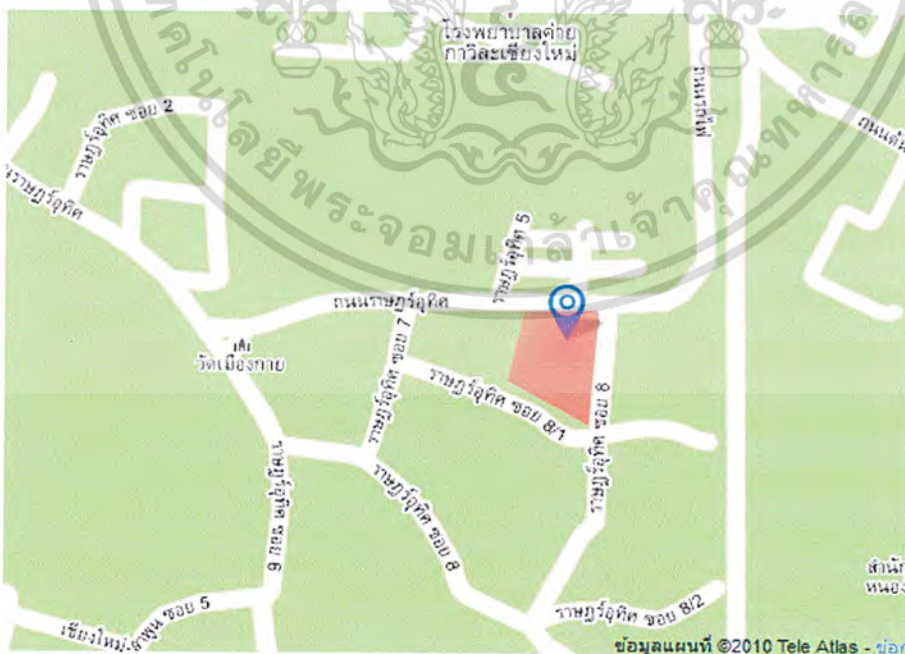
1.4.1 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการ Boutique hotels in resort destinations ในจังหวัดเชียงใหม่

- สภาพทั่วไปของโรงแรมบูติคโฮเทล ในจังหวัดเชียงใหม่

สภาพทั่วไปของโรงแรมบูติคโฮเทล ในจังหวัดเชียงใหม่จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ถึงข้อมูลเกี่ยวกับบูติคโฮเทลพบว่า ยังไม่คำจำกัดความที่แน่ชัด โดยผู้ประกอบการแต่ละรายจะให้ความหมาย และคำนิยามที่แตกต่างกัน บางแห่งเรียกตนเองว่า “สไตล์ โฮเทล” (Style Hotel) ซึ่งมีการตกแต่งแบบมีสไตล์ ในขณะที่บางแห่งก็เรียกตนเองว่าเป็น “บูติค โฮเทล” เนื่องจากมีจุดเด่นในเรื่องของสถาปัตยกรรม และการบริการที่เป็นกันเองระหว่างของเจ้าของกับลูกค้า รวมถึงประวัติความเป็นมาของการก่อตั้ง เป็นต้น

เมื่อถามผู้ประกอบการเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้บริหาร พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดจ้างพนักงานชั่วคราว โดยบางแห่งให้เหตุผลว่าเป็นการประหยัดต้นทุน เนื่องจากธุรกิจโรงแรมมีลูกค้าตามช่วงฤดูกาล ดังนั้นโรงแรมจึงไม่จ้างลูกจ้างประจำจำนวนมาก และเน้นจ้างลูกจ้างที่เป็นคนท้องถิ่น เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ และทำการอบรมให้แก่พนักงานทั้งด้านการบริการ และการฝึกภาษาให้แก่พนักงาน นอกจากนี้ทางโรงแรมหลายแห่งยังพบกับปัญหาการไม่สามารถรับตัววีรขนาดใหญ่ได้เนื่องจากมีจำนวนห้องพักที่จำกัด และไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม เนื่องจากข้อจำกัดทางกฎหมาย เช่น โรงแรมต้องมีบันไดหนีไฟ เป็นต้น

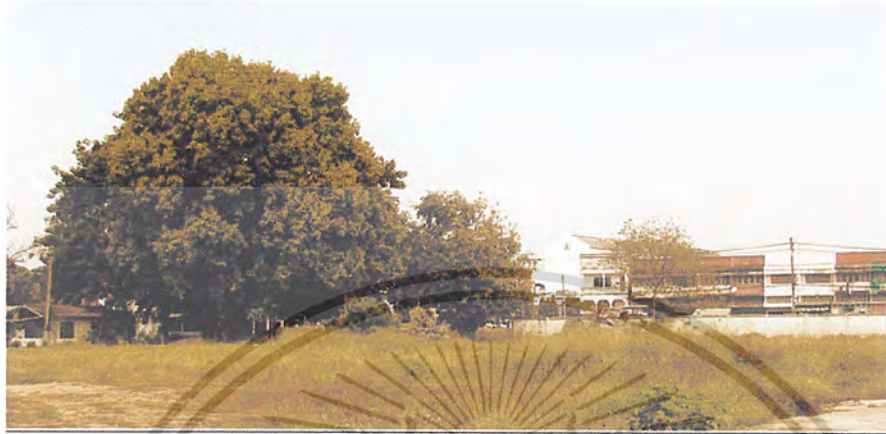
- ตำแหน่งที่ตั้งโครงการ

รูปภาพแสดงแผนที่ และตำแหน่งของที่ตั้งโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4.2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ

รูปภาพ ไซต์ ก่อนก่อสร้าง

รูปภาพ โครงการศิริปนนารีรีสอร์ท ในลักษณะสามมิติ

รูปภาพ โครงการศิริปนนารีรีสอร์ท ในลักษณะสามมิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

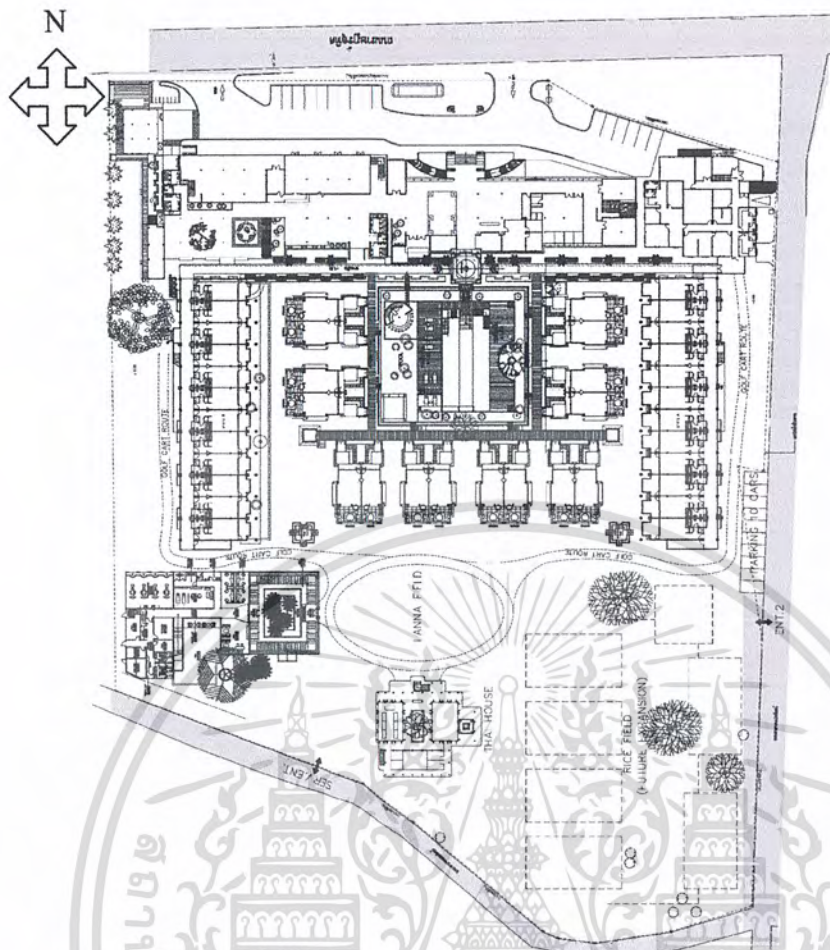
รูปภาพ โครงการศิริป่านารีรีสอร์ท ในลักษณะสามมิติ

- **อาณาเขตของโครงการ**

สถานที่ตั้ง Siripanna Villa Resort Chiang Mai, Centara Boutique Collection:
36 ราษฎร์อุทิศ วัดเกต เมืองเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50000

อยู่ใกล้กับสนามกอล์ฟพิมคาน่า ห่างจากสถานีรถไฟเพียง 1 กิโลเมตร ห่างจากไนท์บาซาร์
เพียง 2.5 กิโลเมตร และห่างจากสนามบินเชียงใหม่เพียง 6 กิโลเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

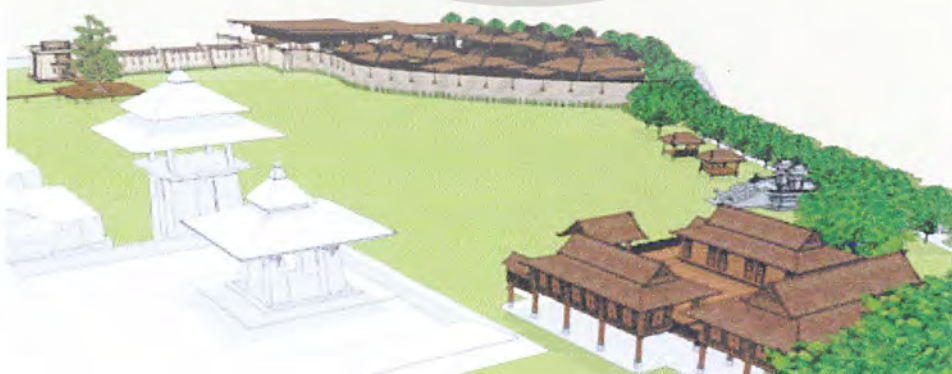
จากภาพจะเป็นได้ว่าไฮด์ของรีสอร์ท ล้อมรอบไปด้วย ถนนทั้งสามด้าน

ทิศเหนือ : ถนนราษฎร์อุทิศ

ทิศตะวันออก : พื้นที่ว่าง

ทิศตะวันตก : ถนนสาธารณประโยชน์

ทิศใต้ : ถนนสาธารณประโยชน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

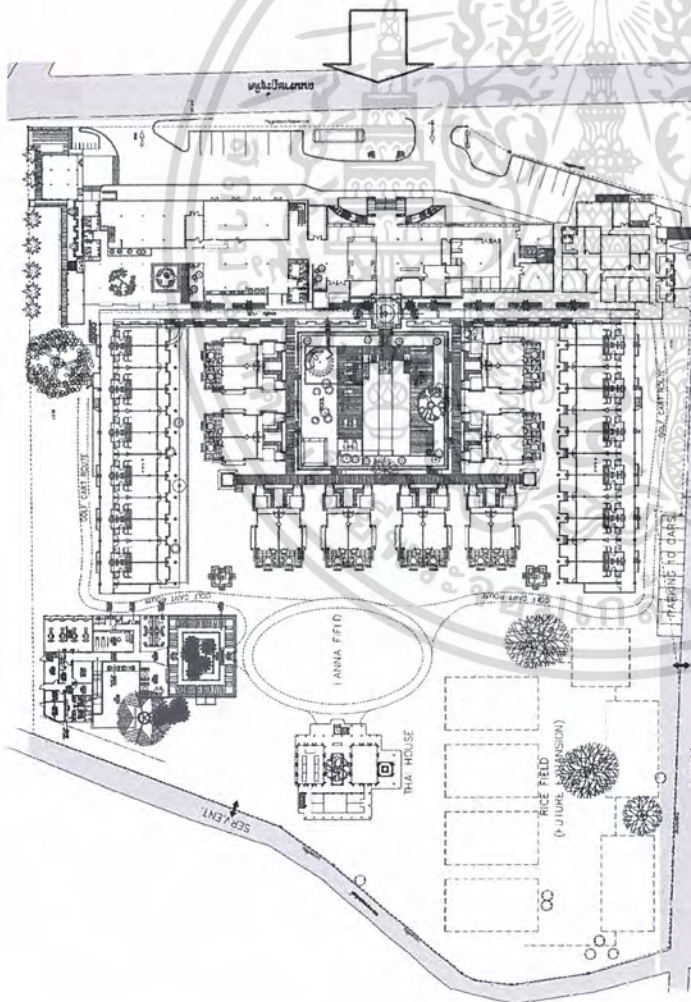
1.4.3 การเข้าถึงโครงการ

การเดินทาง Siripanna Villa Resort Chiang Mai, Centara Boutique Collection: จาก ตัวเมืองเชียงใหม่ มุ่งหน้าไปทางสถานีรถไฟ ศิริบ้นนาวิลล่ารีสอร์ทเชียงใหม่เซ็นทาราบูติกคอลเลคชั่น อยู่ใกล้กับสนามกอล์ฟพิมคาน่า ห่างจากสถานีรถไฟเพียง 1 กิโลเมตร ห่างจากไนท์บาซาร์เพียง 2.5 กิโลเมตร และห่างจากสนามบินเชียงใหม่เพียง 6 กิโลเมตร

สถานที่จอดรถ :: Siripanna Villa Resort Chiang Mai, Centara Boutique Collection

ที่ จอดรถของศิริบ้นนาวิลล่ารีสอร์ทเชียงใหม่เซ็นทาราบูติกคอลเลคชั่น

1.4.4 ลักษณะอาคาร

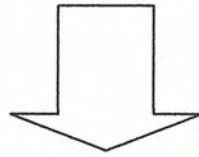
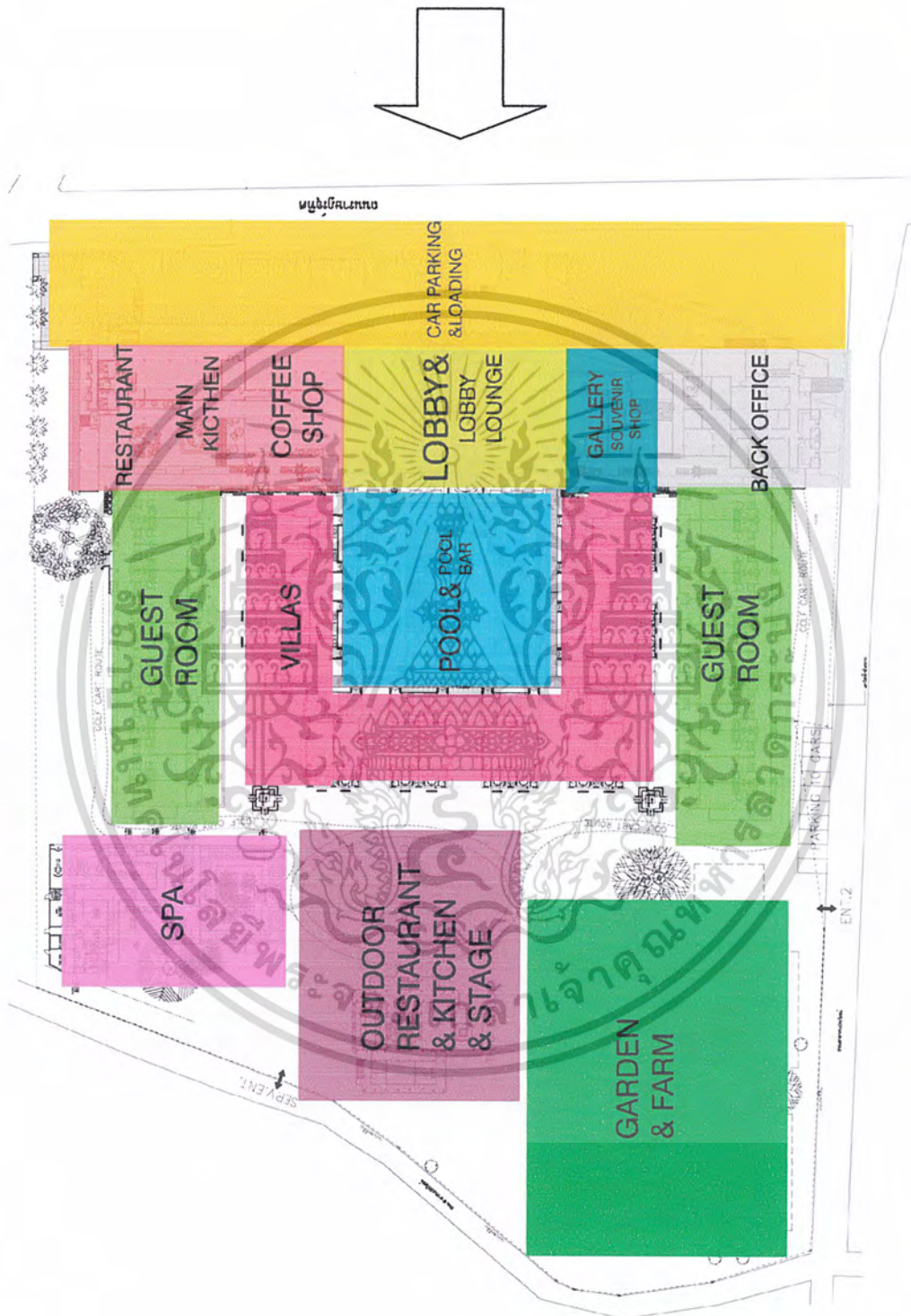

- ลักษณะของอาคาร

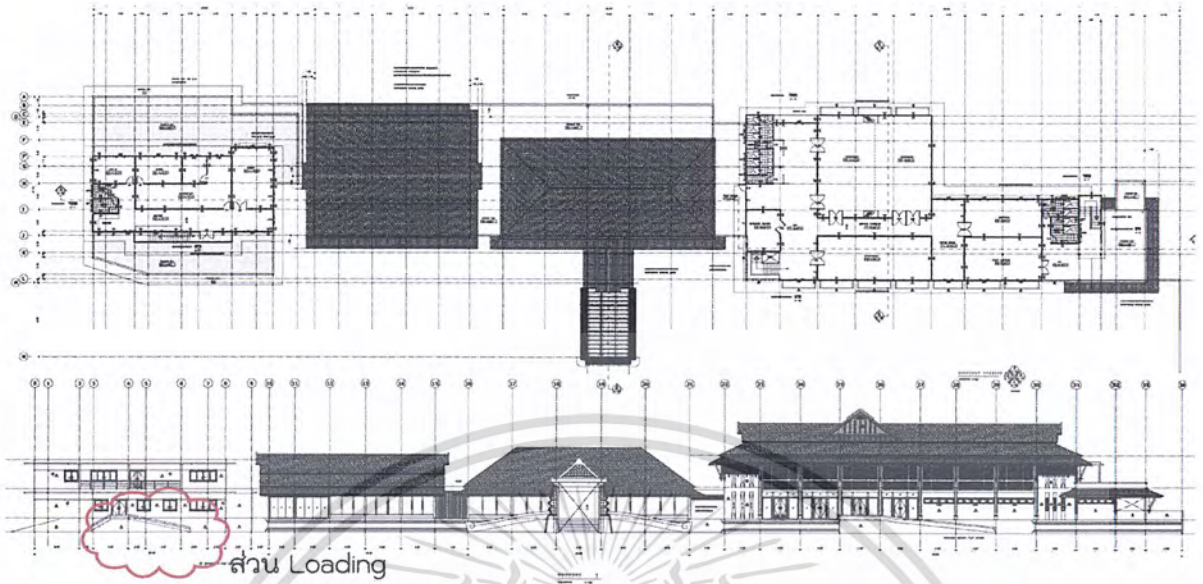
อาคารด้านหน้าตรงทางเข้าหลัก เป็นอาคารยาว ซึ่งเป็นอาคาร lobby คือจะมีทั้งร้านอาหาร lobby lounge ฯลฯ

ด้านในจะมีอาคาร วิลล่า และอาคาร AB ซึ่งเป็น ตึกสูงสามชั้น เป็นห้องพัก Deluxe และ Grand Deluxe ส่วนด้านในสุดจะเป็น อาคาร สปา และ Thai house

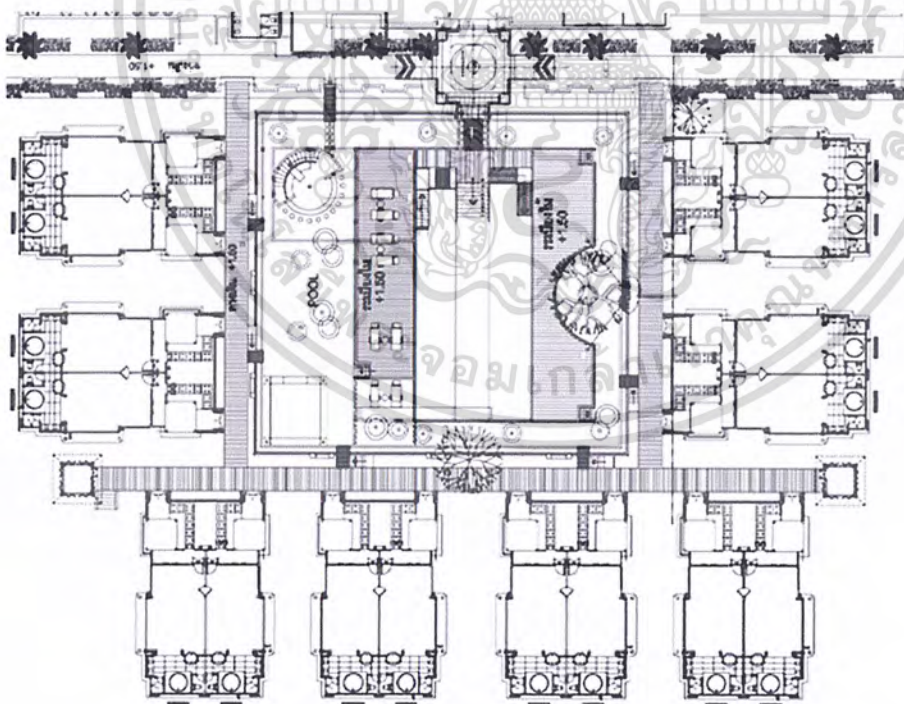
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

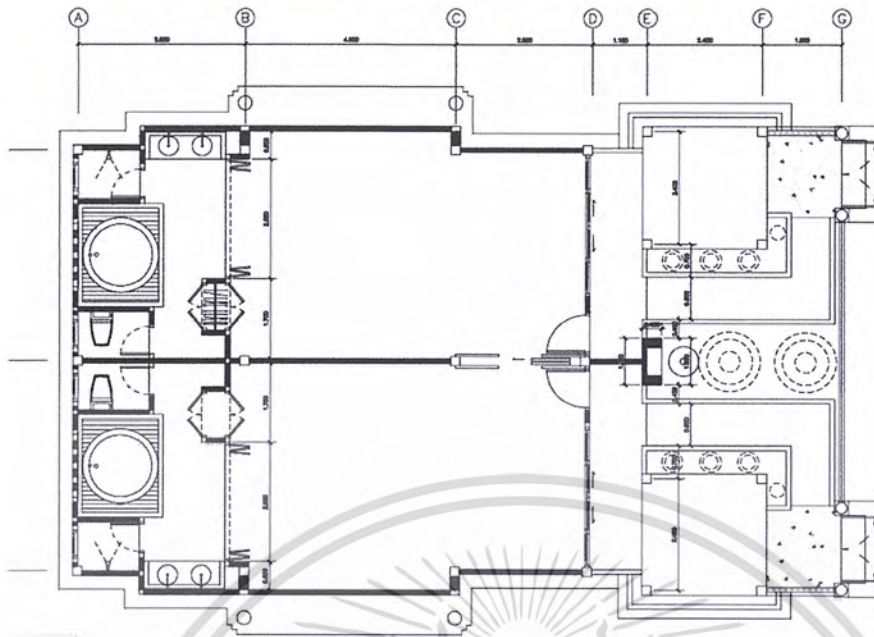

รูป 1.4.4 .1 อาคาร lobby

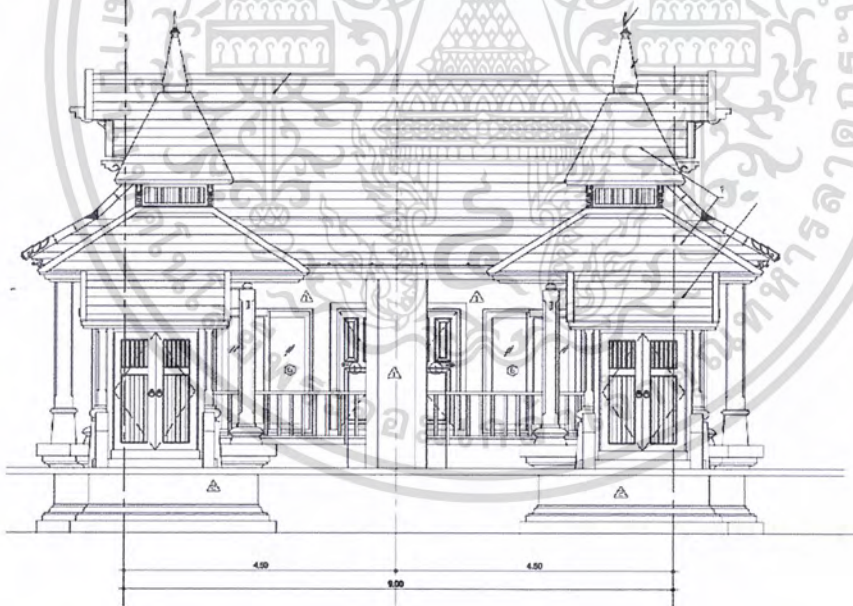

รูป 1.4.4 .2 กลุ่มอาคาร CV (Villas)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

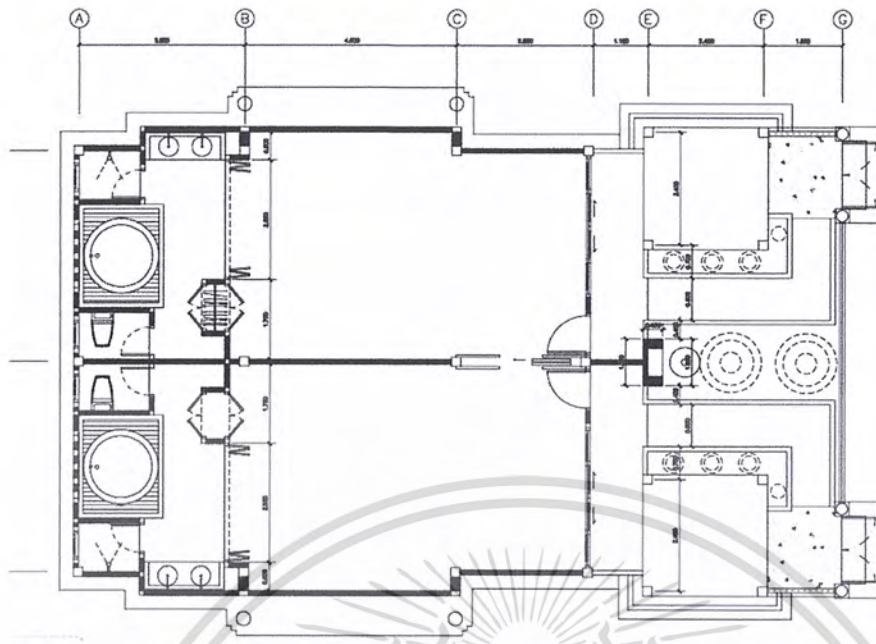

รูป 1.4.4 .3 แสดง แปลน อาคาร CV (Villas)

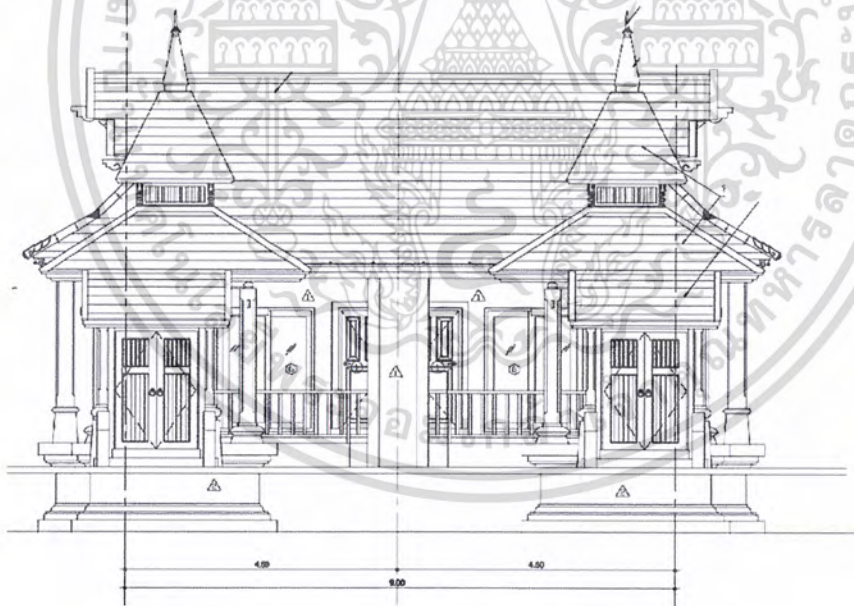

รูป 1.4.4 .4 แสดงรูปด้านอาคาร CV (Villas)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

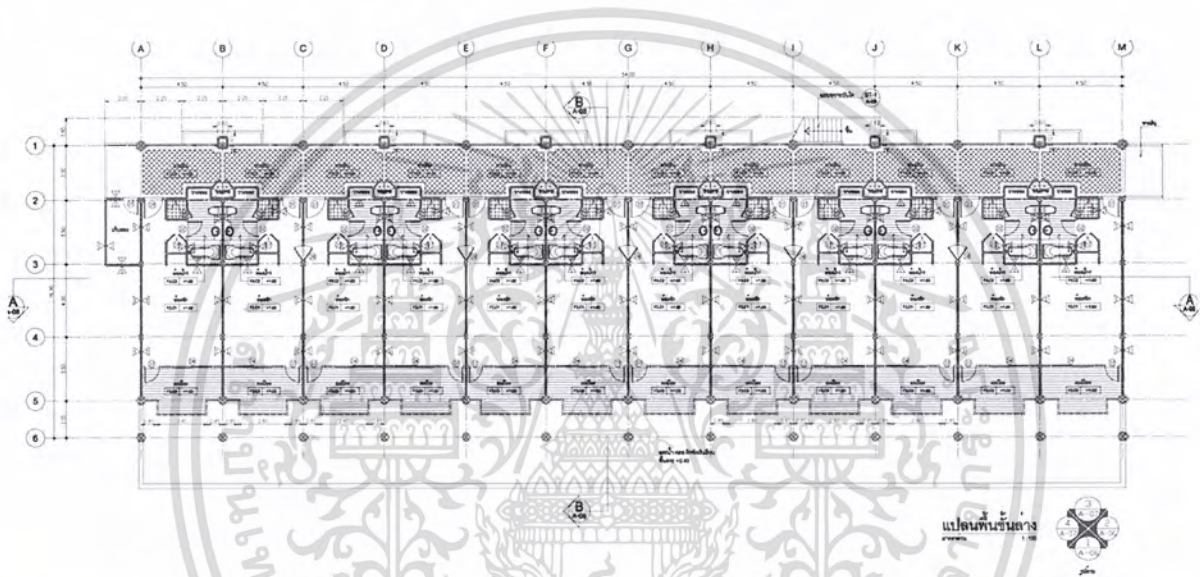
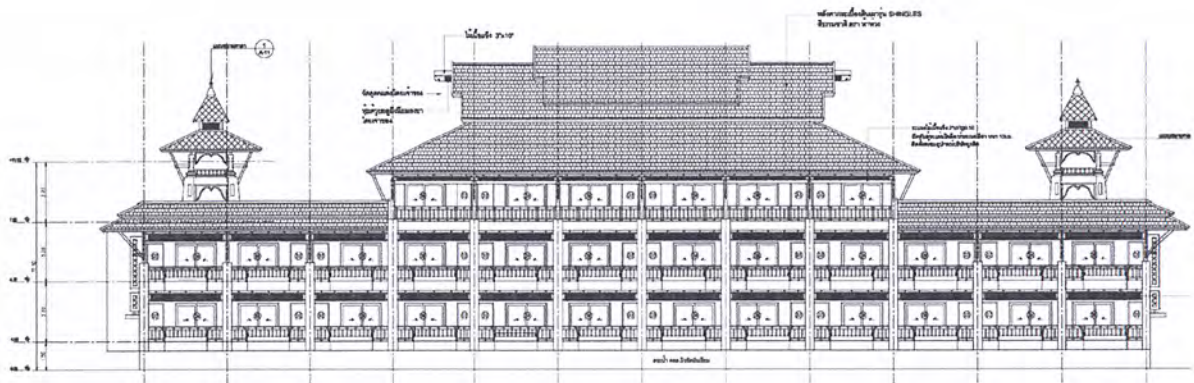

รูป 1.4.4 .3 แสดง แปลน อาคาร CV (Villas)

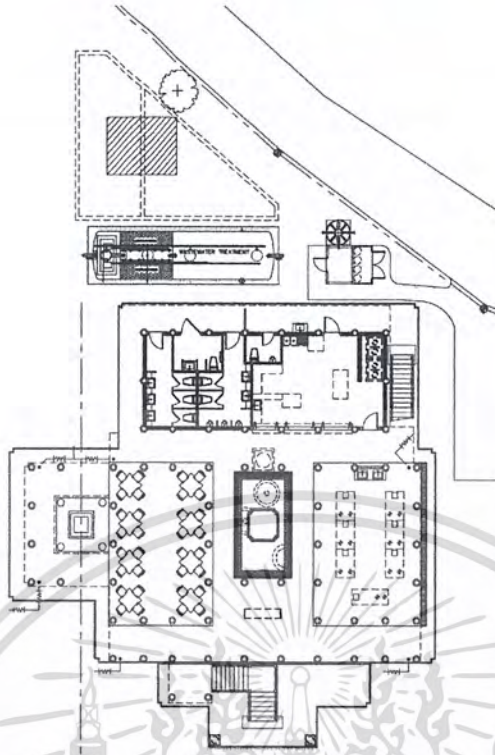
รูป 1.4.4 .4 แสดงรูปด้านอาคาร CV (Villas)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

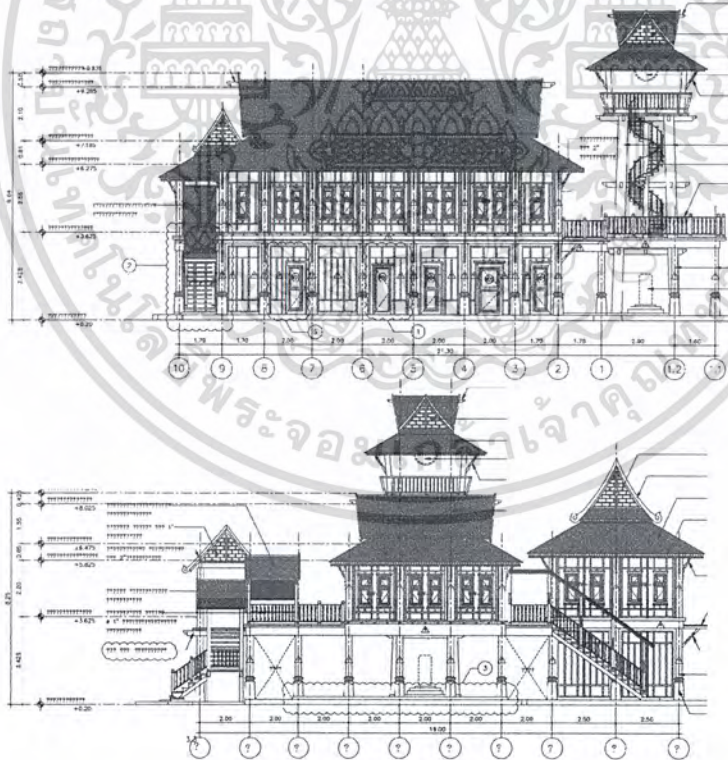

รูป 1.4.4.5 แสดงแปลน รูปด้านของอาคาร AB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

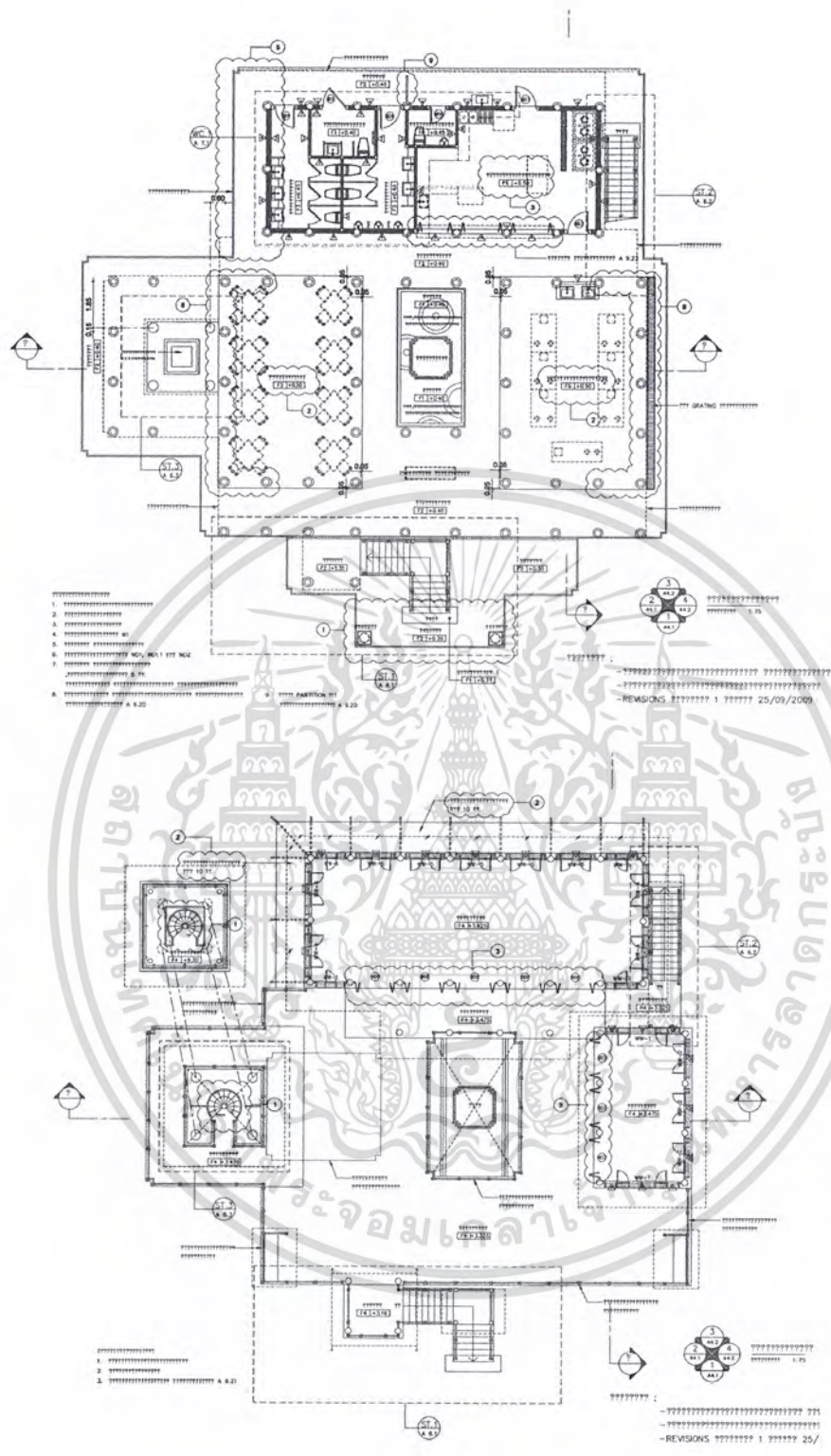

รูป 1.4.4.6 แสดงแปลน ของอาคาร Thai House

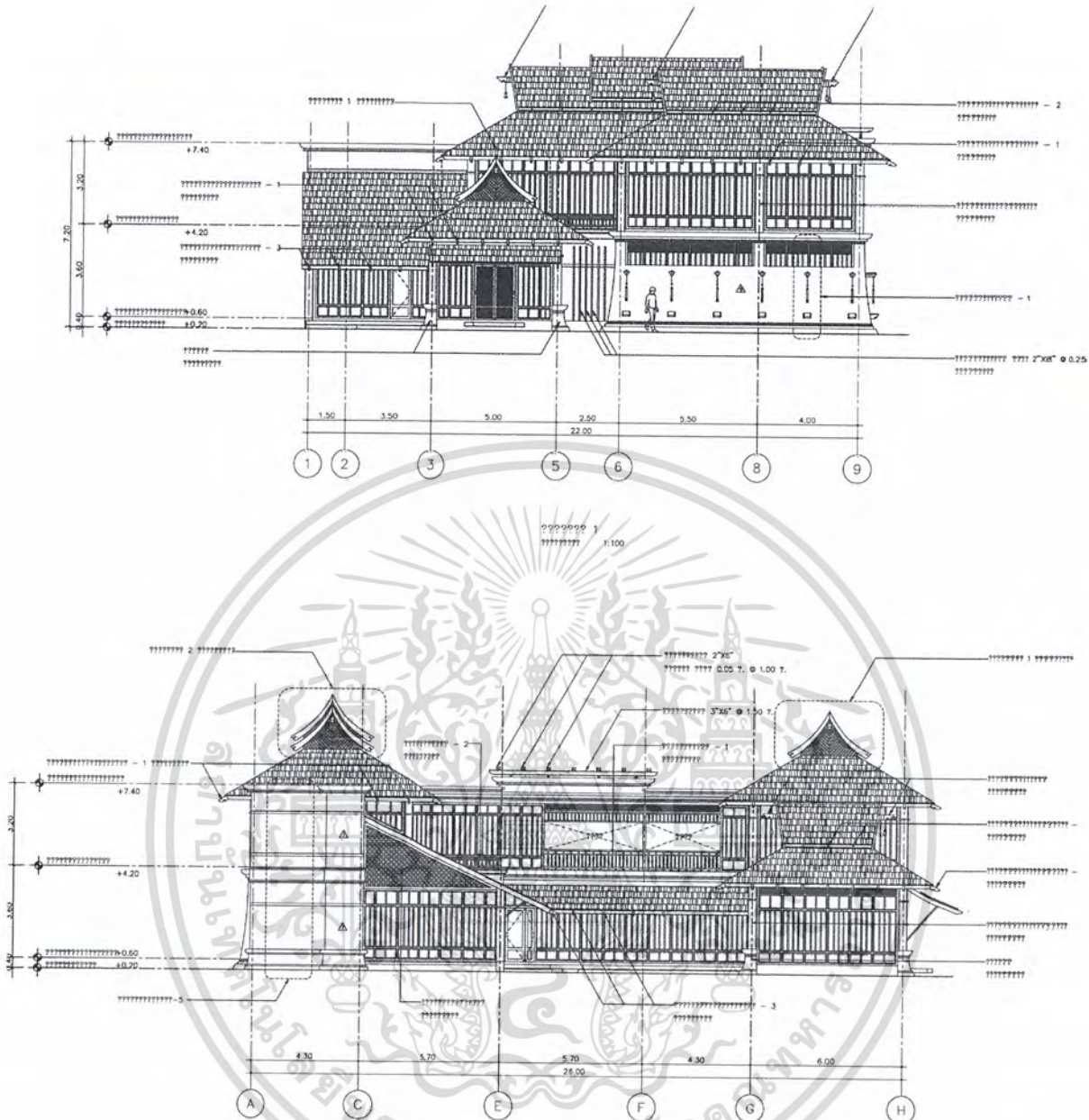
รูป 1.4.4.6 แสดงรูปด้าน ของอาคาร Thai House

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลง **120789** อย่างไม่แจ้งถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 1.4.4.6 แสดงแปลนชั้น 1 และชั้น 2 ของอาคาร Spa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 1.4.4.6 แสดงรูปด้าน ของอาคาร Spa

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไปและโครงการเปรียบเทียบ

2.1 ข้อมูลทั่วไป

2.1.1 ข้อมูลโรงแรม

ประวัติความเป็นมาของธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

1. อุตสาหกรรมโรงแรม ความหมายและลักษณะสำคัญ

ความหมายของคำว่า *โรงแรม* ตามพระราชบัญญัติการโรงแรม พ.ศ.2494 กล่าวว่า “*โรงแรม*” หมายถึง บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้น เพื่อรับสินจ้าง สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลที่อยู่หรือพักชั่วคราว

ดังนั้น คำว่า “อุตสาหกรรมโรงแรม” อาจสรุปอย่างชัดเจนได้ว่าเป็นการดำเนินธุรกิจแบบมีสถานประกอบการ จัดตั้งเพื่อรับสินจ้างคนเดินทาง หรือบุคคลที่หาที่อยู่หรือที่พัก มีบริการเกี่ยวกับที่พักอาศัย อาหาร เครื่องดื่ม และบริการอื่นๆ อีก เพื่อความสะดวกสบายของผู้ที่เป็นลูกค้า อาจเป็นอาคารเพียงหลังเดียว หรือหลายหลังก็ได้

ลักษณะสำคัญของโรงแรม

1. โรงแรม เป็นสถานที่หรือสิ่งก่อสร้างที่เคลื่อนไหวไม่ได้(อสังหาริมทรัพย์)
2. โรงแรม เป็นสถานที่ขายบริการ ซึ่งจะต้องขาย ณ สถานที่ทำการผลิตที่ผู้ให้บริการอยู่
3. เป็นสถานที่ที่เปิดให้บริการต่างๆ แก่สาธารณชน ทุกคนสามารถเข้าพักได้(ยกเว้นเด็กที่ไม่มีผู้ปกครองมาด้วย)
4. โรงแรม ควรจัดให้มีบริการทั้งแก่เฉพาะคน ครอบครัว หรือกลุ่มบุคคล
5. ควรมีบริการต่างๆ อย่างครบถ้วน เพื่อสนองความต้องการของผู้มาใช้บริการ โดยมีห้องพักราคาต่างๆ กัน มีห้องน้ำ มีบริการอาหารและเครื่องดื่มในราคาต่างๆ กัน มีบริการไปรษณีย์ ห้องประชุม ห้องโถง ห้องจัดเลี้ยง บริเวณจัดสวน บริการด้านสนันทนาการต่างๆ เป็นต้น
6. โรงแรม เป็นเครื่องมือการผลิตที่มุ่งขายบริการให้ได้กำไรพอสมควร คຸ້ມກັບການบริหารงานและต้นทุนที่ลงทุนไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ประวัติการโรงแรมในประเทศไทย

สมัยก่อน ที่พักแรกของคนเดินทางในประเทศไทย ทั้งที่เป็นคนไทยและต่างชาตินั้น เข้ามาติดต่อทางการค้า การทูต การเมือง การทหาร การเยี่ยมเยียน ฯลฯ ถ้าเป็นแขกบ้านแขกเมือง คนสำคัญ ก็จะได้พักในวังของพระเจ้าแผ่นดิน พระราชวงศ์ บ้านเสนาธิปไตย ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ถ้าเป็นพ่อค้า คนเดินทางทั่วไป ก็จะไปพักตามวัดวาอาราม จวนเจ้าเมือง บ้านนายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน บ้านเศรษฐีคหบดี บ้านญาติเพื่อนฝูง หรือศาลาตามหมู่บ้านที่มีอยู่ทั่วไป

การโรงแรมในเมืองไทย นับได้ว่า เริ่มในรัชสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประมาณ 120 ปีมาแล้ว มีผู้คนเดินทางไปมาค้าขายมากขึ้นโดยเฉพาะการติดต่อกับชาวต่างชาติ

พ.ศ.2408 เกิดไฟไหม้ครั้งใหญ่ที่ ต.คอกควาย โรงแรมเหล่านี้ต่างสูญเสียทรัพย์สินเป็นอันมาก และไม่ได้บูรณะหรือฟื้นอีกจนกระทั่ง

พ.ศ.2419 ในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงมีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้น สันนิษฐานว่าบนเนื้อที่ที่ถูกไฟไหม้ ซึ่งก็คือ โรงแรมโอรเรียนเต็ล ในปัจจุบัน (แรกเริ่มเป็นอาคารไม้ชั้นเดียว สร้างขนานไปกับริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีห้องพักไม่กี่ห้อง) นอกจากนี้ยังมีโรงแรมอื่นๆ อีก 4-6 แห่ง

พ.ศ.2445 ในสมัยรัชกาลที่ 6 มีโรงแรมใหม่ที่ถนนสาทรเหนือ คือ *Royal Hotel* เป็นตึก 3 ชั้น บันไดหินอ่อน มีระเบียง Balconies ตกแต่งภายในด้วยไม้แกะสลัก มีสนามและสวนหย่อมรอบๆ ตัวตึกทุกห้องมีพัดลมและเครื่องไฟฟ้า โรงแรมนี้ปัจจุบันเป็นสถานทูตรัสเซีย พ.ศ.2465 กรมรถไฟสร้างโรงแรมหัวหิน เป็นโรงแรมชายทะเลแห่งแรกของเมืองไทย

พ.ศ.2469 ในสมัยรัชกาลที่ 7 มีโรงแรมเดอลุกซ์แห่งแรกของไทย คือ *ไฮเต็ลวังพญาไท* ประกอบด้วยห้องรับรอง ห้องอาหาร บาร์ ห้องนั่งเล่น ห้องเขียนหนังสือ มีห้องพักประมาณ 60 ห้อง เนื่องจากเป็นพระราชวังมาก่อนจึงมีการตกแต่งอย่างวิจิตรงดงาม ห้องเดินรำ บังกะโล คอร์ตเทนนิส คอร์ตแบดมินตัน รถยนต์สำหรับบริการแขก มีสถานพักผ่อนกว้างขวาง และการจัดสวนงดงามมาก

วังพญาไท ได้รับการยกย่องว่าเป็น *Palace Hotel* ที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประเทศ ตะวันออกไกล

ต่อมาเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 คณะปฏิวัติได้มีคำสั่งให้ทำเป็นโรงพยาบาลทหารบก คือ โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้าฯ ในปัจจุบัน

พ.ศ.2470 มีโรงแรมราชธานีที่สถานีรถไฟหัวลำโพง ปัจจุบันเป็นกองโรงแรมและคลังพัสดุ รถเสียบียง การรถไฟแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Trocadero Hotel ที่ถนนสุรวงศ์ เป็นโรงแรมที่หรูหราที่สุดแห่งหนึ่งในสมัยนั้น ภายหลังเป็นโรงแรมที่มีเครื่องปรับอากาศ และลิฟต์ที่ใช้เป็นแห่งแรกในประเทศไทย และมีดนตรีเล่นในบาร์เป็นประจำ ปัจจุบัน คือ โรงแรมนิวยอร์กคาเดโร

พ.ศ.2485 สมัยรัชกาลที่ 8 สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ได้สร้าง โรงแรมรัตนโกสินทร์ และ โรงแรมสุริยานนท์ ขึ้นที่ถนนพระราชดำเนิน มีชื่อเสียงในการบริการ และเป็นที่ชุมนุมของสังคมชั้นสูง รัฐบาลใช้เป็นที่พักรับรองแขกเมือง ต่อมาให้เอกชนเข้าดำเนินการ

พ.ศ.2489 สมัยรัชกาลปัจจุบัน เป็นต้นมา การลงทุนด้านกิจการโรงแรมขยายตัว และเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างมาก บรรดาพ่อค้า ข้าราชการ ที่มีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศจึงมีความคิดที่จะเปิดโรงแรมที่มีมาตรฐานสากลขึ้น ซึ่งแข่งขันกันอย่างมาก

ในปัจจุบัน เฉพาะในกรุงเทพฯ มีโรงแรมชั้นหนึ่งในระดับที่สามารถบริการนักท่องเที่ยวต่างชาติได้ มากกว่า 70 แห่ง และมีโรงแรมระดับรองๆ ลงไปอีกประมาณ 300 แห่ง มีห้องพักรวมกันกว่า 20,000 ห้อง

3. ลักษณะกิจการโรงแรมในประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

มาตรฐานโรงแรม

ลักษณะกิจการโรงแรมสามารถแบ่งตามการดำเนินงานได้ 3 ลักษณะ คือ

1. โรงแรมที่เป็นสาขา และมีชายงานเชื่อมโยงกับโรงแรมที่อยู่ต่างประเทศ โดยส่วนมากจะอยู่ในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว จะต้องแบ่งรายได้จากการขายทั้งสิ้นประมาณร้อยละ 6-8 ให้สำนักงานใหญ่ในต่างประเทศ
2. โรงแรมที่ดำเนินการโดยคนไทยเอง โดยจ้างชาวต่างประเทศที่มีความชำนาญ เป็นผู้บริการ ส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯ และพัทยา
3. โรงแรมที่ยังไม่ได้มาตรฐานที่จะรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยส่วนมากจะอยู่ตามจังหวัดต่างๆ เป็นธุรกิจขนาดเล็ก มีจำนวนห้องพักประมาณ 60 ห้อง และธุรกิจขนาดกลาง มีจำนวนประมาณ 100 ห้อง

โรงแรมที่บริการนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

ปัจจุบัน ยังไม่มีการแบ่งประเภทและมาตรฐานการบริการของโรงแรมอย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้แบ่งประเภทของโรงแรมในกรุงเทพฯ จากอัตราค่าห้องพัก โดยกำหนดให้

กลุ่มที่ 1 อัตราค่าห้องพักขั้นต่ำ ราคา 1,000 บาทขึ้นไป

กลุ่มที่ 2 อัตราค่าห้องพักขั้นต่ำ ราคา 700 บาทขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มที่ 3 อัตราค่าห้องพักขั้นต่ำ ราคา 400 บาทขึ้นไป

กลุ่มที่ 4 อัตราค่าห้องพักขั้นต่ำ ราคา ต่ำกว่า 400 บาท

โรงแรมที่บริการนักท่องเที่ยวภายในประเทศ

ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวภายในประเทศ มักหาสถานที่รับประทานอาหารและเที่ยวเตร่ได้ง่าย เพราะไม่มีปัญหาเรื่องภาษา ส่วนใหญ่นิยมพักตามโรงแรมหรือบังกะโลที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่สะดวกรวมพร้อม ซึ่งมีอยู่ทั่วไปทุกจังหวัด และราคาถูกกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง ที่มีไว้สำหรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

4. การแบ่งประเภทของโรงแรม

ประเภทของโรงแรมอาจแบ่งตามแบบยุโรปที่รวมเอากิจการอื่นๆ ที่มีการดำเนินการคล้ายกับการดำเนินการของโรงแรม แต่แตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ เพราะเหตุที่ยุโรปมีความเจริญก้าวหน้าด้านธุรกิจการโรงแรมมากที่สุด

ดังนั้น ประเภทต่างๆ ของโรงแรม จึงอาจแบ่งออกได้พอสังเขป ดังนี้

- Commercial Hotel
- Resident Hotel
- Resort Hotel
- Pension
- Hospital
- Clinique
- Motel
- Barotel
- Hihotel
- Thermal
- Retire House
- Rest House

โรงแรมประเภทต่างๆ มีรายละเอียดในการให้บริการ ดังนี้

- **COMMERCIAL HOTEL** โรงแรมธุรกิจ โดยมากมักจะตั้งอยู่ในเมืองหลวงหรือในเมืองใหญ่ๆ ที่มีกิจการค้าอยู่มาก โรงแรมประเภทนี้มักจะมีส่วนที่ประชุมประกอบอยู่ด้วย
- **RESIDENT HOTEL** โรงแรมท่องเที่ยวมักอยู่ในเมืองหรือนอกเมืองที่มี

ความสำคัญด้านการท่องเที่ยว เช่น มีสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ หรือเป็นเมืองที่มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนบธรรมเนียมประเพณีพิเศษต่างจากที่อื่น

- RESORT HOTEL เป็นโรงแรมที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีสถานที่พักผ่อนอากาศ มีธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ริมหาด ภูเขา น้ำตก
- PENSION ที่พักคนชรา มักตั้งอยู่ใกล้กับตัวเมืองในชนบทที่มีบรรยากาศดี มีภูมิประเทศที่สวยงาม และสามารถเข้าสู่ตัวเมืองได้ง่าย
- HOSPITAL โรงพยาบาล ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วย มีบางส่วนจัดทำ เหมือนกับโรงแรม
- CLINIQUE สถานพยาบาล มีขนาดเล็กกว่าโรงพยาบาล
- MOTEL เป็นที่พักขนาดเล็ก มักตั้งอยู่ระหว่างทางผ่านของเมืองใหญ่ มีลักษณะเป็นเรือนแถว และมักจะมีที่จอดรถประจำแต่ละห้องพัก
- BAROTEL เป็นโรงแรมขนาดเล็ก มักตั้งอยู่ระหว่างทางผ่านของเมืองใหญ่ มีเฉพาะในยุโรป และอเมริกาเหนือ
- HIHOTEL เป็นสถานที่พักที่อยู่ใกล้บริเวณที่มีสนามกีฬาใหญ่ๆ อาจเรียกว่า เป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เก็บตัวนักกีฬา ซึ่งในยุโรปมีอยู่มาก หรืออาจอยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีมหรสพ การแสดงใหญ่ๆ เพื่อให้ผู้แสดงหรือผู้เข้าชมได้พัก
- THERMAL เป็นที่พักในบริเวณที่มีธารน้ำแร่ทางธรรมชาติ มีบริการทางด้าน อาบน้ำแร่เข้าประคบ อาจเป็นสถานบำบัดร่างกายอย่างหนึ่ง การดำเนินการส่วนใหญ่เหมือนกา บริหารโรงแรม
- RETIRE HOUSE เป็นบ้านพักที่อยู่ในชนบทห่างไกลจากตัวเมือง บรรยากาศทั่วไปสงบเงียบ เพื่อเป็นที่พักผ่อนจริงๆ
- REST HOUSE เป็นบ้านพักที่มีลักษณะเป็นบังกะโล ตั้งอยู่ทั่วไปในสถานที่ พักผ่อนทางธรรมชาติที่งดงาม เช่น ชายหาดริมหาด ภูเขา ป่าไม้ เทือกเขาที่สวยงาม สำหรับผู้ที่มา พักเป็นครอบครัว และต้องการความเป็นส่วนตัวในครอบครัว

นอกจากการแบ่งประเภทโรงแรมตามแบบทางยุโรปแล้ว ยังมีการแบ่งประเภท โรงแรมได้อีกหลายวิธี

ประเภทของโรงแรม สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

1. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม
3. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินงาน
4. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก
6. การแบ่งชนิดของโรงแรมตามประเภทผู้มาใช้บริการ

(1) การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง สามารถแบ่งออกเป็น 3 ชนิด คือ

ก. โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL) คือ โรงแรมตามเมืองใหญ่ๆ เช่น เมืองหลวง, หัวเมืองตามภาคต่างๆ ที่มีความสำคัญทางด้านการค้า ธุรกิจ การทูต การกีฬา หรือการท่องเที่ยวที่มีสถานที่ท่องเที่ยวในลักษณะสถาปัตยกรรมเก่าแก่ของเมือง สำหรับบริการผู้ที่พักเพื่อดำเนินธุรกิจหรือจุดประสงค์ดังกล่าวมาแล้ว ตัวอย่างเช่น

กรุงเทพฯ ได้แก่ โรงแรมดุสิตธานี โรงแรมนารายณ์ โรงแรมสยามอินเตอร์คอนฯ เชียงใหม่ ได้แก่ โรงแรมเชียงใหม่ เป็นโรงแรมสำหรับท่องเที่ยวและธุรกิจ ภูเก็ต ได้แก่ โรงแรมเฟิร์ล โรงแรมเมอร์ลิน เป็นโรงแรมสำหรับท่องเที่ยว

ข. โรงแรมในเมืองเล็ก (CITY SMALLER HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลของชุมชนเมืองใหญ่ หรืออยู่ในชุมชนชนบท และมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นลักษณะประวัติศาสตร์ ตัวอย่างเช่น โรงแรมที่อยู่ในจังหวัดสุโขทัย อโยธยา ลำปาง

ค. โรงแรมตากอากาศ (RESORT HOTEL) คือ โรงแรมที่อยู่ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นธรรมชาติ เช่น ชายหาดริมทะเล ในป่า ภูเขา เป็นต้น เพื่อพักผ่อนและสัมผัสบรรยากาศของธรรมชาติ ตัวอย่างเช่น

พัทยา ได้แก่ โรงแรมสยามเบย์ซอร์ส โรงแรมไฮแอตต์พัทยา ภูเก็ต ได้แก่ โรงแรมป่าตองเมอร์ลิน โรงแรมภูเก็ตฮิลล์

(2) การแบ่งชนิดของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม แบ่งออกเป็น

ก. โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) คือ โรงแรมหรูหราฟุ่มเฟือย ซึ่งมีส่วนให้บริการและการอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นด้านบริการอาหารหรือความหรูหราของห้องพัก เช่น เมือง

ข. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST-CLASS HOTEL) คือ โรงแรมที่มีส่วนให้ความสะดวกสบายและความสะอาด พร้อมด้วยบริการครบถ้วน

มีการจัดบริการที่ดี การจัดบริเวณรอบๆ โรงแรม ถ้าเป็นโรงแรมชั้นหนึ่งสำหรับนักท่องเที่ยว ต้องจัดบรรยากาศทั้งในและนอก ให้เป็นส่วนหนึ่งของบริเวณที่ตั้งโรงแรมและให้รู้สึกว่าเป็นของประเทศนั้นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่ขาดเสียมิได้ คือ กระจ่วยน้ำ ห้องอาหาร ห้องเลี้ยงรับรอง และห้องประชุม และมีการจัดบริการด้านนำเที่ยวบริเวณโดยรอบ ตัวอย่างเช่น บรรยากาศเป็นไทยๆ และมีส่วนบริการต่างๆ เช่น กระจ่วยน้ำ ห้องอาหารต่างๆ เป็นต้น

ค. โรงแรมชั้นสอง (SECOND-CLASS HOTEL) คือ โรงแรมที่มีลักษณะการบริการและส่วนประกอบต่างๆ ดีกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

ง. โรงแรมชั้นสาม (THIRD-CLASS HOTEL) คือ โรงแรมที่มีการบริการและส่วนประกอบในความสะดวก มีห้อง หรือไม่มีเลยก็ได้

จ. โรงแรมชั้นสี่หรือโรงแรมราคาถูก (CHEAP HOTEL) คือ โรงแรมที่ให้บริการที่พักราคาต่ำ หรือห้องนอน เท่านั้น ไม่มีการบริการและอำนวยความสะดวกสบาย เช่น โมเต็ลต่างๆ หรือโรงแรมชั้นต่ำตามหัวเมือง

(3) การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินงาน แบ่งออกเป็น

ก. ลักษณะ AMERICAN-PLAN HOTEL คือ โรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพัก รวมกับค่าอาหารด้วย ซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ ไม่ยกเว้นในกรณีแขกไม่รับบริการอาหาร เพื่อเป็นการบริการอำนวยความสะดวกให้แก่แขกผู้มาพัก

ข. ลักษณะ EUROPE HOTEL คือ โรงแรมที่ตั้งเพียงอัตราค่าห้องพักไว้เท่านั้น ส่วนค่าอาหาร ถ้าแขกจะรับบริการต้องเสียเพิ่มอีก

ค. ลักษณะผสม DUAL-PLAN HOTEL คือ โรงแรมที่จัดบริการไว้ 2 อย่าง คือ คิดอัตราค่าห้องพักกับอาหาร หรือคิดอัตราค่าห้องพักอย่างเดียว ให้แขกผู้เข้าพักได้มีโอกาสเลือกใช้บริการอย่างใดอย่างหนึ่ง

(4) การแบ่งชนิดของโรงแรมตามลักษณะของโรงแรม แบ่งออกเป็น

ก. โรงแรมขนาดใหญ่ คือ โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักของแขกเกินกว่า 300 ห้องขึ้นไป

ข. โรงแรมขนาดกลาง คือ โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักของแขกตั้งแต่ 100-299 ห้อง

ค. โรงแรมขนาดเล็ก คือ โรงแรมที่มีจำนวนห้องพักของแขกน้อยกว่า 100 ห้อง

(5) การแบ่งชนิดของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก แบ่งออกเป็น

ก. TRANSIENT คือ โรงแรมที่แขกใช้บริการในการพักชั่วคราว หรือเป็นระยะเวลาสั้นๆ เพียงวันเดียว หรือน้อยกว่านั้น ไม่มีการจองห้องพัก มีที่จอดรถประมาณ 50 ที่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมประเภทนี้โดยมากจะอยู่นอกเมือง ตามทางผ่านที่จะไปเมืองอื่น แยกที่มาพักเพียงแค่ว่าพักผ่อน พักรถ หรือชำระร่างกายเท่านั้น คือ เพียงจอดรถแล้วเข้าไปพักได้เลย นำสิ่งของที่จะใช้ลงไปเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องนำกระเป๋าไปทั้งหมด ตัวอย่างเช่น โมเต็ล(ซึ่งตรงกับความหมายของไทยว่า โรงแรมมานูรีด แต่จุดประสงค์ในการใช้ผิดกัน)

ข. *RESIDENT HOTEL* คือ โรงแรมที่แขกผู้มาพักมาดำเนินธุรกิจที่ต้องใช้เวลานานเพื่อทำสัญญา ซึ่งต้องใช้เวลาพักยาวนาน เป็นเดือน เป็นปี ในทำนองนั้นโรงแรมประเภทนี้ต้องมีสวนบริการที่ดีและสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อม

ค. *RESORT HOTEL* คือ โรงแรมที่แขกผู้มาพักต้องการพักผ่อนหรือพักผ่อนของคนใช้ โดยมากจะอยู่บริเวณแหล่งท่องเที่ยว เน้นหนักอยู่ที่การบริการสำหรับนักท่องเที่ยวพักผ่อน

ระยะเวลาที่แขกมาตั้งแต่ 7 วัน ถึงเป็นเดือน ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับอิทธิพลฤดูกาล เช่น โรงแรมแถบภูเก็ตและพัทยา จะเต็มหมดในเดือนเมษายน-พฤษภาคม รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์ด้วย และจัดให้มีสวนบริการที่อำนวยความสะดวกต่างๆ ตลอดจนมีการละเล่นสนุกสนาน มีการจัดการแสดงหรือจัดทัวร์ต่างๆ ด้วย

ง. *COMMERCIAL HOTEL* คือ โรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่หรือเมืองสำคัญ อยู่ในย่านธุรกิจต่างๆ ระยะเวลาที่แขกมาพักอยู่ในราว 1-5 วัน แต่ส่วนใหญ่ 3-5 วัน

(6) การแบ่งชนิดของโรงแรมตามประเภทผู้มาใช้บริการ แบ่งออกเป็น

ก. *BUSINESS* คือ โรงแรมสำหรับนักธุรกิจ โดยมากจะอยู่ตามเมืองใหญ่ ผู้มาพักดำเนินธุรกิจส่วนตัว

ข. *LEISURE* คือ โรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยว เพื่อมาพักผ่อน หรือท่องเที่ยว โดยมากจะอยู่ตามสถานที่ตากอากาศทั่วไป

ค. *SPORT* คือ โรงแรมสำหรับนักกีฬา เพื่อมาแข่งขันกีฬาตามวาระต่างๆ โดยมากจะอยู่ใกล้สถานที่ที่มีการจัดแข่งขัน

2.1.2 โรงแรมตากอากาศ

โรงแรมตากอากาศ (RESORT) เป็นที่ที่คนเราเดินทางไปพักผ่อนและสนุกสนาน ซึ่งการพักผ่อนนี้มีหลายรูปแบบ อาจจะเป็นเพียงที่นั่งพักผ่อนแดด หรือออกไปเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ หรืออาจมีสระว่ายน้ำ เล่นเรือ ล่องแพ เดินป่า ตกปลา ปีนเขาด้วย

ตั้งแต่สมัยโบราณ ชนชั้นสูงที่มีบ้านพักอาศัยในตัวเมืองมักจะหลบอากาศร้อนหรือหนาว จัดไปพักที่ชนบท ซึ่งทั้งในกรณีที่มีและไม่มีบ้านพักของตนเองในชนบท ล้วนแต่ต้องการสถานที่ที่สังสรรค์สมาคม และพักผ่อนหย่อนใจในบริเวณนั้น ชนชั้นกลางระดับสูงก็เช่นกัน ต้องการห้องที่วิวออกนอกเมืองในช่วงหยุดงานประจำปี และต้องการบ้านพักนอกเมือง โรงแรมในสถานตากอากาศ (RESORT) จึงถูกสร้างขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการดังกล่าวนี้ แต่สำหรับคนรายได้ได้น้อย เช่น พวกกรรมกร ลูกจ้างในเมือง พวกนี้จะพักผ่อนด้วยการไปเที่ยวชายทะเล หรือภูเขาใกล้ตัวเมือง ซึ่งไม่มีความจำเป็นที่ต้องค้างแรม

โรงแรมตากอากาศ (RESORT) อาจแบ่งเป็น 2 แบบคือ

โรงแรมตากอากาศ ที่ให้บริการสนทนาการแก่แขกทุกประเภท แขกที่มาพักไม่จำเป็นต้องออกจากโรงแรมไปหาความบันเทิงที่อื่นๆ เลย เพราะตัวโรงแรมในสถานตากอากาศเองเป็นสิ่งจูงใจให้แขกมาพักโรงแรมแบบนี้จะคิดค่าอาหารวันละ 3 มื้อ รวมไปถึงค่าห้องพัก ระบบนี้เรียกว่า ระบบอเมริกัน (AMERICAN PLAN)

โรงแรมตากอากาศ ที่ตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่พักผ่อนหย่อนใจตามธรรมชาติ โรงแรมพวกนี้บางแห่งอาจมีสระน้ำ ภัตตาคาร และไนต์คลับ ฯลฯ แต่ทำเลที่ตั้งใกล้กับสิ่งเหล่านี้ต่างหากที่ดึงดูดแขกให้มาพัก มิใช่ตัวโรงแรมในสถานตากอากาศเอง เมื่อแขกต้องการชมสถานที่ต่างๆ นอกโรงแรมจึงไม่ค่อยกลับมารับประทานอาหารกลางวันที่โรงแรม จึงเสนอให้แขกเลือกระหว่างแบบยุโรป (EUROPE PLAN) คือ การบริการเฉพาะห้องพัก และแบบอเมริกันดัดแปลง (MODIFIED AMERICAN PLAN) ซึ่งบริการห้องพัก และอาหาร 2 มื้อ คือ เช้าและเย็น บางโรงแรมในสถานตากอากาศยังหักค่าอาหารซึ่งแขกไม่ได้มารับประทานคืนให้อีกด้วย

โรงแรมตากอากาศนี้ เป็นคู่แข่งกันของโรงแรมในเมืองใหญ่ โดยเฉพาะเรื่องการให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง ซึ่งโรงแรมตากอากาศสามารถอำนวยความสะดวกไม่แพ้โรงแรมใหญ่ๆ ในตัวเมือง จะดีกว่าก็แค่ด้านห้องพัก ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่า แต่เนื่องจากโรงแรมตากอากาศมักจะถูกสร้างเป็นกลุ่มอยู่ใกล้กัน จึงได้เปรียบในการอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่มาประชุมที่จะอยู่ในโรงแรมตากอากาศได้ก็ได้ แล้วเดินทางไปยังสถานที่จัดประชุมซึ่งอยู่ในละแวกเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับโรงแรมตากอากาศ (RESORT)

ลักษณะทั่วไปของโรงแรมตากอากาศ โรงแรมตากอากาศมักอยู่ในบริเวณที่มีภูมิประเทศที่สวยงาม อากาศดี มุ่งบริการด้านที่พัก อาหาร ด้านการบริการ และด้านพักผ่อนหย่อนใจแก่ผู้มาพัก อันได้แก่ นักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนจริงๆ เป็นสำคัญ ดังนั้น โรงแรมตากอากาศจึงต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างจากโรงแรมประเภทอื่น ในหัวข้อต่างๆ ดังต่อไปนี้

ลักษณะทำเลที่ตั้ง

1. โรงแรมตากอากาศควรจะต้องอยู่ในทำเลที่มีภูมิประเทศที่อำนวยความสะดวกพักผ่อนแวดล้อมไปด้วยธรรมชาติที่สวยงาม เช่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ ทะเลสาบ ป่าไม้ เป็นต้น
2. บรรยากาศของโรงแรมตากอากาศเป็นบรรยากาศที่บริสุทธิ์ ต้องไม่มีสิ่งรบกวน เช่น การจราจร ความแออัดของตึกกรมบ้านช่อง อาคาร อันก่อให้เกิดการรบกวนประสาทสัมผัส ทางด้านการมองเห็นและการได้ยิน

สภาพแวดล้อม

1. ผู้มาพักจะต้องได้สัมผัสธรรมชาติมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นอากาศบริสุทธิ์จากชายทะเล ป่าเขา สายลม แสงแดด ซึ่งเป็นที่พอใจของผู้เข้ามาพัก ดังนั้น การปรับอากาศจึงไม่มีความจำเป็น อีกทั้งยังเป็นตัวปิดกั้นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอีกด้วย
2. กรณีของเสียงก็เช่นเดียวกัน ผนังของโรงแรมตากอากาศไม่จำเป็นต้องเป็นวัสดุกันเสียง เพราะผู้มาพักต้องการสัมผัสกับธรรมชาติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเสียงคลื่น ลม น้ำตก เสียงสัตว์ป่า เป็นต้น ยกเว้นห้องบางห้องที่จำเป็น เช่น ไนต์คลับ หรือในสถานบันเทิง เป็นต้น
3. ลักษณะตัวอาคารจะต้องเข้ากับสภาพแวดล้อม ไม่เป็นตัวทำลายธรรมชาติ เช่น โรงแรมชายทะเล ควรจะสร้างในแนวราบตามลักษณะของชายหาด หรือโรงแรมตามชายเขา ควรมีการลดหลั่นของตัวอาคารให้เข้ากับความลาดชันของเชิงเขา
4. การเน้นด้านมุมมองของผู้มาพัก โรงแรมตากอากาศจะต้องเน้นถึงข้อนี้เป็นพิเศษ เช่น จัดให้มีระเบียงของห้องพักแขกเพื่อพักผ่อนและมีมุมมองทิวทัศน์ที่ดี รวมทั้งส่วนอื่นๆ ของโรงแรม เช่น ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ เป็นต้น จะต้องกลมกลืนสัมพันธ์กับบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติอย่างเต็มที่ และเหมาะสมกับการใช้สอย เหมือนการพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติจริงๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้

1. การเลือกวัสดุในการตกแต่งภายใน ควรเป็นวัสดุที่ได้จากธรรมชาติและท้องถิ่น เพื่อเน้นเอกลักษณ์เฉพาะตัว สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ
2. ห้องน้ำชายทะเล ควรมีระบบระบายอากาศที่ดีและมีที่กรองกรวดทรายไว้เพื่อป้องกันการอุดตันของท่อน้ำทิ้ง

การอำนวยความสะดวกและกิจกรรมพิเศษ

การจัดตั้งตำแหน่งสระว่ายน้ำของโรงแรมชายทะเลห้องอาบน้ำจืด ควรจัดอยู่ในตำแหน่งที่ติดทะเลมากที่สุด เพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมอาบน้ำทะเลแล้วมาอาบน้ำจืด รวมทั้งผลัดเปลี่ยนเสื้อผ้า ซึ่งเป็นการสะดวกกว่าที่ผู้มาพักจะต้องกลับไปอาบน้ำที่ห้องพัก และดีต่อสุขภาพรักษาความสะอาดได้ง่ายอีกด้วย

จัดให้มีกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมด้านนันทนาการ เพลิดเพลินในการพักผ่อนและมีประโยชน์ต่อการพักผ่อน เช่น กิจกรรมทางน้ำ อาทิ การเล่นเรือใบ ดำน้ำ ตกปลา หรือจัดให้มีสนามกีฬาประเภทต่างๆ เช่น เทนนิส กอล์ฟ เป็นต้น

ความต้องการพื้นฐานในโรงแรมตากอากาศ (RESORT)

นักธุรกิจโรงแรม สถาปนิก รวมทั้งมัณฑนากรผู้ออกแบบโรงแรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์ถึงความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายให้ถ่องแท้ เพื่อที่ตอบสนองความต้องการนั้นๆ ได้ถูกต้องและสมบูรณ์ อันหมายถึงความสำเร็จในการออกแบบของธุรกิจโรงแรม ซึ่งผลของการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่า ผู้เข้ามามีความต้องการด้านต่างๆ แบ่งเป็นข้อๆ ดังต่อไปนี้

1. ความสะดวกสบายเป็นอันดับแรกสำหรับผู้เข้าพักทุกคนต้องการ อันหมายถึงความสะดวกสบายทางด้านบริการทุกประเภท ความสะดวกทางด้านสถานที่พัก ตลอดจนความปลอดภัยไร้กังวล
2. ความต้องการที่นอนอ่อนนุ่ม และสีลินสวยงามสดชื่น
3. มีที่พักผ่อนหย่อนใจ ทั้งที่เป็นส่วนตัว และไม่เป็นการส่วนตัว คือ บริเวณภายนอกอันเป็นที่พบปะสังสรรค์
4. ต้องการห้องน้ำที่สะอาดอาบน้ำได้สะดวกสบายและบรรยากาศในห้องน้ำสดชื่น มีสุขภัณฑ์ที่อำนวยความสะดวกอย่างพร้อมมูล
5. การติดต่อประชาสัมพันธ์ที่สะดวก พร้อมทั้งการบริการอย่างดีของทางโรงแรม
6. ต้องการพักในราคาที่เหมาะสม
7. ต้องการความสะดวกในเรื่องอาหารการกินและเครื่องดื่ม และถ้าต้องการจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รับประทานอาหารในห้องพักก็สามารถเรียกบริการทางโทรศัพท์ได้ ทั้งอาหารและเครื่องดื่ม ถ้าต้องการเปลี่ยนบรรยากาศนอกสถานที่พัก ทางโรงแรมก็ควรมีร้านอาหารไว้บริการ พร้อมทั้งการอำนวยความสะดวกในห้องพัก และนอกสถานที่ด้วยรสชาติที่ถูกต้อง และถูกสุขอนามัยเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด

8. ที่เก็บเสื้อผ้า สิ่งที่ต้องการแขวนเพื่อไม่ให้ยับ และเสื้อผ้าที่ต้องการพับเก็บให้มิดชิด เช่น ชุดชั้นใน
9. ให้มีที่สำหรับเก็บรองเท้าและเครื่องกีฬา ตลอดจนเครื่องใช้ต่างๆ เช่น หมวก กระเป๋ารองเท้า ร่ม ฯลฯ
10. มีที่สำหรับเก็บของมีค่า อาจเป็นโต๊ะหัวเตียง หรือโต๊ะแต่งตัวที่มีกุญแจ
11. มีเครื่องเสียงและเครื่องบันเทิงต่างๆ เช่น วิทยุ และโทรทัศน์ ตลอดจนหนังสือสำหรับอ่านเล่น
12. มีไฟฟ้าหรือแสงสว่างในที่ที่ต้องการและไม่รบกวนเวลานอน

2.1.3 ข้อมูลสปา

Spa นั้นมีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “*Sanus Per Acque*” หมายถึง การมีสุขภาพดีด้วยน้ำ (Health Through Water) ซึ่งก็คือ การดูแลสุขภาพโดยใช้น้ำบำบัด ไม่ว่าจะเป็นกาอาบน้ำแร่แช่น้ำร้อน กายอบตัวและอบผิวด้วยไอน้ำ

ได้มีผู้กล่าวถึงสปาไว้ในบทความหนึ่งของนิตยสารหญิงไทยว่า สปา หมายถึง การดูแลสุขภาพและพักผ่อน การบำบัดสุขภาพจิตและสุขภาพกายในแนวทางอายุรเวช หรือเวชศาสตร์เป็นการบำบัดเพื่อการผ่อนคลาย ทำให้เกิดความสุขทั้งกายและจิตใจ

หนังสือ “วาริบำบัด อานุภาพแห่งสายน้ำ” ของนายแพทย์บรรจบ ชุณหสวัสดิกุล ได้กล่าวถึงสปาว่า ในยุโรปมีสำนักรักษาด้วยน้ำหลายแห่ง การบำบัดด้วยน้ำมีวิวัฒนาการเป็นร้อยปี และกลายมาเป็นสปาซึ่งเป็นแหล่งรักษาโรคตามแนวธรรมชาติบำบัดที่แพร่หลายไปทั่วโลก

จะเห็นได้ว่ามีผู้ให้ความหมายของสปาแตกต่างกันออกไป แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าสปาน่าจะหมายถึง การใช้น้ำเพื่อการบำบัดทั้งทางร่างกายและผ่อนคลายทางจิตใจ และสปายังถือเป็นการพักผ่อนตามธรรมชาติโดยมีน้ำเป็นปัจจัยสำคัญ

นอกจากนี้ สปายังมีหลักการอื่นๆ ประกอบด้วย ได้แก่ หลักการของประสาทสัมผัสทั้ง 5 ดังนี้

รูป เช่น การสร้างบรรยากาศให้รู้สึกผ่อนคลาย อาจเพิ่มความสดชื่นสดใสด้วยสีเขียวของใบไม้ หรือสีอันสวยๆ ของดอกไม้

รส เช่น การรับประทานอาหารแบบสปาเมนู ซึ่งนับว่าเป็นการบำบัดร่างกายวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนึ่ง เช่น การรับประทานผักผลไม้ หรือแม้แต่การดื่มเครื่องดื่มสมุนไพรอุ่นๆ อย่างเช่น น้ำขิง หรือขี้เคว้ง เป็นต้น เครื่องดื่มเหล่านี้มีคุณสมบัติขับสารพิษที่ตกค้างภายในร่างกายได้

กลิ่นหอม เมื่อมีกลิ่นสวยๆ ของดอกไม้และแสงตามมุมต่างๆ แล้ว ก็ต้องมีกลิ่นหอม ตามหลักการของอโรมาเทอราพี (Aromatherapy) ด้วย

Aromatherapy หรือ **สுகุณธบำบัด** เป็นศาสตร์และศิลป์ในการใช้น้ำมันหอมระเหยจาธรรมชาติ (Volatile or Essential Oil) ในการบำบัดหรือบรรเทาอาการของโรค โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีกลิ่นหอมและระเหยได้ของน้ำมันหอมระเหย ซึ่งโมเลกุลของน้ำมันหอมระเหยสามารถสูดดมเข้าทางช่องจมูก หรือแทรกซึมผ่านผิวหนังไปยังส่วนต่างๆ ของร่างกายและสมองรวมถึงจิตใจ มีผลทำให้การทำงานของระบบอวัยวะต่างๆ ของร่างกายและสมอง รวมไปถึงจิตใจและอารมณ์สมดุล จึงสามารถบำบัดอาการต่างๆ ได้

การใช้สுகุณธบำบัดในการรักษาโรค ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญในการเลือกใช้น้ำมันหอมระเหยกับอาการ หรือผลที่ต้องการรักษาให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล เพราะน้ำมันหอมระเหยอาจมีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคล ทั้งนี้บางคนอาจมีผิวที่แพ้ง่าย วิธีทดสอบว่าใช้น้ำมันหอมระเหยหรือไม่ อาจทดสอบง่ายๆ ได้โดย การหยดน้ำมันชนิดที่ต้องการใช้บนข้อพับแขน แล้วปิดพลาสติกทิ้งไว้ประมาณหนึ่งวัน วันรุ่งขึ้นให้แกะพลาสติกออก หากไม่มีอาการระคายเคืองใดๆ เกิดขึ้น เราก็น่าจะใช้น้ำมันชนิดนั้นได้อย่างปลอดภัย น้ำมันหอมระเหยทำให้ระคายเคืองผิวหนังได้ง่าย ได้แก่ น้ำมันโรสแมรี่ น้ำมันเวอร์บีนา น้ำมันตะไคร้ น้ำมันเทียน น้ำมันที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำในการใช้ก็มีอยู่บ้าง ได้แก่ น้ำมันอบเชย น้ำมันกานพลู น้ำมันเสจ น้ำมันออริกาโน่ เป็นต้น

ชนิดของน้ำมันหอมระเหยและสรรพคุณที่สำคัญ

Lavender ฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ไวรัส เพิ่มภูมิคุ้มกันต้านทาน คลายเครียด ลดการอักเสบและลดการเกร็งของกล้ามเนื้อเรียบ

Chamomile ลดการอักเสบ แก้แพ้ ช่วยย่อยอาหาร ผ่อนคลาย ลดการซึมเศร้า

Marjoram ลดการเกร็งของกล้ามเนื้อเรียบ ลดการอักเสบ ฆ่าเชื้อโรค

Rosemary กระตุ้นการไหลเวียน ลดความเจ็บปวด ลดการบวม (Decongestant)

Tea Tree ฆ่าเชื้อแบคทีเรีย รา ยีสต์

Cypress กระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต ฆ่าเชื้อโรค

Peppermint ช่วยย่อยอาหาร ฆ่าเชื้อโรค ลดการบวมของเยื่อจมูก

Eucalyptus ช่วยย่อยอาหาร ฆ่าเชื้อโรค ลดการบวมของเยื่อจมูก

Bergamot คลายเครียด ลดการอักเสบ

Geranium ทำให้อารมณ์และร่างกายได้สมดุล ลดการอักเสบ ฆ่าเชื้อรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียง จะใช้เสียงเพลงแบบที่ผู้ใช้บริการรู้สึกผ่อนคลาย ไม่ว่าจะเสียงธรรมชาติจากคลื่นลมทะเล เสียงลมพัดกิ่งไม้ ใบไม้ เสียงสายน้ำไหล เป็นต้น

สัมผัส โดยทั่วไปแล้วจะเป็นการนวดเพื่อผ่อนคลายกล้ามเนื้อส่วนต่างๆ โดยที่นิยมนั้น เป็นการนวดแบบไทย แบบสวีดิช หรือการนวดโดยใช้น้ำมันหอมระเหยที่มีกลิ่นพืชพรรณธรรมชาติที่สกัดออกมาในรูปแบบของน้ำมันหอม เช่น ลาเวนเดอร์ คาโมไมล์ น้ำมันโรสแมรี่ เป็นต้น และนำเอาวารีบำบัด หรือ *Hydrotherapy* เข้ามาประกอบ โดยมีหลักการที่ใช้น้ำมาบำบัด หรือการใช้สรรพคุณของน้ำ เช่น อุณหภูมิ ความค่อน-แรงของน้ำ ให้พอเหมาะซึ่งให้ประโยชน์ต่างก็ออกไป

Hydrotherapy คือ การบำบัดด้วยน้ำ “Hydro” เป็นภาษากรีกโบราณ หมายถึง น้ำ ในปัจจุบันหมายถึงการบำบัดด้วยน้ำจากภายนอก แต่ความหมายดั้งเดิมนั้นหมายถึงการบำบัดภายในด้วย ซึ่งตรงกับภาษาไทยว่า วารี หรือ ธาราบำบัด คือ การบำบัดโดยใช้น้ำแข็งของเหลวและไอน้ำ เพื่อบรรเทาอาการต่างๆ ของการติดเชื้อ อาการปวดเรื้อรัง และอาการปวดเฉียบพลัน ปัญหาการไหลเวียนของโลหิตและอื่นๆ

นายแพทย์บรรจบ ชุณหสวัตติกุล ได้เรียบเรียงที่มาของวารีบำบัดหรือธาราบำบัดไว้ในหนังสือ “วารีบำบัด อานุภาพแห่งสายน้ำ” ไว้ว่า การใช้น้ำเพื่อเสริมสุขภาพและบำบัดโรคนั้นเป็นศิลป์และศาสตร์ประการสำคัญอีกแขนงหนึ่งของธรรมชาติบำบัดที่สืบทอดกันมาตั้งแต่ยุคของกรีกและโรมัน ต่อมาได้มีการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยชาวเยอรมัน 2 คน คือ วินเซนต์ เปรียสนิตซ์ และเชบัสเตียน คไนฟ์ ตำราเกี่ยวกับการรักษาด้วยน้ำเล่มแรกนั้น มีขึ้นในปี ค.ศ. 1886 ที่รัฐบาวาเรีย โดยบาทหลวงเชบัสเตียน คไนฟ์ ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นเด็กหนุ่มที่สุขภาพอ่อนแอ เขาได้ยืมคำเล่าขานเรื่องการบำบัดด้วยน้ำเย็นเพื่อเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง จึงได้ออกไปว่ายน้ำทุกวัน ระยะเวลาเฉพาะในฤดูร้อน ต่อมาเขาว่าแม่กระทิงกลางฤดูหนาวที่มีหิมะโปรยปราย ไม่นานนักเขาก็มีสุขภาพที่เยี่ยมยอด แต่ด้วยสภาพความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นของผู้คนในแคว้นบาวาเรีย เขาจึงได้เขียนหนังสือชื่อ “การรักษาด้วยน้ำ” เพื่ออุทิศแด่คนจนผู้ด้อยโอกาสเพียงระยะเวลา 10 ปี งานเขียนภาคภาษาอังกฤษของเขาได้รับการตีพิมพ์ซ้ำถึง 50 ครั้ง ต่อมาในปี ค.ศ. 1906 ดร.เอช เคลลลอกก์ ในสหรัฐอเมริกา ได้เขียนตำราเรื่อง “หลักวิทยาศาสตร์แห่งวารีบำบัด” นับเป็นตำราการรักษาด้วยน้ำทางวิทยาศาสตร์เล่มแรก และใช้เป็นตำรามาตรฐานกระทั่งปัจจุบัน

กลไกการทำงานของวารีบำบัดจะขึ้นอยู่กับรูปแบบที่ใช้ ตัวอย่างเช่น

- อ่างน้ำ ช่วยบรรเทาหลายอาการรวมทั้งริดสีดวง รอยแตกบริเวณเยื่อบุทวารหนัก และการติดเชื้อในช่องคลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การลอยตัวในสระหรืออ่างพิเศษ สำหรับผู้ป่วยโรคข้ออักเสบหรือเป็นอัมพาต ช่วยในการบริหารข้อ ซึ่งปกติเคลื่อนไหวยากและเจ็บปวด
- การอาบน้ำผสมยาในอ่างน้ำอุ่นหรือน้ำร้อน ช่วยในการเผาผลาญของเนื้อเยื่อของร่างกายที่อยู่ใต้ผิวหนังหรือทำให้ระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น โดยการเพิ่มการไหลเวียนของเลือดมาสู่ผิวหนัง
- การอบไอน้ำ ช่วยรักษาอาการคัดจมูกและบรรเทาอาการปวดกล้ามเนื้อและข้อแข็ง
- การประคบน้ำแข็ง ช่วยลดอาการบวมอักเสบที่เกิดจากการฟกช้ำ บาดเจ็บจากการเล่นกีฬา หรือถอนฟัน
- การใช้ผ้าเปียกและอุ่นปิดแผล ช่วยให้หัวฝีสุก ทำให้แตกเองหรือเจาะออกได้
- การใช้ผ้าขนหนูเปียกและเย็นพันตัวผู้มีความร้อนสูง เพื่อให้อุณหภูมิร่างกายลดลงอย่างรวดเร็ว เป็นวิธีที่ได้ผลในกรณีฉุกเฉิน

นอกจากนี้ยังมีศาสตร์บำบัดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสปา เช่น Balneotherapy, Thalassotherapy และ Phytotherapy

Balneotherapy (บัลเนโอเทอราพี) คือ การบำบัดด้วยน้ำแต่มีการเพิ่มแร่ธาตุ น้ำมันและน้ำมันหอมระเหย ส่วนใหญ่จะเป็นสถานพยาบาล มีมากในยุโรป

Thalassotherapy (ทาลาสโซเทอราพี) คือ การบำบัดโดยใช้น้ำทะเล และผลผลิตจากท้องทะเล ไม่ว่าจะเป็นสาหร่ายสกัด เกลลี่และแร่ธาตุ

Phytotherapy (ไฟโตเทอราพี) คือ ศิลปวิทยาในการบำบัดด้วยการผสมผสานพืชสมุนไพร

Spa เป็นรูปแบบผสมผสานของการอาบน้ำอบนวดกับร้านเสริมสวย มีทั้งหมด 7 รูปแบบ คือ

1. sink spa หรือ spring Spa คือ บ่อน้ำพุร้อนธรรมชาติ
2. Hotel and Resort spa คือ spa ที่อยู่ตามโรงแรม เป็นที่พักต่างอากาศ เน้นเรื่องการออกกำลังกาย ความสุขสบาย มีบริการอาหาร
3. Day spa คือ Spa ที่เน้นในเรื่องความสวยความงาม ส่วนใหญ่เป็นสถานที่เดี่ยว ๆ แยกจากรีสอร์ทให้บริการบำบัด เพื่อสุขภาพกระจายทั่วไปตามอาคารในสำนักงานหรือห้างสรรพสินค้า
4. Club Spa คือ Spa ในรูปแบบของสโมสรให้บริการในเรื่องออกกำลังกาย
5. Destination Spa คือ Spa ที่เน้นเสริมสร้างทางด้านสุขภาพ
6. Zecusce Spa หรือ cruise Ship Spa คือ บ่อน้ำแร่บนเรือสำราญ เน้นกาออกกำลังกายและความสุขสบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. Medical Spa เป็นบริการของกลุ่มบุคคล หรือชมรมที่มีแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญ ให้บริการสุขภาพและการแพทย์แบบครบวงจร ในบรรยากาศที่ผสมผสาน ด้วยการอาบน้ำแร่กับการบำบัดรักษาแผนโบราณ

ธุรกิจ Spa ในเมืองไทยนั้นกำลังเป็นที่นิยมมากในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และเติบโตอย่างรวดเร็ว ส่วนใหญ่อยู่ในประเภท Day Spa ที่เน้นไปในเรื่องของ ความสวยความงามต่างๆ ซึ่งบางรายก็ไม่ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้ นายแพทย์ธานีทร สนธิรักษ์ ผู้ศึกษาเรื่อง Spa มากกว่า 2 ปี ได้กล่าวถึงผู้ประกอบการธุรกิจ Spa ว่า “Spa เป็นการแพทย์แขนงหนึ่ง เพราะฉะนั้นการแพทย์เป็นอะไรที่ไม่ใช่การบริการเหมือนธุรกิจประเภทอื่น บริการ Spa อาจอยู่ที่โรงพยาบาล คลินิก หรืออยู่ตามโรงแรม รีสอร์ท ก็ต้องมีผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์คอยให้การดูแล หรือ คอยให้คำแนะนำอยู่ด้วย บริการทางการแพทย์ต้องคำนึงหลัก คุณธรรม จริยธรรมเป็นหลัก”

จากคำกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า สปานั้นเป็นมากกว่าการบริการธรรมดา เพราะต้องมีการแพทย์ ควบคุมและมีเรื่องของสุขภาพเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ที่สำคัญคือสปานั้นมีข้อจำกัดบางประการ สำหรับผู้ที่เป็นโรคประจำตัว เช่น โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง หรือหอบหืด เป็นต้น

สปาบางแห่งเปิดบริการขึ้นมา แต่ไม่มีแพทย์ดูแล และบริการบางอย่าง เช่น การใช้บริการ อ่าง Hydrotherapy จะทำให้มีการขับเหงื่อออกมามาก ทำให้หัวใจและชีพจรเต้นเร็วขึ้น จึงไม่เหมาะต่อผู้ป่วยที่เป็นโรคตับ โรคไต โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจและหอบหืด หรือแม้แต่ภูมิแพ้ก็ ต้องมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย ดังนั้น ผู้ประกอบการสปาควร คำนึงถึงสุขภาพของผู้ใช้บริการและผลที่จะตามมา ไม่ใช่เพียงแต่ต้องการผลประโยชน์ของตนเอง

การใช้บริการสปานั้นยังมีข้อจำกัดอย่างอื่นอีก โดยเฉพาะในเรื่องของค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้าง สูงเมื่อเทียบกับธุรกิจเพื่อความงามหรือเพื่อสุขภาพอื่นๆ ทั้งนี้เป็นเพราะวัสดุหรือแม้แต่อุปกรณ์ใช้ ล้วนนำเข้ามาจากต่างประเทศ นอกจากนั้นก็เป็นข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลา การทำสปา แต่ครั้งนั้น ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก ในแต่ละขั้นตอนของการทำสปาต้องมีเวลามากพอที่จะใช้บริการ

สปาเหมือนเป็นแพชั่นอย่างหนึ่งซึ่งเมื่อถึงจุดอิ่มตัวแล้วก็ต้องเปลี่ยนหรือมีสิ่งอื่นขึ้นมา แทนที่ การเปิดสปาขึ้นขึ้นอยู่กับผู้ดำเนินการว่าจะมีความตั้งใจว่าต้องการทำจริงหรือไม่ หากเปิด ตามกระแสก็อาจต้องปิดตัว ที่ต้องระวังคือ สปาบางแห่งมีการเปิดบริการและขายเป็นคอร์ส เช่น 10 ครั้ง 20 ครั้ง แล้วก็คิดเงินเป็นก้อน เพื่อเป็นการช่วยลูกค้าเฉลี่ยจ่ายต่อครั้งราคาถูกลง แต่ต้อง ชื้อจำนวนครั้งที่มากขึ้น ซึ่งเรื่องนี้ นายแพทย์ธนพล ทองประเสริฐ ก็ได้กล่าวไว้ว่าเคยมีผู้ดำเนิน ธุรกิจสปาที่เปิดกิจการเพื่อรับเงินจากลูกค้าแล้วปิดกิจการหนีไป ผู้บริการจึงต้องใช้วิจารณญาณ เป็นอย่างยิ่งในการเลือกซื้อบริการประเภทนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ข้อมูลโรงแรมประเภทบูติก (Boutique Hotel)

คำว่า BOUTIQUE (n.) มีรากศัพท์มาจากภาษาฝรั่งเศส แปลว่า ร้านเล็กๆ หรือแผนกหนึ่งในห้างสรรพสินค้าที่ขายเสื้อผ้าเครื่องแต่งตัว (ที่ค่อนข้าง) ทันสมัย โดยอเมริกาเป็นประเทศแรกที่เอาคำนี้เป็นคุณศัพท์นี้มาอธิบายลักษณะของโรงแรมขนาดเล็กที่ต่างจากโรงแรมเซ่น ดังนั้น นัยของโรงแรมบูติกไฮเต็ลน่าจะหมายถึงโรงแรมขนาดเล็กที่มีความทันสมัย หรือร่วมสมัย

โรงแรมบูติก (BOUTIQUE HOTEL) คือ โรงแรมขนาดกะทัดรัดมักมีจำนวนไม่เกิน 100 ห้อง (บางบทความบอกว่าไม่เกิน 150-200 ห้อง) แต่ละห้องอาจมีขนาดไม่ใหญ่ เรียกว่าใช้พื้นที่แบบ “the best out of small spaces” เดิมโรงแรมประเภทนี้ไม่เน้นตอบสนองความต้องการและไลฟ์สไตล์ของนักเดินทางแบบ business traveller หลายแห่งจึงไม่มีห้องประชุม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ แต่เมื่อแนวโน้มของนักธุรกิจที่นิยมเข้าพักในโรงแรมบูติกมากขึ้น โรงแรมเหล่านี้จึงให้ความสำคัญกับบริการ และความสะดวกจุดนี้มากขึ้น

โรงแรมบูติกมักมีดีไซน์ที่แตกต่างและโดดเด่น หรืออาจมีธีมของการสร้างโรงแรมที่น่าสนใจ ขณะที่บางแห่งอาจดัดแปลงมาจากอาคารที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน ขณะที่บริการเฉพาะกลุ่ม/บุคคล (customized service) ก็ถือเป็นอีกหนึ่งจุดขายของโรงแรมลักษณะนี้ เพราะขนาดโรงแรมที่เล็กกว่า พนักงานจึงสามารถใส่ใจกับรายละเอียดของลูกค้าแต่ละคน และมีความใกล้ชิดกับลูกค้าทุกคนได้มากกว่าโรงแรมขนาดใหญ่

โรงแรมบูติก ถือกำเนิดมาจากช่องว่างในธุรกิจโรงแรมเอง ซึ่งในอดีตโรงแรมส่วนมากเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ มีห้องมาตรฐานเดียวกันหมด ให้บริการที่มีมาตรฐานเดียวกัน ทำให้ผู้ใช้บริการรู้สึกว่าการบริการไม่เป็นกันเอง และไม่เฉพาะเจาะจงต่อผู้ใช้บริการแต่ละราย หรือที่เรียกกันว่า Personalized หากโรงแรมขนาดใหญ่หรือโรงแรมลูกโซ่ (Chain Hotel) จะให้บริการในระดับนี้คงต้องใช้ต้นทุนที่สูงมาก โรงแรมในประเทศไทยมีโรงแรมที่ให้บริการแบบเฉพาะเจาะจงต่อผู้ใช้บริการแต่ละรายอยู่ 2 – 3 แห่ง

กลุ่มเป้าหมายของโรงแรมบูติก เป็นคนรุ่นใหม่ที่ชื่นชอบความแตกต่าง และนิยมเป็นตัวของตัวเองรวมทั้งต้องการแสดงออกซึ่งไลฟ์สไตล์ และตัวตนผ่านรูปแบบการเดินทางซึ่งคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ถึงกลางคนที่มีความก้าวหน้าและรายได้ดี ที่ผ่านมา โรงแรมบูติกหลายแห่งมักเป็นที่นิยมขึ้นชมของกลุ่มคนจากวงการบันเทิง แพชั่น โฆษณา และวงการอื่นๆ ที่ต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์มาใช้บริการเพื่อหาแรงบันดาลใจจากดีไซน์ของโรงแรมรวมถึงกลุ่มคนที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ซึ่งกลุ่มคนสองกลุ่มนี้มักเป็นผู้นำแฟชั่นหรือต้นแบบไลฟ์สไตล์ใหม่ๆ หรือ trend setter ในสังคม

นักท่องเที่ยวหลายกลุ่มเมื่อต่อสิ่งจำเป็นที่โรงแรมขนาดใหญ่มอบให้ต่อลูกค้าจึงแสวงหาความแปลกใหม่จากส่วนต่างๆ ของโรงแรม โรงแรมกลุ่มแรกที่เรียกตนเองว่า บูติก คือโรงแรม 3 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่ง แห่งแรกตั้งอยู่ที่กรุงลอนดอน แห่งที่สองอยู่ที่กรุงซานฟรานซิสโก และแห่งที่สามอยู่ที่กรุงนิวยอร์ก

ลักษณะเด่นของโรงแรมต้นฉบับบูติกมีดังนี้

1. สถาปัตยกรรมและการออกแบบ (Architecture and Design)

การออกแบบที่มีสไตล์แตกต่าง อบอุ่น และใกล้ชิดเป็นกุญแจสำคัญของโรงแรมบูติก ซึ่งเป็นจุดขายหลักในการดึงดูดนักเดินทางและนักท่องเที่ยว กล่าวคือ ห้องพักรวมลักษณะที่แตกต่างกันในการออกแบบ ทุกห้องมักจะมีการตกแต่งที่แตกต่างกัน การที่จะประสบความสำเร็จในการออกแบบ ต้องอาศัยการผสมผสานสถาปัตยกรรมกับสิ่งที่ยอมรับว่าเป็นสิ่งหรูหราในปัจจุบัน

2. การบริการ (Service)

โรงแรมบูติกมักมีขนาดเล็กด้วยจำนวนห้องที่น้อยกว่า 150 ห้อง ช่วยให้พนักงานสามารถจดจำชื่อของผู้ใช้บริการได้ทำให้นักเดินทางมีความรู้สึกใกล้ชิดและเป็นกันเอง ลักษณะประเภนี้ทำให้โรงแรมบูติกมีจุดขายที่แตกต่าง

3. ทำเลที่ตั้ง (Location)

โรงแรมบูติกหลายแห่งตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ อยู่ใกล้ทำเลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับศิลปะ วัฒนธรรม แฟชั่น หรือย่านที่เป็นที่นิยมของกลุ่มคนสมัยใหม่ (Trendy Area) การตั้งอยู่บริเวณใกล้ย่านที่เป็นที่นิยมจึงเป็นที่ต้องการของนักเดินทาง เช่น ย่านโซโฮ (Soho) ในกรุงนิวยอร์ก ย่านนอบฮิลล์ (Nobs Hill) ในกรุงซานฟรานซิสโก หรือย่านเซาท์บีช (South Beach) ในกรุงไมอามี

จากการพิจารณาจะเห็นได้ว่าโรงแรมในลักษณะนี้พยายามหาช่องว่างในการวางตำแหน่งของผลิตภัณฑ์โดยไม่ได้แข่งขันทางด้านราคาเลย อันที่จริงแล้วโรงแรมหลายแห่งที่กล่าวข้างต้นมีอัตราค่าพักที่สูงไม่แพ้โรงแรมหรูหรารายใหญ่เลย

หากแต่ว่าในปัจจุบันมีโรงแรมหลายแห่งในเมืองได้หันมาใช้แนวคิดของโรงแรมบูติก ในการแข่งขันแต่องค์ประกอบและลักษณะที่เสนอให้นักเดินทางหรือนักท่องเที่ยวล้วนแต่ไม่ใช่ลักษณะดั้งเดิมของโรงแรมประเภทนี้ ลักษณะที่พบทั่วไปในยุโรปคือ โรงแรมขนาดเล็กที่อยู่ในตรอกในซอยมีลักษณะห้องที่คล้ายๆกัน อัตราที่พักอยู่ในระดับถูกถึงปานกลาง ระดับบริการที่ไม่สม่ำเสมอ และสถาปัตยกรรมของโรงแรมที่ไม่โดดเด่นคือเป็นทาวน์เฮ้าส์เก่าๆ

ลักษณะดังกล่าวล้วนแต่ไม่ใช่จุดเด่นที่ได้กล่าวถึงข้างต้นส่งผลให้นักเดินทางหลายกลุ่มกังวลถึงระดับบริการหรือลักษณะห้องพักที่ไม่ได้มาตรฐาน หันกลับไปใช้โรงแรมขนาดใหญ่หรือโรงแรมลูกโซ่แทน กลุ่มลูกค้าเป้าหมายที่พอใจกับโรงแรมประเภทนี้กลับกลายเป็นนักท่องเที่ยวที่มีงบประมาณจำกัด ทำให้ภาพลักษณ์ของโรงแรมบูติกเปลี่ยนไป อย่างไรก็ตามทิศทางค่ายโรงแรมขนาดใหญ่บางค่ายมองเห็นช่องว่างนี้ และได้หันมาจับตลาดโรงแรมบูติก เช่น ค่ายสตาร์วูด (Starwood)

ซึ่งมีโรงแรมในเครือมากมาย ได้แก่ โรงแรมเชอราตัน (Sheraton Hotel) โรงแรมเวสต์อิน (Westin

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Hotel) ฯลฯ ได้เพิ่มสายผลิตภัณฑ์ที่เรียกกันว่าดับเบิลยูโฮเต็ล (W Hotel) ขึ้นโดยมีการผสมผสานคุณภาพของการออกแบบกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้เป็นที่นิยมของดารา นักธุรกิจค่ายบันเทิง และโฆษณาเป็นอย่างดีนับว่าเป็นการช่วยกู้ภาพลักษณ์ของโรงแรมบูติกไว้ ส่วนโรงแรมขนาดเล็กที่ไร้คุณลักษณะของโรงแรมบูติกเริ่มปรับเป็นโรงแรมลูกโซ่แบบงบประมาณต่ำ (Budget hotel chain) แทน

2.1.5 สถานภาพและบทบาทวัฒนธรรมไทยในโรงแรมประเภทบูติกโฮเต็ล

ธุรกิจโรงแรมประเภทบูติกโฮเต็ล กำลังเป็นธุรกิจที่ได้รับความสนใจจากผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศทำให้จำนวนโรงแรมในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญเพิ่มขึ้นและเกิดการแข่งขันกันอย่างมาก ผู้ประกอบการจึงได้ใช้กลยุทธ์ต่างๆ ในการทำการตลาดไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา การส่งเสริมการขาย การเข้าถึงกลุ่มลูกค้าเป้าหมายโดยตรงและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้า หรือแม้แต่การสร้างเครือข่าย การปรับปรุงและพัฒนาาระบบต่างๆ ในการดำเนินงาน รวมทั้งการนำรูปแบบที่แปลกใหม่เข้ามาใช้เพื่อสร้างความแตกต่างระหว่างโรงแรมด้วยกัน ซึ่งกลยุทธ์การสร้าง ความแตกต่างนี้ ผู้ประกอบการหลายรายเลือกใช้ศิลปวัฒนธรรมไทยในการตกแต่งโรงแรม แทนการใช้การตกแต่งสไตล์ตะวันตก อาทิ บริเวณห้องนอน ห้องน้ำ ห้องอาหาร ล็อบบี้ และสปา เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างบรรยากาศและกลิ่นไอของความเป็นไทย สร้างความสวยงาม ความแตกต่าง และดึงดูดความสนใจของลูกค้าและนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะชาวต่างชาติให้รู้จักประเทศไทยมากยิ่งขึ้น จะมากหรือน้อยประการใดขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของสถานประกอบการนั้น ปรากฏการณ์ดังกล่าวได้ปรับเปลี่ยนสถานภาพและบทบาทของวัฒนธรรมไทยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินธุรกิจโรงแรม ซึ่งเป็นเสมือนกลวิธีหนึ่งในการดำเนินธุรกิจที่โรงแรมใช้ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และประชาสัมพันธ์โรงแรมได้เป็นอย่างดี (บงกชประทีปชวง, 2546 : 58) รูปแบบของวัฒนธรรมไทยที่ปรากฏในโรงแรมประเภทบูติกโฮเต็ลส่วนใหญ่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทยพื้นบ้าน อาทิ วัฒนธรรมล้านนา ซึ่งวิถีหรือการดำเนินชีวิตที่สืบต่อกันมาของชาวล้านนากระจายตัวในพื้นที่ 8 จังหวัด ภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน พะเยา แพร่ น่าน และแม่ฮ่องสอน ลักษณะของสินค้าล้านนาไม่ว่าจะเป็นประเพณี อาหาร การกิน การแต่งกาย ศิลปะ ดนตรี โบราณสถาน โบราณวัตถุ และนิทานล้านนา ถูกนำไปประยุกต์ในเชิงพาณิชย์ต่างๆ เช่น สื่อโฆษณา สตูดิโอถ่ายภาพ สปา ร้านอาหารชั้นดี การแสดงศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรมโรงแรมในภาคเหนือนิยมใช้สถาปัตยกรรมแบบล้านนามาประดับตกแต่งอาคารสถานที่ ได้แก่ ไม้แกะสลัก เครื่องเงิน ผ้าทอพื้นเมือง เครื่องปั้นดินเผา รวมทั้งศิลปวัตถุที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา แม้ในภาพรวมอาจเป็นเพียงการจัดแสดงเพื่อใช้ในการตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงแรมเท่านั้น แต่ในอีกแง่หนึ่งก็มีประเด็นคำถามที่น่าสนใจเกิดขึ้นว่า วัฒนธรรมไทยมีสถานภาพและบทบาทอย่างไรเมื่อเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินธุรกิจของโรงแรมแนวคิดในการขายวัฒนธรรมล้านนาในปัจจุบัน ถูกทำให้กลายเป็นการแสดง เป็นส่วนหนึ่งในบรรยากาศของฉากประกอบในโรงแรมราคาแพง แต่ละทิ้งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องที่เป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตอย่างแท้จริง คนรุ่นหลังเริ่มขาดความเชื่อมโยง องค์ความรู้ถูกตัดตอนให้เหลือแค่การแสดง จัดวางสินค้าเชิงวัฒนธรรม ไม่เข้าใจประเพณีท้องถิ่นในที่สุดอาจสิ้นคุณค่า และหาเอกลักษณ์ซึ่งเป็นจุดขายไม่พบ

แนวโน้มโรงแรมประเภทบูติคไฮเต็ลในอนาคต

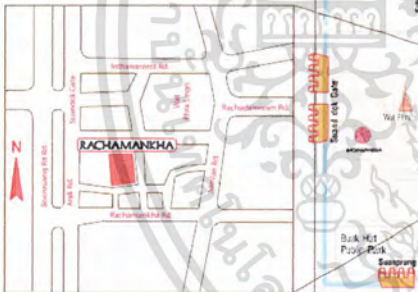
ปัจจุบันจำนวนของโรงแรมประเภทบูติคไฮเต็ลเพิ่มมากขึ้น ปฏิเสธไม่ได้ว่าการแข่งขันในตลาดย่อมสูงขึ้นไปด้วย ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้แข่งขันในเรื่องราคา แต่จะเน้นที่คุณภาพ มาตรฐาน และการให้บริการเป็นหลักโดยโรงแรมแต่ละแห่งล้วนมีจุดขายที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการของกลุ่มลูกค้าว่าจะชอบแบบใด บริษัทพีวเจอร์แบรנד ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านแบรนด์ของสหรัฐอเมริกา ได้ทำการสำรวจปัจจัยและแนวโน้มพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในปี 2547-2548 ซึ่งมีผลสรุปว่าแนวโน้มของการท่องเที่ยวโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ต้องการประสบการณ์การท่องเที่ยวที่มีมากกว่าในหนังสือแนะนำการท่องเที่ยว โดยมีการแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ 1) New Design 2) New attitude ซึ่งในกลุ่มที่สองนี้มักลาที่เรียกว่า Micro segments กล่าวคือ การท่องเที่ยวยุคใหม่จะมีลักษณะเฉพาะ (Niche & Specialized) เช่น โรงแรมประเภทบูติคไฮเต็ล การกระโดดบันจี้จัมพ์ การฮันนีมูนรูปแบบใหม่ เป็นต้น จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า โรงแรมประเภทบูติคไฮเต็ลยังมีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 โครงการเปรียบเทียบ

2.2.1 กรณีศึกษาโรงแรม ราชมรรคา

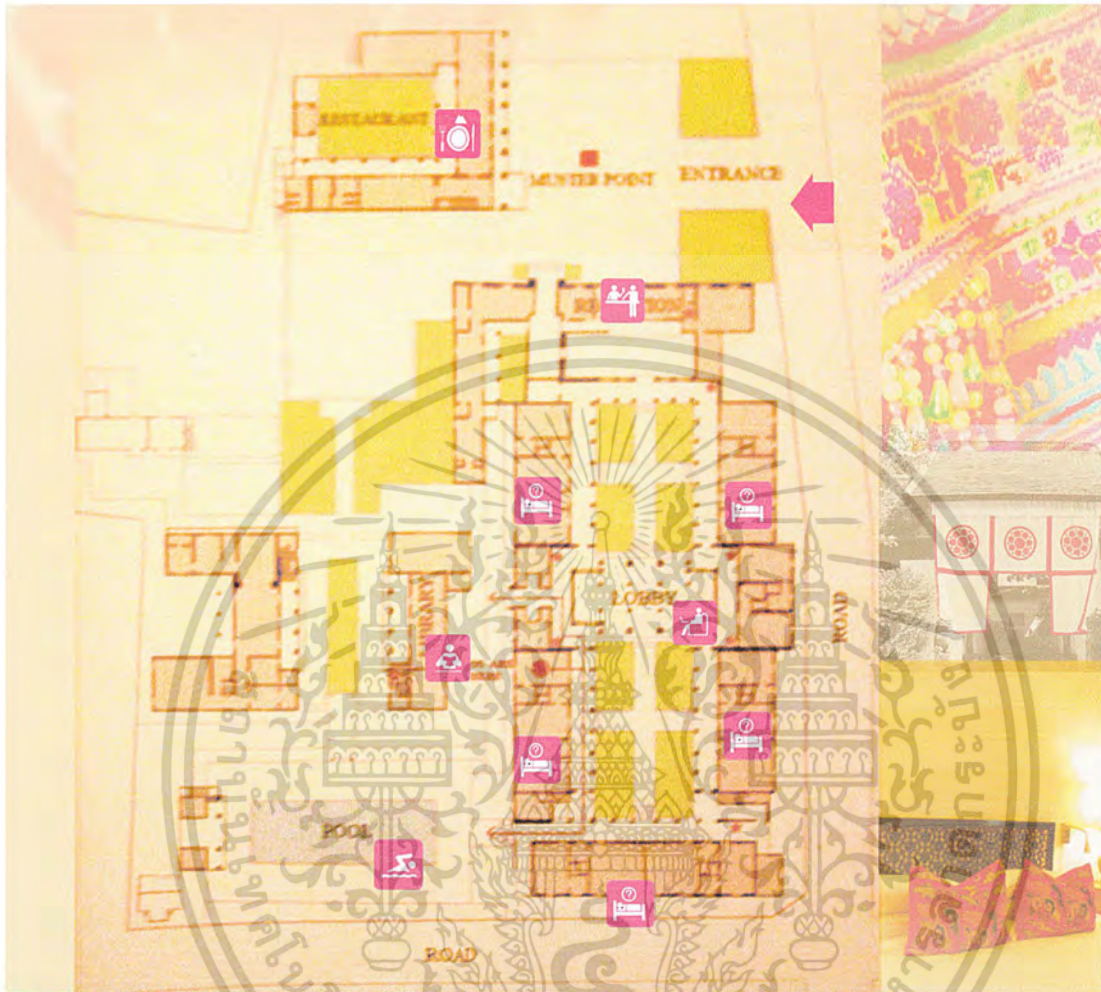
The Rachmankha is much more than just a hotel. It is an experience. For the owner, who are two of Thailand's most famous designers and architects, it is a creation of love and a treasury of Lanna art and Chinese antiques, which can be found in every guest room and throughout the hotel. The combination of Lanna-art and interior design, and the temple style-architecture has created a haven of peace - the kind that penetrates you and touches your heart. This is an ideal hotel for people in need of rest and relaxation.

ที่อยู่ : 6 Rachamankha 9, Phra Singh
Muang, Chiangmai 50200
สถานที่ตั้ง : Muang, Chiang Mai
คลาส : ☆☆☆☆☆

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการจัดวางผังแปลน เนื่องจากราคามรรคาเป็นโรงแรมกึ่งรีสอร์ท ดังนั้นจึงมีการเน้นเรื่อง landscape มาเป็นส่วนสำคัญ มีการจัดคอร์ทตรงกลาง แบ่งเป็นช่วงๆ คอร์ททำหน้าที่เหมือนโถง คอยเชื่อมระหว่างพื้นที่แต่ละส่วนเข้าด้วยกัน เน้นแนวแกนกลางในการวางตัวอาคาร มีการเล่นระหว่างทางเดินกับสนามหญ้า จะมีการนำเอาพื้นที่ส่วนรวม ไว้ด้านนอกสุด เช่น การนำเอา ร้านอาหารที่ จะรับลูกค้า walk in สามารถเข้ามาจับประทานได้ ทำให้ แขกผู้ที่มาพักเกิดความรู้สึกเป็นส่วนตัวและสงบ เมื่ออยู่ภายใน จะไม่มีคนนอกสามารถเข้ามารบกวนได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการใช้งาน ในแต่ละพื้นที่

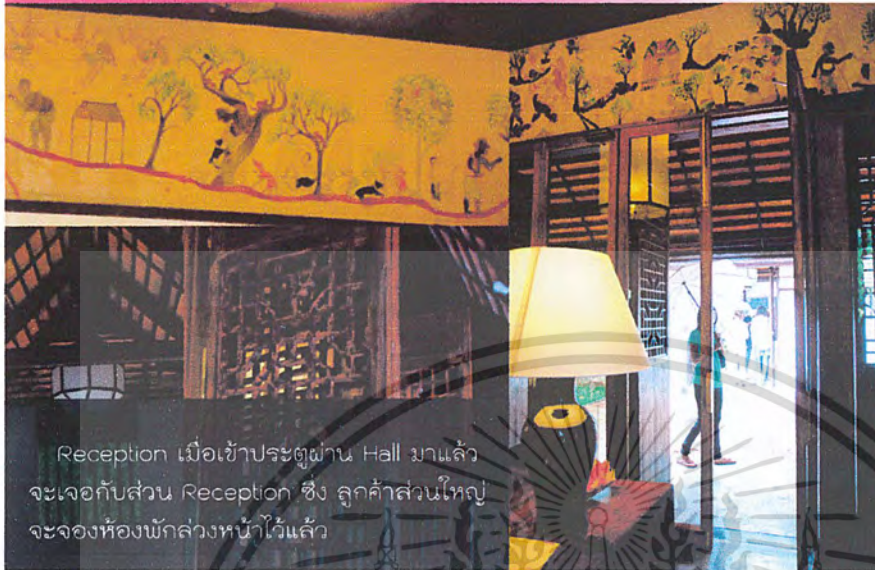

Restaurant เป็นส่วนแรกที่มีผู้มาถึงจะ สามารถมองเห็นได้ ส่วนนี้เป็นพื้นที่ที่รับรองแขกข้างนอก สามารถเดินเข้ามา รับประทานได้เลย หรืออาจจะมีการจองล่วงหน้าก่อน เดินเข้าไปจะเจอ Lobby ต้อนรับ มีน้ำเสิร์ฟ และมีที่พักรอ สำหรับนั่งรอ

Lobby อยู่ในส่วนของอาคารที่มากขึ้น ระหว่าง คอร์ท 2 คอร์ท ซึ่งส่วนมาก lobby จะอยู่ด้านหน้าติดกับ reception แต่ที่นี่ Lobby จะทำหน้าที่ คล้ายๆ กับ Lobby lounge

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Concept / Theme / Style

Reception เมื่อเข้าประตูผ่าน Hall มาแล้ว จะเจอกับส่วน Reception ซึ่ง ลูกค้าส่วนใหญ่ จะจองห้องพักล่วงหน้าไว้แล้ว

คอนเซ็ปต์ของการออกแบบโรงแรม ราชมรรคา โดยคอนเซ็ปต์ คือการนำรากฐานของคนพื้นถิ่น มาเป็นคอนเซ็ปต์ในการออกแบบ ซึ่ง คนพื้นถิ่นก็คือคนล้านนา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของเชียงใหม่ บวกกับ ชาวล้านนานั้น แต่ก่อนได้ ย้ายถิ่นฐานมาจากประเทศจีน สไตล์โรงแรม จึงได้เกิดการผสมผสานวัฒนธรรมของ จีน และ ล้านนา เข้าด้วยกัน

การใช้สี / แสง / วัสดุ

จากภายใต้คอนเซ็ปต์ การผสมผสานวัฒนธรรมของชาวพื้นถิ่น ซึ่งก็คือ ล้านนา + จีน จึงทำให้เกิดสไตล์ใหม่ในการดีไซน์ แต่ สีและตัววัสดุที่ใช้เน้นไม่เกิดการตัดกันมากเพราะ วัสดุหลักยังคง เป็นไม้ ที่จีนและล้านนา ใช้เหมือนคนตัวสี ก็จะเน้นไปทาง สีน้ำตาล ขาว สีแดง ซึ่งเป็นสีของจีน และ สีแนวเอิร์ทโทนแสงจะเน้นไปทาง แสงธรรมชาติ และ แสงสีเหลืองอ่อนๆภายในพื้นที่อื่นที่เรีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Room Type

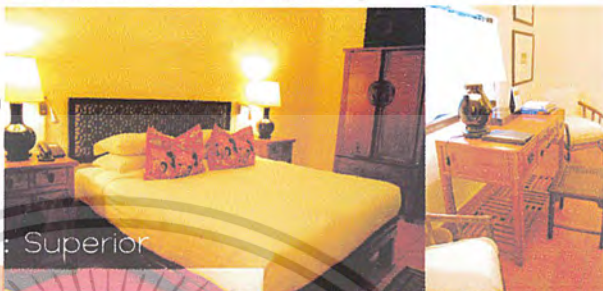
โรงแรมราชมรรคา มีจำนวนห้องทั้งหมด 24 ห้อง ห้อง Superior จำนวน 18 ห้อง Deluxe 4 ในห้อง ห้องสวีท 2 ห้อง คอนเสิร์ต ในการออกแบบ และการบริการของห้องพักนั้น ทางราชมรรคาต้องการให้แขกผู้เข้าพักรู้สึกถึงความ เป็นมิตร เป็นกันเอง รู้สึกเสมือนพัก อยู่บ้าน

- การออกแบบเจ้าของเป็นคนออกแบบโดยใช้โบราณและศิลปวัตถุ จากคอลเลกชันส่วนตัว มาตกแต่ง ให้แต่ละห้องให้รู้สึกถึงความสงบและ ศิลปะพื้นถิ่นแบบโบราณ รวมไปถึงการใช้สี วัสดุ แสง และเฟอร์นิเจอร์แบบจีน

ในส่วนของห้องพัก มีการนำวัสดุ และ เฟอร์นิเจอร์ ของจีนมาใช้ประยุกต์ให้เข้ากับ ล้านนาได้อย่างลงตัว โดยปรับลดทอนให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยใช้สีที่เรียบง่าย เพียงไม่กี่สี มีการใช้แสงอบอุ่น ดูแล้วให้ความเคร่งขรึม และสงบเป็นอย่างมาก

Each guest room is slightly different because the furniture antique, and each piece is different. The door is an old Lanna style door with an ornate door handle and wooden bolts. The window blind is made from bamboo, and reeds are used to make the colorful floor matting.

: Superior

: Deluxe

: Suite

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 กรณีศึกษาโรงแรม บ้านกลางเวียง

i

RABANG

*Cool,
Calm and
Convenient*

Case Study

Klang Wiang

บ้านกลางเวียง เกิดขึ้นโดย ความคิดของเจ้าของโรงแรม ซึ่งมีความคิด ที่อยากจะทำโรงแรมขนาดเล็ก เป็นลักษณะของ โรงแรมบูติก โดยที่เจ้าของโรงแรมมีที่อยู่ในเชียงใหม่ โดยเจ้าของ โรงแรมคิดจะทำโรงแรมบูติกที่สามารถ เอาใจใส่ลูกค้าได้อย่าง ทั่วถึงและทำให้ลูกค้าประทับใจเหมือนกับ อยู่ในบ้านของตัวเอง ซึ่งการบริการในปัจจุบัน ก็สามารถทำให้ลูกค้าประทับใจได้แบบ นั้นจริงๆ เริ่มแรกในการดีไซน์ค่อนข้างจะแปลก เจ้าของเริ่มซื้อ จาก พรอบ แล้วค่อย ออกแบบอินที่เรียตามพรอบ ที่เจ้าของบ้าน ได้ซื้อมาไว้แล้ว อย่างเช่นมาน หรือ เพอร์นิเจอร์สมัยเก่าที่มีอยู่

Baan Klang Wiang is a colonial style boutique hotel positioned in the center point of Chiang Mai city and is only 10 minutes away from the airport.

Located close to ancient temples, traditional Lanna hill tribe communities and village markets as well as an interesting museum.

Less crowded, with just 10 rooms, we are enclosed in a peaceful, tranquil and relaxing surrounding with an extra touch that would make you “feel right at home”.

A short stroll will take you right up to a string of exotic food stalls, restaurants, bars and sidewalk cafes.

45 Ratchamanka Soi 6,
(Chiang Mai Gate),
Chiang Mai, Thailand

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

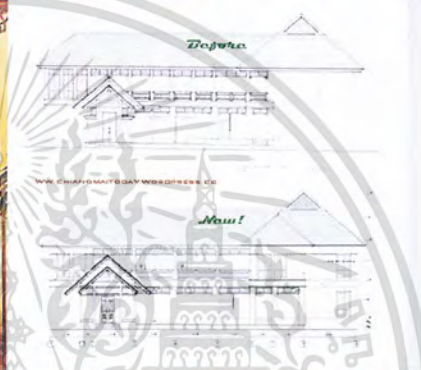
การใช้สี / แสง / วัสดุ

Environment

เรื่องการใช้สี สีโดยรวมของบ้านกลางเวียง ไม่มีสีใดเป็นจุดเด่น ที่เน้นการตกแต่งโดยใช้พรวบ ซึ่งมีสีแตกต่างกันทำให้เกิดสีสันแต่ในภาพรวมยังไม่เห็นถึงความโดดเด่นของสไตล์

เรื่องแสง มีการจัดแสงในช่วงตอนกลางคืน ยังไม่เป็นที่โดดเด่นหรือเน้นไปที่จุดใดจุดหนึ่ง

วัสดุ มีการใช้ ไม้ หวาย มาใช้ในการตกแต่ง มีการเล่นลวดลายของผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการใช้งาน ในแต่ละพื้นที่

Living

ด้านการออกแบบในส่วนพื้นที่ใช้งานในส่วนต่างๆ เนื่องจาก โรงแรมมีขนาดค่อนข้างเล็ก ฉะนั้น สิ่งอำนวยความสะดวกจึงค่อนข้างน้อย lobby จึงดูเหมือนห้อง living room ภายในบ้าน ซึ่งก็ตรงตาม คอนเซ็ปของโรงแรมที่ต้องการให้แขกผู้มาพักได้สะดวกสบาย และพบกับความเป็นกันเองของแขก เหมือนกับพักอยู่บ้าน

Restaurant

Klang Wiang

Pool side

Restaurant มีการออกแบบแบบ open space มีการเชื่อมต่อระหว่างภายนอกและภายใน บรรยากาศ ชุ่มชื้น เป็นที่การพักผ่อนมองของแขกผู้มาพักได้เป็นอย่างดี

แต่มีข้อเสยสำหรับสระว่ายน้ำซึ่งอยู่ติดกับ Restaurant ซึ่ง พื้นที่สาธารณะ กับพื้นที่ ส่วนตัวไม่ควรจะอยู่รวมกัน

Junior Suite

Suite

2nd Floor

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

*Cool,
Calm and
Convenient*

Room Type

เนื่องจากที่บ้านกลางเวียง เป็นบูติกโฮเทลที่มีขนาดเล็ก ซึ่งมีห้องสำหรับให้บริการแค่ 10 ห้อง ดังนั้น ทำให้การให้บริการลูกค้ามีประสิทธิภาพมาก ส่วนการตกแต่งห้องพักนั้นมีการใช้ลูกเล่นของลวดลายของผ้าปักงานของชาวไทยภูเขา และมีการใช้สีในโทนอบอุ่นดูไม่แก่หรือ ไม่ดูฉูดฉาดจนเกินไป มีการเพิ่มมลเสน่ห์ ให้กับห้อง ด้วยเฟอร์นิเจอร์เก่าหัวเตียง หรือแม้กระทั่ง ของประดับอย่างเช่น โคมไฟ

Room Rates	
Superior rooms	4,000 Bath
Deluxe room	4,500 Bath
Junior Suit	5,000 Bath
Suite	6,000 Bath

Room# 2
 • Superior room
 • 32 sq.m.
 • King size bed
 • 1st Floor
 • Connecting room

Room# 3
 • Deluxe room
 • 35 sq.m.
 • King size bed
 • 1st Floor

Superior rooms Deluxe room

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 กรณีศึกษาโรงแรม Tamarind Village

Tamarind Village ... Boutique hotel บุคลิกไทย

โรงแรม Tamarind Village เป็นโรงแรม 4 ดาว ที่มีบริการห้องพักอันแสนสะดวกสบาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ LANNA, LANNA DELUXE พนักงานของโรงแรม Tamarind Village ทุกคนพยายามอย่างยิ่งที่จะต้อนรับ และให้บริการแก่แขกทุกท่านเป็นอย่างดี ด้วยความคิดที่ว่าความพอใจของลูกค้าคือสิ่งสำคัญที่สุด

ที่อยู่ของ Tamarind Village Hotel
คือ 250/1 Rajdamnoen Road,
Sri Phom, Muang,
Chiangmai 50200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Case Study

ลักษณะการบริการเมื่อเข้ามาที่บริเวณ Lobby อย่างแรกที่แขกจะพบก่อนเช็คอินก็คือจะมี welcome drink เป็นน้ำมะตูม เมื่อเช็คอินเสร็จ พนักงานในชุดผ้าพื้นเมือง จะพาแขก เดินเข้าสู่ ที่พัก

การใช้สี / แสง / วัสดุ

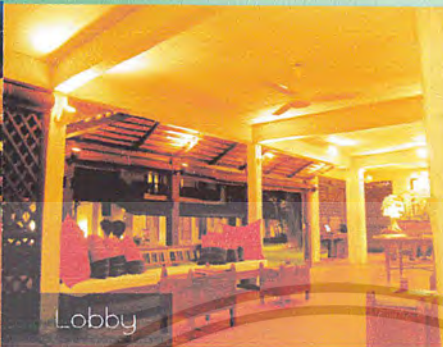
ลักษณะการออกแบบ เป็นการออกแบบในคอนเซ็ปต์วัฒนธรรมของคนพื้นถิ่น ซึ่งมีอารยธรรมดั้งเดิมคือล้านนาเข้ามาเกี่ยวข้องในการดีไซน์ในแต่ละขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นตัวอาคาร Landscape ที่ยังคงความสมบูรณ์จนปัจจุบัน มีการใช้ ระเบียบคด การทำหลังคา แม้แต่วัฒนธรรมการกินก็สามารถพบได้ในคอฟฟี่ชอป

การใช้สีนั้นได้มีการเพิ่มเติมจากเดิม โดยมีการใช้สีฉูดฉาดเข้ามาตัดกับความเรียบ และกลมกลืน

การใช้แสง มีการเล่นไลท์ติ้ง ในตอนกลางคืน มีการติดไฟที่ต้นมะขาม ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของรีสอร์ท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะการใช้งาน ในแต่ละพื้นที่

การใช้พื้นที่ในส่วนของ Lobby นั้น จะพบได้ สามารถมองออกไปแล้วเห็นสระว่ายน้ำได้ ซึ่งมีทั้งข้อดีและข้อเสีย
ข้อดี คือสามารถเปิดมุมมองสำหรับแขก ผู้ที่กำลังมาเช็คอินให้ตื่นเต้นได้
แต่ข้อเสียคือ ขาดความเป็นส่วนตัว ของแขกผู้ที่ต้องการว่ายน้ำ

ห้องอาหาร

ทางเดินเชื่อมระหว่าง ตัวอาคารที่พิก กับอาคารส่วน lobby มีการตกแต่งให้เป็น นิทรรศการเล็กๆ ทำให้แขกไม่เบื่อในการเดิน
ห้องอาหาร อยู่ติดกับ ส่วนของ lobby และ สระว่ายน้ำ มีที่นั่งรับประทานอาหารริมสระ อาจมีข้อดีในการเปิดมุมมอง แต่ข้อเสียคือ ไม่มีใครกล้าว่ายน้ำ เนื่องจากไม่มีความเป็น ส่วนตัว การตกแต่งห้องอาหาร มีการออกแบบ ส่วนของบุฟเฟ่ ฟ้าซี และภาชนะ ได้เข้ากับ บรรยากาศเป็นอย่างดี

Swimming Pool

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Room Type

ที่นี่มีลักษณะเป็นโรงแรมกิ่งรีสอร์ท
จัดรูปแบบห้องพักเป็นกลุ่มอาคารหลายๆ
หลัง ในแต่ละหลังก็จะมี 2 ชั้น จำนวนห้อง
ก็แล้วแต่ขนาดของอาคาร และรูปแบบของ
ห้องพัก
การตกแต่งห้องพัก มีการออกแบบให้
มีความเป็นล้านนา และมีการออกแบบดีเทล
ต่างๆ ข้าวของเครื่องใช้ภายในห้อง สามารถ
สร้างความประทับใจจากแขกผู้มาพักและ
ทำให้แขกเข้าถึง วิถีชีวิตความเป็นอยู่ดั้งเดิม
ของชาวล้านนาได้
สีสันทัน มีการนำสีจุดแต้มมาตัดกับสีพื้น
อย่างสีน้ำตาล เพื่อกันความน่าเบื่อ

Room Type	Price	Amenities
Superior Room	4200++	Bath
Deluxe Room	5600++	Bath
Tamarind Suite	9,800++	Bath
Spa Suite	12,600++	Bath

Lanna room

Lanna Deluxe

Spa Suite

Tamarind Suite

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 วัสดุสิ่งทีนำมาประยุกต์ใช้ในโครงการ

RACHAMANKHA

Rachamankha Chiangmai

1. เรื่องการจัดวางผังของอาคาร การให้ความสำคัญของแต่ละส่วน Public-semi Private- Private มีการใช้คอร์ทในส่วนของ landscape ซึ่งจะเป็นตัวแบ่ง ช่วงของกลุ่มอาคาร
2. เรื่องการออกแบบที่ได้นำเอา วัฒนธรรมพื้นฐานของคนที่นี่อาศัยอยู่ในแถบพื้นที่นั้นตั้งแต่โบราณ มาออกแบบ

Baan Klang Wiang

1. การใช้ prop มาเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบตกแต่งภายใน
2. การใช้เฟอร์นิเจอร์สมัยเก่า ทำให้ดูมีเอกลักษณ์
3. การสร้างมุมมองของผู้เข้าพัก สามารถทำให้แขกทุกห้องมองได้อย่างทั่วถึง
4. มีการเชื่อม space ระหว่างภายในกับภายนอกเข้าด้วยกัน

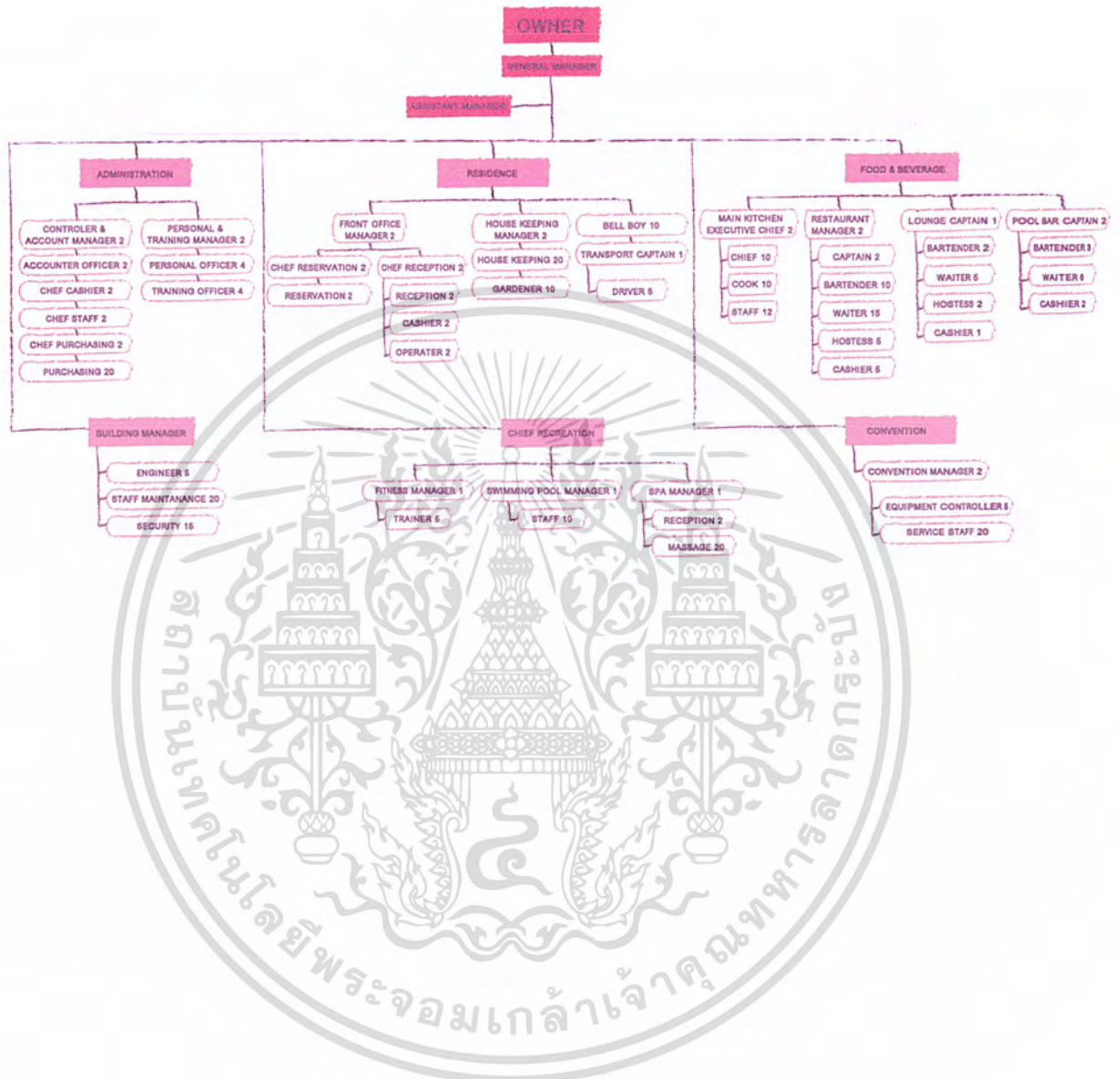
Tamarind Village

1. มีการจัด Landscape ที่สวยงาม สร้างความตื่นตะลึงให้ผู้เข้าพักตั้งแต่ปากทางเข้า
2. Landscape มีความสำคัญมาก ช่วยสร้างความร่มรื่นและความเป็นส่วนตัวให้ผู้เข้าพักแม้ว่าบริเวณล้อมรอบจะเป็นแหล่งชุมชนก็ตาม
3. มีการคิดออกแบบดีเทล ในแต่ละส่วนได้เป็นอย่างดี ทำให้แขกผู้เข้าพักมักรู้สึกได้ถึงความเป็นล้านนาดั้งเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 สายงานบริหารและอัตรากำลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเฉพาะ

2.3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดเชียงใหม่

- ❖ กลุ่มจังหวัดมีพื้นที่ 53.65 ล้านไร่ คิดเป็น...ของภาค
- ❖ พื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร 7.00 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 49.4
- ❖ พื้นที่ชลประทาน 3.9 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 56.2 ของพื้นที่การเกษตร
- ❖ ประชากร 5.6 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ...ของภาค
- ❖ มูลค่าการผลิต 304,356 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 49.4 ของภาค
- ❖ สัดส่วนคนจน 16.47 ของกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงกับภาค (17.9%)

จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหนึ่งใน 75 จังหวัดของไทย ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 20,107 ตารางกิโลเมตร หรือใหญ่เป็นอันดับที่ 2 ของประเทศ และมีจำนวนประชากรประมาณ 1.63 ล้านคน มากเป็นอันดับที่ 4 ของประเทศ แบ่งการปกครองออกเป็น 25 อำเภอ โดยที่อำเภอภักดีชุมพลเป็นอำเภอลำดับที่ 25 ของจังหวัด และลำดับที่ 878 ของประเทศ

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาในระดับสูง มีศักยภาพในการพัฒนาและเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และการลงทุน จนเป็นเมืองเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในภาคเหนือกรุงเทพมหานคร เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมมากมาย มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาณาจักรล้านนาในสมัยโบราณ มีภาษาล้านนา (คำเมือง) เป็นภาษาท้องถิ่น มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างกับจังหวัดอื่น ๆ ทั้งด้านประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงาม

จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับการจัดอันดับในปี 2009 ที่มีค่าครองชีพสูงเป็นอันดับสองของประเทศไทย, อันดับที่ 33 ของเอเชีย และ อันดับที่ 192 ของโลก[ต้องการอ้างอิง] ในปี 2553 ผู้ว่าจังหวัดเชียงใหม่แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาเชียงใหม่เมืองสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาเชียงใหม่เป็นเมืองสร้างสรรค์[3] และทางคณะกรรมการกำลังพิจารณาการสมัครที่ UNESCO เพื่อเป็น เมืองสร้างสรรค์ของ UNESCO[4]

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 Boutique Hotel ในจังหวัดเชียงใหม่

4.1 สภาพทั่วไปของโรงแรมบูติกไฮเทล ในจังหวัดเชียงใหม่ จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการถึงข้อมูลเกี่ยวกับบูติกไฮเทลพบว่า ยังไม่คำจำกัดความที่แน่ชัด โดยผู้ประกอบการแต่ละรายจะให้ความหมาย และคำนิยามที่แตกต่างกัน บางแห่งเรียกตนเองว่า “สไตล์ ไฮเทล” (Style Hotel) ซึ่งมีการตกแต่งแบบมีสไตล์ ในขณะที่บางแห่งก็เรียกตนเองว่าเป็น “บูติก ไฮเทล” เนื่องจากมีจุดเด่นในเรื่องของสถาปัตยกรรม และการบริการที่เป็นกันเองระหว่างของเจ้าของกับลูกค้า รวมถึงประวัติความเป็นมาของการก่อตั้ง เป็นต้น

เมื่อถามผู้ประกอบการเกี่ยวกับการดำเนินการของผู้บริหาร พบว่า ส่วนใหญ่มีการจัดจ้างพนักงานชั่วคราว โดยบางแห่งให้เหตุว่าเป็นการประหยัดต้นทุน เนื่องจากธุรกิจโรงแรมมีลูกค้าตามช่วงฤดูกาล ดังนั้นโรงแรมจึงไม่จ้างลูกจ้างประจำจำนวนมาก และเน้นจ้างลูกจ้างที่เป็นคนท้องถิ่น เพื่อคงความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไว้ และทำการอบรมให้แก่พนักงานทั้งด้านการบริการ และการฝึกภาษาให้แก่พนักงาน นอกจากนี้ทางโรงแรมหลายแห่งยังพบกับปัญหาการไม่สามารถรับทัวร์ขนาดใหญ่ได้เนื่องจากมีจำนวนห้องพักที่จำกัด และไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรม เนื่องจากข้อจำกัดทางกฎหมาย เช่น โรงแรมต้องมีบันไดหนีไฟ เป็นต้น (สัมภาษณ์ , 2550)

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมบูติกไฮเทล ในจังหวัดเชียงใหม่

โรงแรมบูติกไฮเทลสามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

(1). แบ่งตามลักษณะการรวมกลุ่ม

บูติกไฮเทลในจังหวัดเชียงใหม่ได้เริ่มต้นเมื่อขึ้นเมื่อหลายสิบปีที่แล้วโดย ซึ่งจุดเด่นของบูติกไฮเทลในจังหวัดเชียงใหม่มีลักษณะ 3 ประการด้วยกันคือการผสมผสานกันระหว่างธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม (ผู้จัดการรายวัน, 2548)

1. Hotel de charm

กลุ่ม Hotel De Charm เป็นการรวมตัวกันของบูติกรีสอร์ทและบูติกไฮเทลในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สองประการคือเพื่อลดค่าใช้จ่ายทางการตลาดโดยจัดให้มีศูนย์ข้อมูลทางการตลาดทางอินเทอร์เน็ตเพียงแห่งเดียว และเป็นความพยายามในการยกระดับการให้บริการของกลุ่มโรงแรมขนาดเล็ก แต่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้สามารถแข่งขันกับ chain โรงแรมขนาดใหญ่ ซึ่งกำลังขยายเข้ามาลงทุนในเชียงใหม่เพิ่มขึ้น เป้าหมายหลังจากการจัดรูปองค์กรเกิดความชัดเจนแล้ว กลุ่ม Hotel de Charm จะเน้นไปที่การขายในลักษณะที่เป็นแพ็คเกจ ซึ่งนอกจากจะใช้ความหลากหลายของรูปแบบของโรงแรมที่เป็นสมาชิกแล้ว ยังจะขยายพื้นที่ซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว ออกไปจากเชียงใหม่ โดยเฉพาะพื้นที่ในอนุทวีปลุ่มแม่น้ำโขง โดยมีเชียงใหม่เป็นจุดศูนย์กลาง ซึ่งได้รับความสนใจอย่างมาก ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 10 ราย 18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบด้วย Baan Nam Ping Swai Rieng Huen Come Resident Tri Yaan Na Ros Thamthong Lodges Kao Mai Lanna Marisa sukantara fern Paradise และ Mohnfahsai (hotel decharm, 2549: ออนไลน์) แม้แต่ละที่จะมีเอกลักษณ์และบรรยากาศแตกต่างกัน แต่ลักษณะเด่นของสมาชิก คือต้องเป็นโรงแรมและรีสอร์ทขนาดเล็กที่มี การผสมผสานธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ หรือ วัฒนธรรม นอกจากนี้ยังนอกจาก ยังมีพันธมิตรที่เป็นลักษณะวิลล่า คือเป็นบ้านของคนมีเงินในกรุงเทพฯ ที่ขึ้นมาสร้างไว้ในเชียงใหม่ แต่เจ้าของไม่ได้เดินทางขึ้นมาพักผ่อนตลอดเวลา ช่วงที่เหลือจึงจำเป็นต้องปิดบ้านเอาไว้ ก็นำมาให้กลุ่ม Hotel de Charm บริหาร โดยการจัดหาลูกค้าเข้าพักและแบ่งรายได้ซึ่งกัน และกัน ซึ่งไม่ใช่เฉพาะผู้ประกอบการที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ แต่เป็นผู้ประกอบการที่อยู่ในทุกภาคทั่วประเทศ

ข้อดีของการรวมกลุ่ม นอกจากจะเป็นการลดค่าใช้จ่ายทางการตลาดแล้ว ยังถือเป็นการสร้าง ทางเลือกที่หลากหลายให้แก่ลูกค้า เนื่องจากมีการรวบรวมข้อมูลของโรงแรมแต่ละแห่งไว้ในเว็บไซต์เดียวกัน การเจรจาต่อรองเรื่องปรับเปลี่ยนทางราคา หรือการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆทำได้ง่าย และรวดเร็วเนื่องจากเจ้าของธุรกิจมีการดำเนินงานด้วยตนเอง

2. กลุ่มเชียงใหม่บูติกโฮเทล

ในขณะที่กลุ่ม Hotel De Charm กำหนดมาตรฐานของการเป็นบูติกโฮเทลโดยใช้หลักเกณฑ์ขนาดของโรงแรมที่มีขนาดเล็ก ที่มีการผสมผสานธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ หรือ วัฒนธรรมไว้ด้วยกัน แต่กลุ่มเชียงใหม่บูติกโฮเทลเน้นการเป็นโรงแรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีจำนวนห้องพักที่ไม่มากนัก ประมาณ 10 - 40 ห้อง และเน้นเรื่องการให้บริการ และความเป็น ส่วนตัวของผู้เข้าพักเป็นสิ่งสำคัญ

การรวมตัวของกลุ่มบูติกโฮเทลมีวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมมาตรฐานของโรงแรมในลักษณะบูติกโฮเทลให้เทียบเท่ากับระดับสากล อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ระหว่างสมาชิกของกลุ่ม เพื่อยกระดับมาตรฐานในความเป็นโรงแรมลักษณะบูติกโฮเทล จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งปัจจุบันมีจำนวนสมาชิกทั้งหมด 16 แห่ง และมีนายจิตพงษ์ เกื้อวงศ์ ทำหน้าที่เป็นประธานของกลุ่มดังกล่าว (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ , 2548)ซึ่งปัจจุบันมีการโฆษณาบนเว็บไซต์ภายใต้ สโลแกน "Stay in your style" ทั้งหมด 13 แห่ง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ City hotel และ Resort Hotel โดย City Hotel มีสมาชิกทั้งหมด 7 แห่ง ได้แก่ ยางคำ วิลเลจ อายตนะ ลานนามันตรา ไตรยานนารศ บ้านทาสาลา 3b บูติก เบต แอน เบิร์คฟาสต์ และบ้านแสนดอย และแบ่งเป็น Resort Hotel อีก 6 แห่ง คือ เฮอริซันทวัล สุคันธารา แคตแคสรีรีสอร์ท รีจิง เฟริน มาริสสา โดยมีการโฆษณาร่วมกัน 19

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2). แบ่งตามระดับความหรูหรา (Classification by Luxury)

จากการแบ่งระบบดาวตามมาตรฐานของสมาคมโรงแรมไทย พบว่ามีการแบ่งระบบดาวแก่สมาชิกทั้งหมด 142 ราย พบว่ามีสมาชิกของสมาคมที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับการจัดอันดับตั้งแต่ 3 ดาว จนถึงระดับ 5 ดาว โดยมีโรงแรม 5 ดาวทั้งหมดเพียง 2 แห่ง โดยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.13 ของโรงแรมห้าดาวทั้งหมด โดยทั้งสองแห่งนี้ได้จัดตัวเองไว้ในกลุ่มของโรงแรมบูติก ไฮเทล ได้แก่ โรงแรม D2 ของเครือดุสิตธานี ซึ่งเป็นโรงแรมที่มีการตกแต่งแบบโมเดิร์นด้วยห้องพักจำนวน 131 ห้อง โดยมีราคาต่อห้องคืนละ 154 ถึง 256 เหรียญดอลลาร์สหรัฐและ FOUR SEASONS RESORT CHIANG MAI เดิมชื่อโรงแรมริเจนท์ เชียงใหม่ โดยเป็นผู้นำของการผสมผสานความเป็นธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้เข้ากับสิ่งปลูกสร้างที่ออกแบบมาให้สอดคล้องกับทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวปัจจุบันมีอยู่ 88 ห้อง ซึ่งมีราคาห้องต่อคืนสูงถึงคืนละ 475.00 ถึง 4,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐและเมื่อพิจารณาโรงแรมระดับ 4 ดาวพบว่า มี 57 แห่ง เป็นโรงแรมที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ มี 2 แห่ง คือ CHIANG MAI PLAZA HOTEL และ NORTHERN HERITAGE RESORT GOLF & SPA คิดเป็นร้อยละ 3.51 ของโรงแรมระดับ 4 ดาวทั้งหมด และมี 3 ดาวทั้งหมด 38 ราย ซึ่งมีอยู่ที่เชียงใหม่เพียงแห่งเดียว คือ SUAN BUA RESORT&SPA ส่วนโรงแรมระดับสองดาวทั้งหมด 8 ราย โดยสมาชิกสมาคมโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับการจัดอันดับเลย

จากการรายงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในปี 2549 พบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีโรงแรมทั้งหมด 341 ราย และมีโรงแรมที่มีลักษณะเป็นบูติกไฮเทลอยู่ 54 ราย ซึ่งจากการสำรวจพบว่าอยู่ 85 ราย และมีการส่งงบการเงินให้แก่สำนักงานธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์เพียง 13 รายเท่านั้น จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการจำนวน 5 ราย แบ่งเป็น บูติกไฮเทล และ บูติกรีสอร์ท ต่างก็ไม่สามารถให้ความหมายของบูติกไฮเทลที่ชัดเจนได้ ว่าคืออะไร แต่โดยส่วนใหญ่จะให้ความจำกัดความว่าเป็นโรงแรมขนาดเล็ก มีการตกแต่งที่มีเอกลักษณ์และเน้นการให้บริการที่เป็นกันเอง อย่างไรก็ตามเมื่อศึกษาพบว่าโรงแรมลักษณะดังกล่าวมักเสนอให้บริการเสริมเช่น สปา อาหารและมีรูปการรวมตัวกัน เช่น แทมมารีน วิลเลจ ราชมรรคา เก้าไม้ลานนา เป็นต้น

4.2 ผลการวิเคราะห์โครงสร้างการกระจุกตัวของกลุ่มตัวอย่างอุตสาหกรรมโรงแรมบูติกไฮเทลและโรงแรมระดับมาตรฐานทั่วไปในจังหวัดเชียงใหม่ ปีพ.ศ. 2549

ในการวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมโรงแรมขนาดเล็กถึงกลางจังหวัดเชียงใหม่จาก

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 49 ราย ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มโรงแรมบูติกไฮเทล 11 ราย และกลุ่มโรงแรมมาตรฐานทั่วไป 39 ราย เมื่อพิจารณาค่า CR ซึ่งเป็นดัชนีวัดการกระจุกตัวของ 4 หน่วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ธุรกิจใหญ่แรก โดยพิจารณาจากส่วนแบ่งการครองตลาด อุตสาหกรรมโรงแรมขนาดเล็กถึงขนาดกลางในจังหวัดเชียงใหม่พบว่ามีระดับการกระจุกตัวสูง นั่นคือมีการแข่งขันต่ำ กล่าวคือ รายได้จาก การดำเนินงานของธุรกิจที่ครองส่วนแบ่งการตลาด 4 รายแรก คิดเป็นร้อยละ 70.97 ของกลุ่ม 20 ตัวอย่างทั้งหมด แต่เมื่อพิจารณาตามลักษณะของโรงแรมบูติกไฮเทล และโรงแรมระดับมาตรฐาน ทั่วไปพบว่า โรงแรมบูติกไฮเทลมีระดับการกระจุกตัวสูง นั่นคือมีแข่งขันต่ำโดยมีค่า CR คิดเป็น ร้อยละ 95.18 ของกลุ่มโรงแรมบูติกไฮเทลทั้งหมด ซึ่งบริษัท โรงแรมดาราเทวี มีส่วนแบ่งการถือ ครองตลาดมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีรายได้หลักจากการขายห้องพักสูงถึง 340,626,777.3 บาทในปี พ.ศ. 2549 คิดเป็นร้อยละ 49.99 ของรายได้ที่เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมโรงแรมขนาดเล็กถึง ขนาดกลาง แต่เมื่อพิจารณาค่า CR ของโรงแรมระดับมาตรฐานทั่วไป พบว่ามีระดับการกระจุกตัวปาน กลางคิดเป็นร้อยละ 48.70 ของกลุ่มอุตสาหกรรมโรงแรมมาตรฐานทั่วไป ซึ่งสามารถสามารถสะท้อน ได้ว่าอุตสาหกรรมโรงแรมระดับมาตรฐานทั่วไปมีการแข่งขันที่รุนแรงกว่าการแข่งขันในกลุ่ม อุตสาหกรรมโรงแรมบูติกไฮเทล

4.3 ผลการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมโรงแรมขนาดกลางใน จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบอัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนพบว่า โรงแรมอทธยา วิลเลจ มีค่าดัชนีเป็นอันดับแรก รองลงมาสวยดอยเฮาส์ และโรงแรมยูริانا บูติก คือ 10.12 6.22 และ 4.05 ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนดังกล่าวอยู่ที่ 2.894 ดังนั้นมีจำนวนโรงแรมบูติกไฮ เทลทั้งหมด 8 แห่ง ที่มีทุนหมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียนที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มดังกล่าว

เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนทุนหมุนเวียนที่มีสภาพคล่องสูงพบว่ายังให้ผลเช่นเดียวกันกับการ วัดอัตราส่วนทุนหมุนเวียน โดยโรงแรมอทธยามีสภาพคล่องสูงสุด อันดับต่อมาคือส่วนดอยเฮาส์ แต่โรงแรมยูริานาบูติกกลับมีอัตราส่วนทุนหมุนเวียนสภาพคล่องสูงต่ำกว่าอัตราส่วนทุนหมุนเวียนแสดง ว่ากิจการดังกล่าวมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นได้ดี แต่ถ้าหากมีการเลิกกิจการจะขาด สภาพคล่องในการชำระหนี้ได้ทันที

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนหนี้สินต่อทุน พบว่าบริษัท โลดส์ ออฟ เดอะ นอร์ท มีอัตราส่วนหนี้สิน มากกว่าส่วนของทุนถึง 12.91 เท่า และมีมากเป็น 5.5 เท่าของค่าเฉลี่ยภายในกลุ่ม และมากกว่า บริษัทดาราเทวีที่มีค่าดัชนีสูงเป็นอันดับสองถึง 2.68 เท่า

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนรายได้หลักต่อรายได้ทั้งหมด พบว่าโดยกิจการส่วนใหญ่มีรายได้หลัก จากการขายห้องพักโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 90.53 ของรายได้ทั้งหมด และมีกิจการถึง 3 แห่ง ที่มี รายได้หลักมาจากการขายห้องพักร้อยละ 100 ได้แก่ บริษัทอายตนะ บริษัทอทธยา วิลเลจ และ บริษัทloed's ออฟ เดอะ นอร์ท ในขณะที่บริษัทดาราเทวี และบ้านทาสาลามีรายได้หลักจากการ ขายต่ำกว่าค่าเฉลี่ยโดยบริษัทดาราเทวีมีรายได้จากการขายห้องพักร้อยละ 79.5 ที่เหลือเป็นรายได้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายประชาสัมพันธ์ โทร. 02-111-1111

อื่นๆถึงร้อยละ 20.5 ของรายได้ทั้งหมด และบ้านทาสาลามีรายได้จากการขายห้องพักคิดเป็นร้อยละ 40.48 ซึ่งน้อยกว่ารายได้อื่นๆ ที่มีสัดส่วนของรายได้คิดเป็นร้อยละ 59.3 ของรายได้ทั้งหมด

เมื่อพิจารณาผลตอบแทนของสินทรัพย์ พบว่ากิจการกิจการโดยส่วนใหญ่มีผลตอบแทนของสินทรัพย์ที่ต่ำ และมีค่าติดลบถึง 6 แห่ง สะท้อนให้เห็นว่ากิจการมีการลงทุนในสินทรัพย์มากเกินไป และมีการใช้สินทรัพย์ดังกล่าวอย่างไม่มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาผลตอบแทนของยอดขายพบว่ามีค่าดัชนีเฉลี่ยของโรงแรมบูติคโฮเทลทั้งหมดคิดเป็น -12.43 เท่า ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการบริหารค่าใช้จ่ายภายในกิจการไม่มีประสิทธิภาพ

เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนของผู้ลงทุนพบว่า ค่าดัชนีโดยเฉลี่ยคิดเป็น -0.56 เท่า โดยมีกิจการเพียง 4 รายที่มีค่าดัชนีเป็นบวก ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สวนดอยเฮาส์ (0.22)บริษัทอทตยา วิลเลจ (0.17) บริษัท ณ ทิพย์ โรงแรมปาล์มสปริง (0.06) และบริษัท โลดส์ออฟ เดอะ นอร์ท (0.07)

อุตสาหกรรมโรงแรมบูติคโฮเทลมีสภาพคล่องต่ำกว่าโรงแรมมาตรฐานทั่วไปถึง 12 เท่า แต่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนที่ไม่แตกต่างกันมากนักโดย ทั้งอุตสาหกรรมโรงแรมบูติคโฮเทล และโรงแรมมาตรฐานต่างก็มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากการขายห้องพักรวมกว่าร้อยละ 90 โดยโรงแรมบูติคโฮเทลมีสัดส่วนของรายได้อื่นที่ไม่ใช่รายได้หลักมากกว่าโรงแรมมาตรฐาน เนื่องจากโรงแรมบูติคโฮเทล มักมีบริการเสริม อาทิ สปา ห้องอาหาร เป็นต้น

เมื่อพิจารณาด้านอัตรากาหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ ซึ่งเป็นตัวสะท้อนถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานพบว่า โรงแรมบูติคโฮเทลมีดัชนีที่มีค่าสูงกว่า ทั้งค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และโรงแรมมาตรฐานทั่วไปทั้งอุตสาหกรรมโรงแรมบูติคโฮเทล และโรงแรมมาตรฐานทั่วไปต่างประสบปัญหาอัตราผลตอบแทนต่อยอดขายที่ลบ คิดเป็น 1.24 เท่า และ 0.302 เท่า ตามลำดับแต่เมื่อพิจารณาผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และผลตอบแทนของผู้ลงทุน แสดงได้ว่าโรงแรมบูติคโฮเทลมีการลงทุนในสินทรัพย์มากเกินไปและมีการจัดการโครงสร้างเงินทุนที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีการใช้ทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นสูงเกินไปจนประสบปัญหาขาดทุน ในขณะที่โรงแรมมาตรฐานทั่วไปมีการใช้สินทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า และสร้างผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นสูงจากค่าตัวชี้วัดดัชนีทางการเงินทั้ง 3 ด้าน แสดงให้เห็นว่า ผลการดำเนินงานของโรงแรมระดับมาตรฐานทั่วไปดีกว่าโรงแรมบูติคโฮเทล จากค่าดัชนีทั้ง 8 ค่า พบว่าโรงแรมบูติคโฮเทลมีค่าดัชนีเพียงค่าเดียวที่มีอัตราส่วนสูงกว่าโรงแรมระดับมาตรฐานทั่วไป จึงสรุปได้ว่าการหลีกเลี่ยงสภาพการแข่งขันของผู้ประกอบการโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่อาจไม่ใช่ทางเลือกที่ดีเสมอไป แม้อัตราการเข้าพักของโรงแรมบูติคโฮเทลส่วนใหญ่โดยเฉลี่ยมีค่าสูงถึงร้อยละ 90 ก็ตาม (สัมภาษณ์, 2550) ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าโรงแรมที่มีผลดำเนินงานที่มีกำไรสูงแต่ไม่ได้ส่งบทางการเงินให้แก่สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ได้จดทะเบียนจัดตั้งเป็นบุคคล หรือนิติเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บุคคลรูปแบบอื่นที่ไม่ใช่โรงแรม อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการจดทะเบียนมีเงื่อนไข และกฎเกณฑ์ที่ซับซ้อนมากเกินไป นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากการที่กิจการได้ทำการตกแต่งทางบัญชีทำให้ผลกำไรน้อย หรือติดลบ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษี

ผลการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของบูติกโฮเทล จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการพบว่า โรงแรมบูติกโฮเทลมีการใช้ระบบดาวในการแบ่งมาตรฐานโดยใช้เกณฑ์เดียวกับโรงแรมมาตรฐานทั่วไป จากการแบ่งระบบดาวตามมาตรฐานของสมาคมโรงแรมไทย พบว่ามีการแบ่งระบบดาวแก่สมาชิกทั้งหมด 142 ราย พบว่ามีสมาชิกของสมาคมที่ตั้งอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ได้รับการจัดอันดับตั้งแต่ 3 ดาว จนถึงระดับ 5 ดาว โดยมีโรงแรม 5 ดาวทั้งหมดเพียง 2 แห่ง โดยคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 5.13 ของโรงแรมห้าดาวทั้งหมด โดยทั้งสองแห่งนี้ได้จัดตัวเองไว้ในกลุ่มของโรงแรมบูติกโฮเทล ได้แก่ โรงแรม D2 ของเครือดุสิตธานี ซึ่งเป็นโรงแรมที่มีการตกแต่งแบบโมเดิร์นด้วยห้องพักจำนวน 131 ห้อง โดยมีราคาต่อห้องคืนละ 154 ถึง 256 เหรียญดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 4,928 ถึง 8,192 บาทและFOUR SEASONS RESORT CHIANG MAI เดิมชื่อโรงแรมวีเจนท์ เชียงใหม่ โดยเป็นผู้นำของการผสมผสานความเป็นธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ให้เข้ากับสิ่งปลูกสร้างที่ออกแบบมาให้สอดรับกับทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวซึ่งปัจจุบันมีอยู่ 88 ห้อง ซึ่งมีราคาห้องต่อคืนสูงถึงคืนละ 475.00 ถึง 4,000 เหรียญดอลลาร์สหรัฐหรือคิดเป็น 15,200 ถึง 128,000 บาทต่อคืนและเมื่อพิจารณาโรงแรมระดับ 4 ดาวพบว่า มี 57 แห่ง 28

เป็นโรงแรมที่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ มี 2 แห่ง คือ CHIANG MAI PLAZA HOTEL และ NORTHERN HERITAGE RESORT GOLF & SPA และมี 3 ดาวทั้งหมด 38 ราย และมีอยู่ที่เชียงใหม่เพียงแห่งเดียว คือ SUAN BUA RESORT&SPA ส่วนโรงแรมระดับสองดาวทั้งหมด 8 ราย โดยสมาชิกสมาคมโรงแรมในจังหวัดเชียงใหม่ไม่ได้รับการจัดอันดับเลย บูติกโฮเทลในจังหวัดเชียงใหม่ยังสามารถแบ่งตามการรวมกลุ่ม ได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มบูติกโฮเทล ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 13 แห่ง และ กลุ่มHotel de Charm มีสมาชิก ทั้งหมด 10 แห่ง และสามารถแบ่งตามกลุ่มตามลักษณะที่ตั้งได้อีก 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชิตี้โฮเทล เช่น ราชมรรคา และ กลุ่มรีสอร์ทโฮเทล เช่น บูหลันบุรี รีสอร์ท ฟอนคำ วิลเลจ เป็นต้น

เมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานเปรียบเทียบอุตสาหกรรมโรงแรมบูติกโฮเทลมีสภาพคล่องต่ำกว่าโรงแรมมาตรฐานทั่วไปถึง 12 เท่า แต่มีอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.94 เท่า และ 2.64 เท่า ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายได้หลักของอุตสาหกรรมพบว่าทั้งอุตสาหกรรมโรงแรมบูติกโฮเทล และ โรงแรมมาตรฐานต่างก็มีรายได้ส่วนใหญ่มาจากการขายห้องพักมากกว่าร้อยละ 90 โดยโรงแรมบูติกโฮเทลมีสัดส่วนของรายได้อื่นที่ไม่ใช่รายได้หลักมากกว่าโรงแรมมาตรฐาน เนื่องจากโรงแรมบูติกโฮเทล มักมีบริการเสริม อาทิ สปา ห้องอาหาร เป็นต้น เมื่อพิจารณาด้านอัตราการหมุนเวียนต่อสินทรัพย์ ซึ่งเป็นตัวสะท้อนถึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสิทธิภาพในการดำเนินงานพบว่า โรงแรมบูติกไฮเทลมีดัชนีที่มีค่าสูงกว่า ทั้งค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และโรงแรมมาตรฐานทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากการใช้จำนวนพนักงานน้อย แต่เน้นการให้คุณภาพแก่พนักงาน ทั้งอุตสาหกรรมโรงแรมบูติกไฮเทล และโรงแรมมาตรฐานทั่วไป ต่างประสบปัญหาอัตรา ผลตอบแทนต่อยอดขายที่ลบ คิดเป็น 1.24 เท่า และ 0.302 เท่า ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาเท่าผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และผลตอบแทนของของผู้ลงทุน แสดงได้ว่า โรงแรมบูติกไฮเทลมีการลงทุนในสินทรัพย์มากเกินไปและมีการจัดการโครงสร้างเงินทุนที่ไม่เหมาะสม ทำให้มีการใช้ทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นสูงเกินไปจนประสบปัญหาขาดทุน ในขณะที่โรงแรมมาตรฐานทั่วไปมีการใช้สินทรัพย์ที่มีประสิทธิภาพมากกว่า และสร้างผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นสูง โดยสรุป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.1 กะเหรี่ยง

ประวัติความเป็นมา

เดิมกะเหรี่ยงอาศัยอยู่แถบบริเวณต้นแม่น้ำสาละวิน ต่อมาได้อพยพเข้าสู่เมียนมาร์และไทย แต่คำกล่าวนี้ไม่มีหลักฐานแน่ชัดมีบันทึกของมิชชันนารีอเมริกันแบบดิสต์ ซึ่งไปทำงานกับชาวกะเหรี่ยงในเมียนมาร์ได้ให้รายละเอียดว่ามีชาวกะเหรี่ยง อาศัยอยู่เป็นจำนวนมากต่อมาเกิดความขัดแย้งระหว่างฝ่ายปกครองของเมียนมาร์ กับชาวกะเหรี่ยงรวมทั้งชนกลุ่มน้อยกลุ่มอื่นๆ กระทั่งเกิดเป็นสงคราม ขึ้น ซึ่งเป็นแรงกดดันอันสำคัญที่ทำให้ชาวกะเหรี่ยงจำนวนมากอพยพเข้าสู่ ประเทศไทย ตามเขตชายแดนซึ่งเดินทางเข้ามาได้ไม่ยากนัก

กะเหรี่ยงจัดอยู่ในตระกูลภาษาจีน – ทิเบตในประเทศไทยมี 1,925 หมู่บ้าน 87,793 หลังคา-เรือน ประชากร 438,450 คน คิดเป็นร้อยละ 4.793 ของจำนวนประชากรชาวเขาในประเทศไทย กระจายตัวอยู่ในเขต 15 จังหวัด คือ กาญจนบุรี กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี แพร่ แม่ฮ่องสอน ราชบุรี ลำปาง ลำพูน สุโขทัย สุพรรณบุรี และอุทัยธานี ปัจจุบันมีกะเหรี่ยงอพยพเข้าไปอยู่ในเมืองจำนวนหนึ่งทำงานเป็นข้าราชการรับจ้างอีกส่วนหนึ่งศึกษาเล่าเรียนกะเหรี่ยงในประเทศไทยมี 4 กลุ่มย่อย คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. สะกอ หรือยางขาว เรียกตัวเองว่า “ปะกาญอ” เป็นกลุ่มที่มีประชากรมากที่สุด
2. ไป เรียกตนเองว่า “โพล่ง” ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ และลำพูน
3. ปะโอ หรือ “ตองสู” อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน
4. บะเว หรือ “คะยา” อาศัยอยู่ในเขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน

2. การตั้งถิ่นฐาน

กะเหรี่ยงส่วนใหญ่อยู่บนเขาและมีบ้านอยู่ตามพื้นราบ บางแห่งมีทั้งกะเหรี่ยง สะกอ และกะเหรี่ยงโปอยู่อย่างหนาแน่นก็จริง แต่ไม่ชอบอยู่รวมกันหมู่บ้านถึงแม้จะ อยู่ติดกันแต่ก็ แยกกลุ่มกัน ลักษณะเด่นอันหนึ่งของกะเหรี่ยงที่ไม่เหมือนกับ ชาวเขาเผ่าอื่นก็คือการตั้งหมู่บ้าน อย่างถาวรเป็นหลักแหล่ง เช่น บางหมู่บ้านของกะเหรี่ยงนั้นอยู่มาเนิ่นนานกว่า 200 ปีก็มี ทั้งนี้เพราะ ความสามารถในการอนุรักษ์ดินและน้ำ วิธีการที่ดีและเหมาะสม คือ การทำนาแบบขั้นบันไดตามไล่เขา จึงสามารถที่จะทดน้ำเข้าไปใช้ได้ หรือการทำน่าน้ำฝน

คนทั่ว ๆ ไปโดยเฉพาะทางภาคเหนือรู้จักกะเหรี่ยงในชื่อว่ายาง ส่วนไทย ในภาคกลางนี้รู้จักกะเหรี่ยงในชื่อว่ายะเหรี่ยง นอกจากนั้นในท้องที่หนึ่ง ๆ อาจเรียกพวกนี้ว่า ยาง แดง ยางขาว ยางเปียง ยางกะเลอ และยางน้ำ ฯลฯ ซึ่งที่แท้จริงแล้วก็คือชื่อกะเหรี่ยงอย่า เดียวกัน แต่นักภาษาศาสตร์ได้แบ่งแยกกลุ่มกะเหรี่ยงทั้งหมดที่อยู่ในประเทศไทยเพียง 4 กลุ่ม ตามที่ได้กล่าวมาแล้วเท่านั้น

3. ระบบสังคม

การตั้งถิ่นฐานรวมตัวกันเป็นหมู่บ้านเป็นสิ่งสำคัญคือ เป็นแหล่งหรือสถานที่ สำหรับการประกอบพิธีกรรมของตนเอง ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ นั้นจะมีหัวหน้าฝ่ายชายซึ่งมีตำแหน่ง หมอผีเพียงคนเดียวเป็นผู้ทำพิธีกรรม นี้ นอกจากนั้นแต่ละหมู่บ้าน (ในอดีต) ยังได้แบ่งเขตของตน หรืออาณาเขตของหมู่บ้านโดยใช้รัศมีการเดินทางระยะเดินเท้า 1 ชั่วโมง เป็นตัวกำหนด คนใน หมู่บ้านหนึ่งจะไปทำไร่ในเขตของอีกหมู่บ้านหนึ่งไม่ได้ นอกจากการทำนาเท่านั้น เพราะนาซื้อขาย กันได้ แต่ไร่่นั้นเป็นการถือกรรมสิทธิ์ครอบครอง

สังคมกะเหรี่ยงเป็นครอบครัวเดี่ยว ซึ่งหมายความว่าในบ้านหลังหนึ่งจะ ประกอบด้วยพ่อแม่ และลูกเท่านั้น เมื่อลูกแต่งงานก็จะแยกครอบครัวไปปลูกบ้านใหม่หลังเล็ก ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่มีข้อแม้ว่า ถ้าแต่งงานแล้ว ชายจะต้องมาอยู่กับบ้านภรรยาก่อนเป็นเวลา 1 ฤดูกาลเกษตร (คือ เริ่มจากการถางไร่ ปลูกข้าวและเก็บเกี่ยวข้าวประมาณ 7-8 เดือน) หลังจากนั้นก็จะปลูกบ้าน ใกล้ชิดกับพ่อแม่ฝ่ายภรรยา คำว่าครัวเรือนในสังคมกะเหรี่ยงนอกจากมีความหมายถึงพื้นฐานชั้นแรกในด้านการผลิตและบริโภคแล้วยังหมายถึงว่าแต่ละครัวเรือนมีไร่ของตนเอง พิธีกรรมด้านการเกษตรและการรักษาพยาบาลเป็นหน้าที่ของหัวหน้าครัวเรือนยก เว้นพิธีทางศาสนาหรือการเลี้ยงผีตามประเพณีของผีฝ่ายมารดา

การสืบสายฝ่ายมารดา

กะเหรี่ยงไปเป็นกลุ่มที่นับถือผีบรรพบุรุษฝ่ายมารดาซึ่งหมายถึงว่าพ่อแม่จะ ต่อกันเป็นกะเหรี่ยงไป สำหรับผู้มีบิดาหรือมารดาเป็นกลุ่มอื่น เช่น สะกอ หรือลัวะ จะไม่มีผีบรรพบุรุษหรือผีในสายฝ่ายมารดาเดียวกัน จะมีแต่ผีเรือนของตนเองเท่านั้น

การแต่งงาน

การแต่งงานเป็นแบบผัวเดียวเมียเดียว ซึ่งเป็นกฎที่เคร่งครัดมาก การหย่าร้างมีน้อยและการแต่งงานใหม่ไม่ค่อยปรากฏ การสมรสก่อนที่จะแต่งงานกันนี้เป็นกฎข้อห้ามและจะถูกรังเกียจถึงขั้นปรับ โหมและเชือกกันว่าผีเจ้าที่จะขุ่นเคือง

ปกติการเกี่ยวพาราฮี มักจะเกิดขึ้นในโอกาสพิธีงานศพ ซึ่งจัดให้มีขึ้นในหมู่บ้าน (เหมือนกับงานเทศกาล) เพราะหนุ่มสาวที่อยู่กันไกล ๆ ก็เดินทางมาร้องเพลงสวดรอบ ๆ ศพที่บ้าน คนตายตลอดคืน งานศพอาจจะมีขึ้น 3-5 คืน โอกาสนี้ชายหนุ่มก็จะมีโอกาสเลือกคู่ครองได้

การเลือกคู่ครองนั้น ฝ่ายหญิงจะเป็นผู้บอกตกลงแต่งงานกับชายก่อน และบางครั้งหญิงสาวก็จะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดซึ่งไม่ถือว่าเป็นเรื่อง ผิดปกติในสังคม

การแต่งงานระหว่างผู้นับถือผีบรรพบุรุษของสายฝ่ายเดียวกันจะกระทำมิได้ ปกติกะเหรี่ยงไปจะแต่งงานกับพวกเผ่าเดียวกันแต่ก็มีบ้างที่แต่งงานกับคนนอก เผ่า เช่น กะเหรี่ยง สะกอ ลัวะ และคนไทยก็มี

การสืบมรดก

ทรัพย์สินต่าง ๆ จะแบ่งกันในระหว่างที่คู่สมรสยังมีชีวิตอยู่กับลูก ๆ ถ้าหากลูกยังเล็กเกินไปทรัพย์สินต่าง ๆ ก็จะให้ผู้อื่นซึ่งได้แก่ญาติฝ่ายบิดามารดาเป็นผู้ดูแลให้ แต่ของส่วนตัวเล็กน้อย ๆ ของผู้ตายซึ่งหมายถึงบิดามารดาจะถูกเผ่าพร้อมกับศพ เช่น ปิ่น เสื้อผ้า ถุงย่าม ถ้าหากมีเอกสารเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการชิงเงินเพื่อการศึกษานี้ เมื่อนุญาตให้ไปไซบระเยชันด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิพากในเรื่องมรดกเกิดขึ้น หมอผี หรือเขี้ยเก็งจะปรึกษาหารือกับกลุ่มผู้อาวุโสและตัดสินใจร่วมกัน

4. การปกครอง

อำนาจในทางการปกครองโดยเฉพาะจากทางราชการที่ได้ตั้งกำหนดผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านนั้น ถ้าเป็นหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลและการคมนาคมลำบากแล้ว อำนาจต่าง ๆ ของผู้รับหน้าที่จากทางรัฐบาลจะมีไม่มากเท่ากับหมอผีประจำหมู่บ้านและกลุ่มผู้อาวุโส เพราะชาวบ้านต่างยอมรับและประพฤติปฏิบัติตามประเพณีมากกว่า เช่น การตัดสินปัญหาที่มีความผิด โดยการลงโทษด้วยการขับไล่ลูกบ้านออกจากหมู่บ้านจะเป็นไปตามข้อตัดสินของกลุ่มผู้อาวุโสเท่านั้น ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้มีตำแหน่งทางราชการก็เป็นเพียงคนหนึ่ง ในคณะกรรมการของกลุ่มผู้ตัดสิน

5. ความเชื่อถือ

ความเชื่อถือของกะเหรี่ยงได้แผ่แทรกซึมและมีอิทธิพลมากต่อการประพฤติปฏิบัติ ในชีวิตประจำวันของเขา ดังนั้นกะเหรี่ยงจึงให้ความสำคัญในทางศาสนามาก นั่นคือการนับถือผีและพุทธรวมกัน ผีที่กะเหรี่ยงนับถือซึ่งมีความสำคัญ ได้แก่ผีเจ้าที่และผีต่าง ๆ ที่สิงสถิตอยู่ตามป่า ภูเขา ลำห้วย ไนไร่ และในหมู่บ้าน ฯลฯ ผีที่ถือกันว่าเป็นผีร้ายนั้นเชื่อว่าเป็นผีที่จะทำให้ประสบภัยพิบัติทั้ง บวง จึงต้องมีการเอาอกเอาใจด้วยการเซ่นสังเวยด้วยอาหารต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ หมู ไก่ ฯลฯ

นอกจากมีความเชื่อในเรื่องผีต่าง ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันต่อพวกเขาแล้ว กะเหรี่ยงยังเชื่อในเรื่องขวัญซึ่งมีประจำตัวของแต่ละคน กะเหรี่ยงเชื่อว่าในร่างกายของคนเรามีอยู่ทั้งหมด 33 ขวัญ ส่วนใหญ่ไม่สามารถนับได้หมดว่าขวัญอยู่ในส่วนไหนบ้างของร่างกาย เพียงแต่บอกได้ว่าอยู่ในส่วนสำคัญ ๆ ของร่างกาย เช่น ขวัญศีรษะ ขวัญสองขวัญที่ใบหูทั้งสองข้าง ขวัญจะละทิ้งหรือหายไปก็ต่อเมื่อคน ๆ นั้นได้ตายไป นอกจากนั้นแล้วเชื่อกันว่าขวัญชอบที่จะหนีไปท่องเที่ยวตามความต้องการของมันเอง และก็อาจจะถูกผีร้ายต่าง ๆ ทำร้าย หรือกักขังไว้ ซึ่งจะทำให้ผู้นั้นล้มป่วย การรักษาพยาบาลหรือวิธีที่จะช่วยเหลือคนเจ็บป่วยได้ก็คือ การล่อและเรียกขวัญให้กลับมาสู่บุคคลที่เจ็บป่วย พร้อมกับทำพิธีผูกข้อมือรับขวัญด้วย ในสังคมของกะเหรี่ยงนั้นถือเป็นปกติธรรมดา เมื่อแต่ละวันในหมู่บ้านจะทำพิธีเลี้ยงผีและการเรียกขวัญของคนเจ็บป่วยแทน การรักษาด้วยหมอสมัยใหม่ บางครั้งถึงแม้จะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมอเข้าไปช่วยรักษาให้ตามแบบทันสมัย แต่ถ้าหากที่บ้านผู้ป่วยนั้นได้รับการเลี้ยงดีแล้วเขาจะปฏิเสธที่จะรักษาทันทีอย่างน้อย 3 วัน

6. เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของกะเหรี่ยงในอดีตอยู่ในสภาพที่เรียก “เพื่อยังชีพ” ซึ่งหมายถึงการทำมาหากินเพื่อบริโภคเท่านั้น ได้แก่ การปลูกข้าวไร่เป็นหลัก และการทำนาขั้นบันไดตามหุบเขา โดยไม่มีการปลูกพืชเงินสดแต่อย่างใด กะเหรี่ยงไม่เคยปลูกฝิ่นแต่เป็นผู้เสพฝิ่นกันมาก ทั้งนี้เพราะกะเหรี่ยงนิยมใช้ฝิ่นดิบและสุกมาใช้เป็นยารักษาโรคต่าง ๆ และบำบัดความเจ็บปวดเนื่องจากได้รับอุบัติเหตุ

ปัจจุบันนี้กะเหรี่ยงเริ่มรู้จักการปลูกพืชเงินสดหรือปลูกพืชเพื่อขายกันมากขึ้น เช่น กล้าปาลี มะเขือเทศ มันฝรั่ง พืชผักและผลไม้และดอกไม้เมืองหนาว โดยเฉพาะหมู่บ้านที่อยู่ในโครงการหลวง และหมู่บ้านที่มีการคมนาคมค่อนข้างสะดวก มีน้ำใช้สำหรับการเกษตรได้ตลอดฤดูกาลเพาะปลูก

กะเหรี่ยงได้ชื่อว่า เป็นเผ่าที่รู้จักการใช้พื้นที่ทำกินแบบอนุรักษ์โดยวิธีที่เรียกว่า “ไร่หมุนเวียน” คือทำไปแล้วก็พักทิ้งไว้ 3-5 ปี ก็จะกลับไปทำใหม่วนเวียนกันเช่นนี้ตลอดไปเพื่อป้องกันการสูญเสียของหน้าดิน อันจะทำให้ดินเสื่อมคุณภาพ จึงนับว่ากะเหรี่ยงเป็นพวกที่อยู่อย่างถาวรไม่เคยถอยย้ายด้วยเหตุผลดังกล่าว

การเลี้ยงสัตว์ กะเหรี่ยงนิยมเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ เช่น วัว ควาย หมู ไก่ โดยเฉพาะไก่และหมูเลี้ยงไว้เพื่อใช้ในพิธีกรรมต่าง ๆ ความสำคัญทางเศรษฐกิจของการเลี้ยงสัตว์ในหมู่บ้านได้แก่ การเลี้ยงช้าง ในอดีตใช้ช้างเพื่อรับจ้างทำงานกับบริษัททำไม้แต่ปัจจุบันก็ยังมีการเลี้ยง ช้างไว้เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ขี่เดินชมธรรมชาติในป่า นอกจากนี้กะเหรี่ยงเป็นนักล่าสัตว์ป่าเพื่อการบริโภคและชำนานูในการหาของป่า ขายเป็นรายได้อีกด้วย

2.3.2.2 ม้ง

1. การแบ่งกลุ่มย่อยและประวัติความเป็นมา

ม้งเป็นชนกลุ่มหนึ่งซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในประเทศจีนและประเทศต่าง ๆ ในเอเชียอาคเนย์ คือ เวียดนาม เมียนมาร์ ลาว และประเทศไทย ชาวเขาเผ่าม้งที่อยู่ในประเทศไทยสามารถแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มคือ ม้งขาว และม้งเขียว การแบ่งชื่อกลุ่มย่อยดังกล่าว แบ่งตามการเรียกชื่อของตนเอง กล่าวคือ ม้งขาวเรียกตนเองว่า “ฮ่ม้ง เดือว์” และม้งเขียวเรียกตนเองว่า “ฮ่ม้ง จิว” การเรียกชื่อกลุ่มย่อยม้งเขียวในประเทศไทยมีชื่อเรียกโดยคนต่าง ๆ เผ่าว่า “ม้งน้ำเงิน” “ม้งลาย” “ม้งดอก” “ม้งดำ” ซึ่งชื่อเหล่านี้ต่างหมายถึง “ม้งเขียว” ทั้งสิ้น แต่ชื่อที่นิยมใช้เรียกชื่อกลุ่มนี้มีมากที่สุดคือ “ม้งน้ำเงิน”

นักภาษาศาสตร์ได้จัดม้งให้อยู่ในตระกูลภาษาม้ง – เย้า ในกลุ่มธิเบต อย่างไรก็ตาม การเห็นในการจัดกลุ่มดังกล่าวเป็นเพียงความเห็นหนึ่งซึ่งได้รับการยอมรับ กันแพร่หลายเท่านั้น ซึ่งถ้าพิจารณา ในแง่ของการพัฒนาแล้วจะเห็นให้ว่าความรู้ที่ได้จากการจัดกลุ่มภาษานั้น อาจ ใช้ประโยชน์ได้น้อยในทางปฏิบัติ โดยสังคมเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพการณ์ปัจจุบันที่ชาวเขามีการติดต่อกับโลกภายนอกมากขึ้นกว่าในอดีต

2. การกระจายตัวของประชากร

ปัจจุบันม้งในประเทศไทย กระจายตัวอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย 3 จังหวัด คือ กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน พิชณุโลก เพชรบูรณ์ พะเยา แพร่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง สุโขทัยและเลย มีจำนวนหมู่บ้าน 250 หมู่บ้าน 9,082 หลังคาเรือน ประชากร 151,080 คน คิดเป็นร้อยละ 16.52 ของจำนวนประชากรชาวเขาทั้งหมดในประเทศไทย

ม้งมีประชากรมากเป็นอันดับสอง รองลงมาจากเผ่ากะเหรี่ยง ในด้านการกระจายตัวของประชากรม้งเป็นเผ่าที่มีการกระจายตัวไปในหลายจังหวัด เพราะอดีตมีการอพยพเคลื่อนย้ายกัน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บ่อยมาก เมื่อคิดจากจำนวนประชากรและจำนวนหลังคาเรือนทั่วประเทศปรากฏว่าจำนวนประชากร โคนเฉลี่ยต่อหลังคาเรือน 7.83 คน ขนาดครัวเรือนจึงมีขนาดค่อนข้างใหญ่ เนื่องจากแม้วินัยการอยู่ร่วมกันเป็นแบบครอบครัวขยาย คือมีหลายครอบครัวอยู่ในครัวเรือนเดียวกัน ครอบครัวแบบขยายนอกจากจะเป็นลักษณะครอบครัวตามประเพณีของแม้วแล้ว การอยู่ร่วมกันยังจะให้ผลประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจอีกด้วย เนื่องจากมีกำลังแรงงานมากในครัวเรือนจะเห็นได้ชัดเจนจากการศึกษาของนัก วิจัยชาวต่างประเทศคนหนึ่งชื่อ “คูเปอร์” ที่บ้านผาปูนจอม อำเภอมแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่าครัวเรือนซึ่งเป็นครัวเรือนที่มีรายได้มากกว่า 6,000 บาท ขึ้นไปมีสมาชิกตั้งแต่สิบคนขึ้นไปทั้งสิ้น ส่วนครัวเรือนซึ่งมีสมาชิก 4 คน ซึ่งมีอยู่ 6 หลังคาเรือน ล้วนแต่มีรายได้รวมไม่เกิน 3,000 บาท

3. การตั้งถิ่นฐาน

การตั้งถิ่นฐานของแม้ว ส่วนใหญ่จะตั้งถิ่นฐานเป็นแบบหมู่บ้าน ขนาด 20 – 30 หลังคาเรือน วิลเลียม อาร์ เกตเดส นักมานุษยวิทยาชาวออสเตรเลียได้ศึกษากระบวนการตั้งถิ่นฐานการขยายตัวของหมู่บ้าน และการตั้งหมู่บ้านใหม่ของแม้วพบว่าขนาดของหมู่บ้านมักจะขึ้นอยู่กับความอุดมสมบูรณ์ของดินและความกว้างของพื้นที่ เมื่อมีการตั้งหมู่บ้านขึ้นในระยะแรกพื้นที่ที่ใช้ประกอบการเกษตรมักจะอยู่รอบ ๆ หมู่บ้านมีระยะไกลขึ้น ก่อให้เกิดความยากลำบากในการเดินทาง ดังนั้น จึงได้มีการสร้างกระท่อมหรือบ้านแบบง่าย ๆ ขึ้นในไร่เพื่อให้อยู่อาศัยเป็นการชั่วคราว และในหลายกรณีสมาชิกในหมู่บ้านจะอยู่อาศัยในกระท่อมที่ไรเป็นระยะเวลานาน โดยจะทิ้งสัตว์เลี้ยงไว้ในหมู่บ้านให้เด็กและผู้สูงอายุเป็นผู้ดูแล ในระยะต่อมาที่อยู่อาศัยชั่วคราวในไร่จะก่อตัวเป็นหมู่บ้านใหม่และบางครอบครัวจะอพยพไปหาที่ดินกินในแหล่งอื่น

4. ระบบครอบครัวและเครือญาติ

ระบบครอบครัวและเครือญาติคือ การจัดรูปแบบความสัมพันธ์ของบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสายเลือดหรือสัมพันธ์กันเนื่องจากต่างงานกัน หรือบุคคลที่ สังคมแม้วระบุว่าเป็นเครือญาติกันแม้ว่าจะมิได้มีความสัมพันธ์กันทางสายเลือดหรือการแต่งงาน ความสัมพันธ์เหล่านี้ออกมาในรูปแบบต่าง ๆ

กันดังต่อไปนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ความสัมพันธ์แบบครอบครัว เป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบหนึ่งระหว่างสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน นับว่าเป็นความสัมพันธ์ที่กระชับที่สุดในสังคมแล้ว สมาชิกในครัวเรือนจะมีความผูกพัน ความสนิทสนม ความรักใคร่ปรองดองกันมากกว่าบุคคลอื่น ๆ นอกครัวเรือน หน่วยที่เล็กที่สุดในครัวเรือนได้แก่ครอบครัวเดี่ยวซึ่งประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก หรือเป็นความสัมพันธ์ในแบบพ่อแม่และลูก นอกจากนี้ยังอาจมีหลายครอบครัวในครัวเรือนเดียวกัน ซึ่งจัดว่าเป็นครอบครัวแบบขยาย ดังนั้นครอบครัวแบบขยายจึงมีความสัมพันธ์ทางเครือญาติขยายขอบเขตออกไปเป็นความสัมพันธ์ แบบปู่ย่า พ่อแม่ ลูกหลาน พี่เขย พี่สะใภ้ น้องเขย น้องสะใภ้ เป็นต้น คือมีสมาชิกมากกว่าสองชั่วรุ่นอายุคน ความสัมพันธ์ในแบบนี้แม้เรียกว่า “อี่ เจ้ เหน่งฮี่” ซึ่งมีความหมายว่า “คนในบ้านเดียวกัน”

โดยปกติแล้วมักจะนิยมตั้งครอบครัวเป็นแบบครอบครัวขยาย คือบุตรชายที่แต่งงานแล้วจะพาฝ่ายสาวมาอยู่รวมในบ้านหลังเดียวกันกับพ่อแม่ของตน ในทางกลับกันบุตรหญิงที่แต่งงานแล้ว จะแยกครอบครัวไปอยู่กับบิดามารดาของฝ่ายชาย การประกอบกิจการโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกข้าวของสมาชิกในครัวเรือนเดียวกันซึ่งเป็นครอบครัวแบบขยายจะกระทำร่วมกัน ซึ่งมักจะไม่แยกว่าพื้นที่ส่วนใดเป็นของครอบครัวไหน ผลผลิตที่ได้มาเป็นกองกลางสำหรับสมาชิกในครัวเรือน ส่วนกิจกรรมทางการเกษตรอื่น ๆ เช่น การปลูกข้าวโพด การปลูกฝิ่น เป็นต้น อาจมีการแยกกันทำเป็นการส่วนตัวในครอบครัวต่าง ๆ ของครัวเรือน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสมัครใจของแต่ละครอบครัว นอกจากครัวเรือนจะเป็นหน่วยผลิตที่สำคัญแล้วเป็นแหล่งที่มาของกิจกรรมอื่น ๆ ที่สำคัญของสังคมอีกด้วย เช่น การอบรมเลี้ยงดูสมาชิก การถ่ายทอดค่านิยม ความเชื่อ ตามวัฒนธรรมประเพณี การประกอบพิธีกรรมทางความเชื่อ เป็นต้น

4.2 ความสัมพันธ์แบบสายตระกูล เป็นความสัมพันธ์อีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางเครือญาติที่มีระดับกว้างกว่าความสัมพันธ์ในครัวเรือน ขอบเขตความสัมพันธ์แบบนี้เป็นไปตามการนับถือเครือญาติในวัฒนธรรมของแม่่ว เรียกว่า “อี่ จิว กือ ตี้” ซึ่งหมายความว่า “พี่น้องกลุ่มหนึ่ง”

แม้จะมีการสืบเชื้อสายทางฝ่ายชาย การสืบเชื้อสายที่แสดงความเป็นเครือญาติในสายตระกูลเดียวกันนี้จะมีขอบเขต ให้ถึงห้าชั่วรุ่นอายุคน คือนับตั้งแต่รุ่นลูก (หมี่หยัวะ) รุ่นพ่อ – แม่ (ตลี – เหนียะ) รุ่นปู่-ย่า(เหยอ์ – ป้อฮี่) รุ่นทวด (กึ่ง) และรุ่นพ่อแม่ของทวด (ซัว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นในระหว่างแม่ด้วยกัน ถ้าสามารถสืบได้ว่าสืบเชื้อสายโดยตรงมาจากทั้งห้ารุ่น ดังกล่าวถือว่าเป็นสายตระกูลเดียวกันทั้งสิ้น และผู้ที่อยู่ในสายตระกูลเดียวกันจะมีเครื่องแสดงที่สำคัญอยู่อย่างหนึ่งคือ การนับถือผีบรรพบุรุษชนิดเดียวกันหรือที่แม่เรียกว่า “สี่กั้ง” หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ แม่ในแต่ละสายตระกูลจะมีผีบรรพบุรุษแต่ละชนิดเป็นของตนเอง บรรดา “สี่กั้ง” ที่แม่นับถือนั้นได้แก่บรรดาบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วที่นอกเหนือไปจากชั่วรุ่นพ่อแม่ของทอด (ชั่ว) ซึ่งเชื่อว่าบรรพบุรุษเหล่านี้จะคอยปกป้องคุ้มครองภัยให้แก่ลูกหลานที่ยังมีชีวิตอยู่

จะเห็นได้ว่ากลุ่มสายตระกูลของแม่เป็นกลุ่มทางสังคมขนาดใหญ่ ดังนั้นสมาชิกในกลุ่มสังคมนี้จะประกอบด้วยครัวเรือนต่าง ๆ หลายครัวเรือนและย่อมจะมีครัวเรือนที่อยู่ต่างหมู่บ้านกัน ความผูกพันทางสังคมของสมาชิกที่อยู่ในสายตระกูลเดียวกันแสดงออกโดยการเข้าร่วมในพิธีกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญเช่นพิธีแต่งงานและพิธีศพ เป็นต้น นอกจากนี้ ครัวเรือนของพี่น้องที่อยู่ในสายตระกูลเดียวกันมักจะตั้งอยู่ใกล้ชิดกัน และแม้ว่าแต่ละครัวเรือนจะประกอบกิจการเกษตรแยกจากกัน แต่ก็อาจมีการช่วยเหลือ กันในกรณีที่มีความต้องการแรงงานในไร่มากหรือในกรณีที่เกิดการเจ็บป่วยและอาจมี การช่วยเหลือเลี้ยงดูแลเด็กด้วย การอพยพของครัวเรือน มักจะนิยมอพยพไปยังหมู่บ้านที่มีครัวเรือนที่เป็นสายตระกูลเดียวกัน สำหรับการแผ่กระจายของสายตระกูลออกไปอย่างกว้างขวางในหมู่บ้านต่าง ๆ นั้นก่อให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจภายในระบบการเกษตรแบบการทำไร่เลื่อนลอย โดยที่ครอบครัวของสายตระกูลตามหมู่บ้านต่าง ๆ จะเป็นแหล่งที่ให้ข่าวสารเกี่ยวกับพื้นที่ทำมาหากินที่อุดมสมบูรณ์ทำให้ญาติ พี่น้องที่อยู่อาศัยในพื้นที่อื่น ที่ขาดแคลนทรัพยากรได้มีโอกาสอพยพเข้าไปตั้งหลักแหล่งใหม่ในพื้นที่ที่อุดม สมบูรณ์กว่าที่เดิม

4.3 ความสัมพันธ์แบบแซ่ตระกูล เป็นความสัมพันธ์ทางเครือญาติในอีกระดับหนึ่ง ซึ่งกว้างขวางกว่าความสัมพันธ์ในแบบครัวเรือน และแบบสายตระกูลความสัมพันธ์ในแบบนี้มีแซ่ตระกูลหรือที่แม่เรียกว่า “เส่ง” เป็นตัวกำหนดความเป็นเครือญาติในระดับนี้แม้ว่าสมาชิกบางคนหรือหลายคนจะไม่ได้มีความสัมพันธ์กันทางสายเลือดเลย แต่วัฒนธรรมของแม่ก็ได้กำหนดให้บุคคลใช้แซ่เดียวกันมีความเป็นพี่น้อง หรือเป็นเครือญาติกัน ดังนั้นชายหญิงที่มีแซ่เดียวกันจึงไม่สามารถที่จะแต่งงาน หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศ ข้อห้ามดังกล่าวยังได้ครอบคลุมไปถึงแม่ทั้งสองกลุ่ม คือแม่ขาว และแม่เขียวที่ใช้แซ่เดียวกัน จะเห็นได้ว่า การจัดระเบียบความสัมพันธ์ทางสังคมในแบบนี้เป็นการจัดที่กว้างขวาง และรวมสมาชิกเข้าไว้เป็นจำนวนมากมาย ดังจะเห็นได้ว่าแม่ในประเทศไทยมีจำนวน 151,080 คน แต่มีแซ่ตระกูลของแม่ที่อยู่ในประเทศไทยเพียง 14 แซ่ คือ 1.แซ่ท้อ 2. แซ่ว่า 3.แซ่ยา 4.แซ่ขง 5.แซ่หะ 6.แซ่วือ 7. แซ่เฮ้อ 8.แซ่หมั่ว 9. แซ่หลี่ 10. แซ่โล้ว 11.แซ่จี้ 12.แซ่ฟา 13.แซ่ค้ำ 14.แซ่ก้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามการที่แม่วมีแค่ตระกูลมิได้เพียงเพื่อให้บุคคล มีนามสกุลหรือแซ่เท่านั้น แต่วัฒนธรรมของเขายังได้กำหนดหน้าที่ที่บุคคลพึงกระทำต่อบุคคลอื่น ๆ ที่มีแซ่เดียวกัน เช่น การให้ที่พักและอาหารแก่คนแซ่ตระกูลเดียวกันที่เข้ามาเยี่ยมเยียนในหมู่บ้าน แม้ว่าจะมิได้มีความสัมพันธ์ในแบบสายตระกูลก็ตาม

4.4 ความสัมพันธ์แบบต่างแซ่ตระกูล เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากการแต่งงานระหว่างชายและหญิง ซึ่งสามารถจัด ได้ว่าเป็นความสัมพันธ์ทางเครือญาติในอีกรูปแบบหนึ่งระหว่างบุคคลต่างแซ่ ตระกูล แต่เป็นการถือเครือญาติที่ไม่กว้างขวางนักซึ่งโดยปกติมักจะเป็นความระหว่าง สองครัวเรือนที่ชายและหญิงแต่งงานกัน กล่าวคือฝ่ายชายจะเรียกครอบครัวของฝ่ายหญิงว่า “แม่ จา” ซึ่งความหมายว่า “ครอบครัวของภรรยา” ได้แก่พ่อแม่พี่น้องของภรรยา ความสำคัญของการจัดเครือญาติในแบบนี้คือการเชื่อมโยงระหว่างแซ่ตระกูลต่าง ๆ กัน ให้เกิดเป็นสังคมแม่วรวมทั้งหมด แม้ว่าจะไม่เป็นความสัมพันธ์ที่กว้างขวางอย่างไร ระดับสายตระกูลก็ตาม

ความสัมพันธ์ของฝ่ายชายกับครอบครัวของภรรยาอยู่ในข้อ กำหนด ถ้าพ่อของภรรยาเสียชีวิตลงเป็นหน้าที่ของสามีที่จะต้องมาช่วยให้แก่ ครอบครัวภรรยา นอกจากนี้ฝ่ายชายเมื่อแต่งงานก็อาจไปอยู่กับครอบครัวฝ่ายหญิง เพื่อทำงานให้แก่พ่อตา เพื่อทดแทนค่าสินสอดในกรณีที่ไม่มีเงินค่าสินสอด

กล่าวโดยสรุป การจัดระเบียบทางสังคมของแม่วเป็นการจัดระเบียบ อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ของความเป็นเครือญาติ ทั้งนี้โดยเริ่มตั้งแต่ครอบครัว สาย ตระกูลและแซ่ตระกูล โดยมีความสัมพันธ์ทางการแต่งงานเป็นเครื่องเชื่อมโยงแซ่ ตระกูลต่าง ๆ จึงทำให้ติดต่อสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

5. ระบบความเชื่อ

โดยทั่วไป แม่วมีความเชื่อแบบนับถือผี ผสมกับการบูชาบรรพบุรุษ สาระสำคัญของระบบความ เชื่อดังกล่าวได้แก่ ความเชื่อในเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติ อย่างไรก็ตามมิได้หมายความว่าแม่วมองปรากฏการณ์หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ว่าอยู่ภายใต้การบงการของอำนาจเหนือธรรมชาติทั้งสิ้น แต่หมายความว่าความ เชื่อเรื่องอำนาจเหนือธรรมชาติมีความสำคัญอยู่ในวัฒนธรรมและสังคมของเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งเหนือธรรมชาติตามระบบความเชื่อของ แม้วสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ 1. ผีต่าง ๆ 2. ขวัญ ซึ่งจะได้แยกพิจารณาออกไปคือ

ความเชื่อ เรื่องผี เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่มีอำนาจเหนือธรรมชาติมีลักษณะเหมือนมนุษย์ แต่มีอำนาจเหนือกว่าซึ่งสามารถให้ทั้งคุณและโทษแก่มนุษย์ได้ ผีในความเชื่อของเขาสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ "ดี" และ "ร้าย" หนึ่งเป็นผีฝ่ายดีซึ่งให้คุณแก่มนุษย์ มนุษย์จะขอความช่วยเหลือจาก "หนึ่ง" เพื่อต่อสู้กับผีฝ่ายร้าย ผีสำคัญของ "หนึ่ง" ได้แก่ "จี่ หยี" ส่วน "ดี" เป็นผีหลายชนิดที่มีทั้งฝ่ายดีและฝ่ายร้าย ฝ่ายดีได้แก่

1. นัตุ้ ดี ซึ่งเป็นผีประจำเสากลางในบ้าน ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองคนในครัวเรือน
2. ดี ลีเกา เป็นผีแห่งความร่ำรวยและทรัพย์สมบัติ อาศัยอยู่ที่แผ่นกระดานติดฝาผนัง ใกล้ กับหิ้งผี
3. ดี ตรังฮี หรือผีประตู ทำหน้าที่ปกป้องสัตว์เลี้ยงของครอบครัว
4. ดี ขอดสอ ดี ขอจู้ ผีเตาไฟใหญ่และเตาไฟเล็ก มีหน้าที่คล้ายคลึงกับผีอย่างท1,2

จะเห็นได้ว่า "ดี" ที่ให้คุณแก่มนุษย์เป็นผีที่อาศัยอยู่ในบ้าน อย่างไรก็ตามผีที่ทำให้คุณดังกล่าวจะให้โทษแก่มนุษย์ได้ถ้าหากมนุษย์ไปลบหลู่หรือขาดการเอาใจใส่ในการเซ่นไหว้ บูชา การเซ่นไหว้ มักจะใช้หมูหรือไก่แล้วแต่กรณีส่วนผี "ดี" ฝ่ายร้ายได้แก่ผีที่อยู่ตามป่าเขาเป็นผีที่ดุร้ายและมักจะก่อให้เกิดภัย พิบัติแก่มนุษย์

ความเชื่อเรื่องขวัญ ขวัญเป็นสิ่งเหนือธรรมชาติอย่างหนึ่ง แต่ไม่ได้มีลักษณะเหมือนมนุษย์ อย่าง "หนึ่ง" และ "ดี" แม้วเรียกขวัญว่า "ปลีวี" ซึ่งเชื่อว่าอยู่ในร่างกายของมนุษย์ ตั้งแต่ 4 – 9 แห่ง แล้วแต่ความเชื่อถือ

เมื่อขวัญบางส่วนออกไปจากร่างกายมนุษย์จะทำให้มนุษย์เกิด อาการเจ็บป่วย การตายของมนุษย์แสดงว่าขวัญออกไปจากร่างกายทั้งหมด ดังนั้น มนุษย์จึงต้องระวังมิให้ขวัญเกิดการตกใจซึ่งจะทำให้ขวัญหนีออกไปจากร่างกาย ของมนุษย์จึงมีการบำรุงรักษาขวัญหรือมัดขวัญ อยู่สม่ำเสมอ และมีพิธีเรียกขวัญกลับมาถ้าหากขวัญหนีออกไปจากร่างกาย

ผู้ที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างมนุษย์กับอำนาจเหนือ ธรรมชาติได้แก่ หมอผี (ตลี หนึ่ง) เมื่อมีผู้ใดเจ็บป่วยหรือประสบภัยพิบัติต่าง ๆ หมอผีจะทำหน้าที่ตรวจสอบว่าเกิดจากการ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระทำของผีชนิดไหนหรือสาเหตุของการป่วยไข้เกิดจากอะไร ทั้งนี้อาจจะกระทำได้โดยการใช้ไม้คู่เสี้ยนทวย (กัวะ) หรือการประกอบพิธีติดต่อกับผี (อัว เน็ง) เพื่อหาวิธีบรรเทา หรือรักษาอาการเจ็บป่วยหรือภัยพิบัติต่าง ๆ

ดังได้กล่าวมาแล้วว่า แม้ไม่ได้พิจารณาว่าอาการเจ็บป่วยหรือปรากฏการณ์ต่าง ๆ ว่าเกิดจากการกระทำของอำนาจเหนือธรรมชาติแต่อย่างใดก็ตาม ดังนั้นในการรักษาความเจ็บป่วย นอกจากการใช้หมอผี หรือ “ตลี เน็ง” แล้วยังอาจที่จะใช้หมอยา หรือ “กือ ชั่ว” ก็ได้ หมอยานี้มิได้เป็นผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับผีเป็นผู้ที่มีความชำนาญในการใช้ยากกลางบ้านหรือสมุนไพร

5. ระบบเศรษฐกิจ

ปัจจุบันไม่อาจกล่าวได้ว่า แม้เป็นสังคมที่มีการประกอบการเกษตรเพียงอย่างเดียว เนื่องจากหมู่บ้านแม้ในท้องที่อำเภอและจังหวัดต่าง ๆ ได้รับอิทธิพลจากภายนอกและการพัฒนาจากหน่วยราชการต่าง ๆ ในระดับมากน้อยต่างกัน สภาพดังกล่าวทำให้ระบบการเกษตรมีความแตกต่างกันตั้งแต่การเกษตรแบบทำไร่ เลื่อนลอยแบบหมุนเวียนไปจนถึงแบบถาวร นอกเหนือจากการเกษตร ก็มีการอพยพเข้าไปอยู่ในเมืองจำนวนมาก แม้มีลักษณะนิสัยที่เด่นอย่างหนึ่งคือ เป็นคนขยันขันแข็งในการทำงาน มีความชำนาญด้านการซื้อขายสินค้า จึงทำให้มีแม้จำนวนหนึ่งอพยพเข้าไปอยู่ในเมืองเป็นเจ้าของร้านค้า เป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีพอสมควร อาชีพในเมืองของชาวเขาเผ่านี้มีมากมายหลายประเภท เช่นเป็นเจ้าของกิจการขายสินค้าในตลาดไนท์บาร์ซาร์ ขายพืชผัก ผลไม้ ดอกไม้ ทำกิจการด้านธุรกิจท่องเที่ยว เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ บวชเป็นพระภิกษุ สามเณร ฯลฯ

6. การศึกษา

แม้นิยมส่งบุตรหลานให้ศึกษาเล่าเรียนกันทุกหมู่บ้าน มิตั้งแต่ชั้นเด็กเล็กถึงระดับมหาวิทยาลัย ผู้ที่เรียนจบมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีและโท เฉพาะบ้านแม้วเข็กน้อย อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์มีมากกว่า 20 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.3 เย้า

เย้า เป็นชนชาติที่มีประวัติความเป็นมาช้านาน นับตั้งแต่สมัยสงครามกลางเมือง เมื่อสองพันกว่าปีแล้วบรรพบุรุษสองเย้า มีการเคลื่อนไหวอยู่แถบลุ่มแม่น้ำฉางเจียงและฮี้เจียง ตอนกลางของประเทศจีน เย้ามีชื่อเรียกต่าง ๆ กัน เช่น ม่อ, หมาน, มอเย้า, จิงหมาน ส่วนคำว่า "เย้า" นั้นได้เริ่มใช้เรียกกันในสมัยราชวงศ์ซ้อง คำนี้มาจากคำว่ามอ เย้า ซึ่งมีความหมายว่าไม่อยู่ใต้อำนาจของใคร

เย้าในประเทศจีนนั้น แยกได้เป็น 4 กลุ่มแต่กลุ่มเย้าเผ่าเปี่ยนมีประชากรมากที่สุด และเป็นกลุ่มที่อพยพโยกย้ายอยู่ตลอดเวลา เป็นระยะทางไกลและกระจายกันอยู่ในอาณาบริเวณที่กว้างขวางที่สุดด้วย โดยเริ่มจากมณฑลชุนหนาน กวางตุ้ง กุ้ย โจว กวางสี และยูนนาน ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศจีน เย้ากลุ่มนี้ได้อพยพเข้าสู่ภาคเหนือของเวียดนาม ในราวศตวรรษที่ 15 - 16 ต่อจากนั้นก็อพยพเข้าสู่ประเทศลาว เมียนมาร์ และประเทศไทย สาเหตุที่ชนเผ่าเย้าอพยพนั้นมีสามประการคือ ประการแรก ชนเผ่าเย้าเป็นชนชาติที่ทำไร่เลื่อนลอยจึงต้องอพยพโยกย้ายอยู่เสมอ ประการที่สอง คือถูกกดขี่ข่มเหงทางชนชั้นจากชนชาติที่ปกครองและประการสุดท้าย เกิดจากภัยธรรมชาติและโรคภัยไข้เจ็บ

ประชากรและการขยายตัว

กอร์ดอน ยัง ชาวอเมริกันได้เขียนบันทึกเป็นรายงานไว้เมื่อ พ.ศ. 2503 ว่ามีหมู่บ้านชาวเขาเผ่าเย้าเพียง 74 หมู่บ้าน ประชากร 10,200 คน ตั้งหมู่บ้านกระจัดกระจายอยู่ในเขตภาคเหนือของจังหวัดน่าน ภาคตะวันออกของจังหวัดเชียงราย (ซึ่งรวมเขตจังหวัดพะเยาในปัจจุบันนี้ด้วย) และเขตอำเภอฝางจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลขั้นสุดท้ายที่สถาบันวิจัยชาวเขารวบรวมไว้ในปี พ.ศ. 2545 เย้าในประเทศไทยมี 173 หมู่บ้าน 6,692 หลังคาเรือน ประชากร 44,017 คน อาศัยอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนี้คือ เชียงราย น่าน พะเยา ลำปาง กำแพงเพชร สุโขทัย เชียงใหม่ ตาก และเพชรบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 5.59 ของประชากรชาวเขาทั้งหมดที่มีอยู่ในประเทศไทย

การตั้งบ้านเรือน

การตั้งหมู่บ้านของเข่า มักจะเป็นการรวบรวมกันระหว่างกลุ่มแซ่ตระกูลหรือกลุ่มญาติพี่น้อง โดยจะเลือกตั้งหมู่บ้านอยู่บนที่ราบตามไหล่เขา บริเวณต้นน้ำลำธารหรือบริเวณหุบเขาในระดับความสูง 1,000–1,300 เมตร จากระดับน้ำทะเลและจะต้องเป็นบริเวณที่มีน้ำอุดมสมบูรณ์สามารถนำมาใช้ในหมู่บ้านได้

เข่านิยมจะสร้างบ้านหันหน้าออกจากภูเขาหรือมักจะทำอยู่ทางทิศตะวันออกของภูเขา โดยจะปลูกบ้านเรียงรายตามแนวสันเขา เพราะตามประเพณีไม่นิยมบ้านซ้อนกันซึ่งจะทำให้บ้านของตนไปตรงกับประตูผีบ้านคนอื่น เข่าเชื่อว่าสิ่งชั่วร้ายที่ถูกขับไล่ออกจากประตูผีนี้จะไปเข้าบ้านที่อยู่ ตรงกับประตูผีในระยะใกล้ๆ กัน

ตามประเพณี เข่าจะปลูกบ้านคร่อมดินโดยใช้พื้นดิน เป็นพื้นบ้าน ผังของบ้านมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ด้านยาวเป็นหน้าบ้านและหลังบ้าน ด้านหน้ามีประตูผีบานหนึ่งเรียกว่าประตูใหญ่ หรือประตูผี (ต้ม แกง) มีขนาดเล็กและมักปิดอยู่ตลอดเวลา จะเปิดเมื่อทำพิธีขับไล่สิ่งชั่วร้ายออกจากบ้าน (ชุน ป้าย) นำศพผู้อาวุโสออกจากบ้าน นำเจ้าสาวออกจากบ้าน (ยกเว้นเจ้าสาวที่เกิดเดือน 5, 7 และ 8 ตามปฏิทินจีน) และนำเจ้าสาวเข้าบ้าน ด้านข้างของบ้านทั้งสองด้านจะมีประตูด้านละหนึ่งประตูเปิดให้เข้าออกในชีวิตประจำวัน ด้านยาวที่ไม่มีประตูนั้นจะกันเป็นด้านตามยาวจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยจะถือเอากลางบ้านเป็นหลัก ส่วนด้านประตูผีนั้นจะเป็นส่วนของผู้ชายซึ่งใช้สำหรับรับแขกและประกอบ พิธีกรรมต่าง ๆ ส่วนที่เหลือนั้นจะเป็นส่วนของผู้หญิงซึ่งจะเป็นที่ทำอาหาร สิ่งศักดิ์สิทธิ์ในบ้านมีหิ้งผี (เมี่ยน ป้าย) ซึ่งจะอยู่ตรงข้ามกับประตูผีพอดี แต่สำหรับบ้านของคนที่เคยผ่านพิธีโตเซหรือผู้ที่มีรูปผีใหญ่ นั้น หิ้งผีของเขาจะมีลักษณะเป็นตุ้เรียกว่า เมี่ยนเตี้ย จง หิ้งผีจะใช้สำหรับเชิญผีมาสิงสถิต เพื่อการเซ่นไหว้

วัสดุที่ใช้สร้างบ้านแบบดั้งเดิม มักจะใช้วัสดุที่พอหาได้ในแต่ละท้องถิ่น หลังคามุงด้วยใบหวาย หล้าคา ไม้ไผ่ผ่าครึ่งประกบกัน หรือใช้ไม้เนื้อแข็งผ่าเป็นแผ่นบาง ๆ มุงเหมือนกระเบื้อง ส่วนฝาบ้านนั้นจะใช้ไม้เป็นแผ่นหรือไม้ไผ่ทาบ ปล้อง เสาบ้านนิยมใช้ไม้เนื้อแข็ง ในการสร้างบ้านหัวหน้าครัวเรือนจะเป็นผู้เลือกสถานที่ แล้วจะบอกสมาชิกในครอบครัวทราบต่อไปว่าพอใจหรือไม่ ถ้าพอใจก็จะทำพิธีเสี่ยงทายดูว่าผีจะพอใจหรือไม่ โดยปกติแล้วในการสร้างบ้านญาติพี่น้องต้องมาช่วยกัน ฝ่ายชายจะช่วยแรงงานในการก่อสร้างและหาวัสดุก่อสร้าง ผู้หญิงจะเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นั้นฝ่ายหญิงจะต้องทำพิธีออกจากผีตน (ชะ เมี้ยน ตู) ก่อนแล้วจะต้องทำพิธีขอเข้าผีบรรพบุรุษของฝ่ายชาย (ทิม เมี้ยน ตู) หากสามีตายหรือหย่าร้างฝ่ายภรรยาจะต้องนับถือผีบรรพบุรุษของสามีต่อไป นอกจากนี้บิดามารดาของสามีมีผู้สืบทอดผีบรรพบุรุษหลายคนก็อาจยินยอมให้ลูกสะใภ้ออกไปถือผีของคนอื่นได้ หรืออนุญาตให้ไปแต่งงานใหม่ และนับถือบรรพบุรุษของสามีใหม่ได้ แต่ถ้าบิดามารดาของฝ่ายชายหาผู้สืบทอดผีบรรพบุรุษไม่ได้ ก็อาจขอชายอื่นมาแต่งงานกับลูกสะใภ้ของตนและสามีใหม่ต้องนับถือผีบรรพบุรุษของฝ่ายสามีเดิมด้วย การนับถือผีของบรรพบุรุษของฝ่ายหญิงจะเกิดขึ้นได้เมื่อบิดามารดาของฝ่ายหญิง มีบุตรคนเดียว ก็จะต้องขอให้ฝ่ายชายเข้ามานับถือผีบรรพบุรุษของฝ่ายชายด้วยก็ได้ ในกรณีที่ฝ่ายชายมาช่วยทำงานที่บ้านฝ่ายหญิงนั้น ฝ่ายชายยังคงนับถือผีบรรพบุรุษของตนได้และฝ่ายหญิงที่นับถือผีของตนไปแต่ถ้า บุตรเกิดในบ้านฝ่ายใดก็จะให้นับถือผีบรรพบุรุษของฝ่ายนั้น แต่จะนิยมให้เด็กเกิดในบ้านของฝ่ายบิดา ส่วนบุตรที่เกิดขึ้นก่อนแต่งงาน และไม่มีใครอ้างกรรมสิทธิ์ว่าเป็นพ่อของเด็ก เด็กก็ต้องนับถือผีบรรพบุรุษของฝ่ายมารดาและถือว่าเป็นลูกผีให้ซึ่งเข้าไม่ รั้งเกียดเพราะถือว่าได้แรงงานในครอบครัวเพิ่มขึ้น

4. สิทธิและความเชื่อถือ

ตาม หลักฐานที่ปรากฏเข้าได้เริ่มเอาลัทธิเต๋ามาเป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อ ครั้นอพยพทางเรือในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 13 แต่อย่างไรก็ตามเขาก็กังปฏิบัติตามแนวความเชื่อของตนที่เคยยึดถือ และปฏิบัติกันมาก่อนที่จะมีการอพยพทางเรือ ซึ่งความเชื่อเหล่านี้ ได้แก่ความเชื่อเรื่องผี ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าความเชื่อถือของเข่าจึงเป็นการผสมผสานกันระหว่างความเชื่อที่ได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิเต๋ากับการเชื่อถือผี เข่าที่นับถือพุทธนั้นยังมีการนับถือผีอยู่ แต่พวกที่นับถือศาสนาคริสต์นั้นไม่มีการเลี้ยงผี ความเชื่อถือมีดังนี้คือ

ผี บรรพบุรุษ เข่านับถือผีบรรพบุรุษของคนตายไปแล้วเพียง 4 รุ่นเท่านั้น โดยเชื่อว่า เมื่อบรรพบุรุษของตนตายไปแล้วก็จะสิงสถิตอยู่บนสวรรค์และจะคอยดูแลปกป้องลูกหลานของตน ผีบรรพบุรุษยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนติดต่อระหว่างคนที่มิชีวิตกับเทวดาหรือผี ใหญ่ของตนเองด้วย นอกจากนี้ เขายังนับถือและเซ่นไหว้บูชาเบ็ยนฮู ซึ่งถือว่าเป็นผู้ให้กำเนิดเข่าซึ่งมีกำเนิดมาตั้งแต่ประมาณ 2,000 ปี ก่อนคริสต์ศักราชเมื่อมีการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ก็จะเชิญบรรพบุรุษของตนมาสิงสถิตอยู่ในบ้านและจะเชิญเบ็ยนฮูมาในพิธีที่สำคัญๆ เช่น งานศพ งานแต่งงาน เมื่อเสร็จพิธีก็จะเชิญกลับไป การเซ่นไหว้ผีบรรพบุรุษนี้ ย่อมได้รับความปกป้องคุ้มครองจากผีบรรพบุรุษเป็นอย่างดี และในทางตรงกันข้ามหากที่ฝังศพหรือกระดูกของบรรพบุรุษถูกรบกวนหรือขาดการ เซ่นไหว้ก็จะทำให้ลูกหลานเจ็บป่วยด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผีฟ้า ซึ่งเข้าถือว่าเป็นทูตสวรรค์

ผีใหญ่ (จ. ชัง เมี้ยน) เข้าได้บนบานต่อผีใหญ่ไว้เมื่อครั้งอพยพทางเรือและเมื่อขึ้นฝั่งได้จึงทำการ เลี้ยงผีใหญ่มาตลอด การนับถือผีใหญ่นี้เข้าได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิเต๋า ผีใหญ่ที่เข้านับถือนี้เป็นภาพวาดของเทวดาซึ่งมีทั้งหมด 17 ภาพ บางชุดอาจมีภาพบรรพบุรุษของตนอีกภาพหนึ่งรวมเป็น 18 ภาพ เทวดาในภาพแต่ละภาพนั้นมีอำนาจหน้าที่ที่แตกต่างกันทั้งในสวรรค์และนรก แต่ภาพที่สำคัญนั้นมีเพียง 3 ภาพ เรียกว่าฟามซิง หรือผีสามดาว ซึ่งถือว่ามีอำนาจสูงสุด โดยปกติแล้ว เข้าจะม้วนเก็บภาพเหล่านี้ไว้ในห่อผ้าที่เรียกว่า เมี้ยนดับ และจะนำมาแขวนในพิธีทำบุญ (กว่า ตั่ง) พิธีโตโชและพิธีศพเท่านั้น

ผีทั่วไป เข้าเชื่อว่าทุกหนทุกแห่งมีผี เช่น ผีป่า ผีน้ำ ผีภูเขา เป็นต้น ผีเหล่านี้มีทั้งผีดีและผีร้าย ผีที่ดีจะสิงสถิตอยู่บนสวรรค์ ส่วนผีที่ชั่วร้ายมักจะอยู่ตามต้นไม้และมักจะ ทำอันตรายผู้อื่น เข้าจึงมีการประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวกับผีเหล่านี้ เช่น การเลี้ยงผีท้องถิ่น (ชิบ ต่า ปุง เมี้ยน) การไล้ผีชั่วร้าย (ซุ่น ป้าย) เป็นต้น

ขวัญ เข้าเชื่อว่าในร่างกายของคนเรามีขวัญ (เงิน) อยู่ตามอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายทั้งหมด 12 แห่ง ได้แก่ ตา หู ปาก คอ แขน หน้าอก ท้อง ขา ข้างหัว ด้านซ้าย ข้างหัว ด้านขวา เท้า และมือ แต่ขวัญของเด็กอายุต่ำกว่า 12 ขวบนั้นยังไม่แน่นอนว่าจะอยู่กับตัวเด็กตลอดไปหรือไม่ จึงเรียกว่าแปง เมื่อขวัญแห่งใดแห่งหนึ่งตกใจหรือออกจากร่างไป จะทำให้เจ้าของร่างกายเจ็บป่วย ดังนั้น การเรียกขวัญ จึงเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถรักษาอาการเจ็บป่วยได้

ฤกษ์ ขาม และโชคลาง ในการประกอบกิจกรรมหรือพิธีกรรมต่างๆ เช่น การแต่งงาน ขึ้นบ้านใหม่ การปลูกพืช การติดต่องาน เป็นต้น มักจะดูวัน เวลา เหมาะสมในการประกอบกิจกรรมเหล่านี้ โดยจะยึดตามหลักของจีน นอกจากนี้เขายังมีความเชื่อในเรื่องโชคลางอีกด้วย เขาจะเลื่อน หรือยกเลิกการประกอบพิธีกรรม หากมีสิ่งไม่ดีที่เชื่อว่าจะเป็นลางเกิดขึ้น เช่น อาจงดการสุ้อ หรือการหมั้น เมื่อเห็นงูเลื้อยผ่านหน้าขบวนที่จะไปสุ้อหมั้นนั้น

5. การปกครอง

เข้า ไม่มาหัวหน้าเผ่าที่มีอาจสูงสุดไปการปกครอง ในแต่ละหมู่บ้านจะมีหัวหน้าหมู่บ้าน หมอผีประจำหมู่บ้านและคณะผู้อาวุโสร่วมกันปกครองหมู่บ้าน แต่ละฝ่ายจะมีที่มา และอำนาจในการปกครองดังนี้คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวหน้า หมู่บ้าน หัวหน้าหมู่บ้านมาจากการเลือกตั้งของคนในหมู่บ้าน แต่ในทางปฏิบัติผู้ที่ได้รับการเลือกมาเป็นหัวหน้าหมู่บ้านนั้น มักจะมาจากกลุ่มแซ่ที่ใหญ่ที่สุดในหมู่บ้าน หรือมาจากกลุ่มผู้ที่ก่อตั้งหมู่บ้าน หัวหน้าหมู่บ้านนี้อาจได้รับการแต่งตั้งจากทางราชการ ให้เป็นผู้ใหญ่หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านด้วยก็ได้ หัวหน้าหมู่บ้านมีหน้าที่หลักในการติดต่อประสานงานกับทางราชการหรือบุคคลภายนอก นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ร่วมกับผู้นำอื่น ๆ ในการปกครองหมู่บ้านด้วย

หมอผี หมอผีเป็นผู้ประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ตามประเพณีให้แก่ชาวบ้านเริ่มตั้งแต่เกิดจนตาย และประเพณีของส่วนรวมด้วย หมอผีจะต้องเป็นผู้ที่สามารถอ่านและเขียนภาษาจีนได้ เพื่อที่จะได้อ่านตำราและบันทึกเรื่องราวที่เกี่ยวกับประเพณีและพิธีกรรม ต่าง ๆ ต้องฝึกฝนตัวเอง เมื่อมีความรู้และความสามารถพอที่จะประกอบพิธีกรรมได้ก็จะเข้าพิธีรับการ ถ่ายทอดเป็น หมอผี หมอผีเฒ่าจะแบ่งออกเป็นหมอผีใหญ่และหมอผีเล็ก หมอผีใหญ่ประกอบพิธีทุกอย่างตั้งแต่เกิดจนตาย รวมทั้งพิธีของหมู่บ้านด้วย ส่วนหมอผีเล็กประกอบพิธีกรรมย่อย ๆ เท่านั้น เช่น เรียกขวัญ เลี้ยงผีบ้าน หมอผีมีอำนาจที่จะให้คำแนะนำตักเตือนชาวบ้านได้และร่วมกับผู้นำอื่น ๆ ในการปกครองหมู่บ้านด้วย

ผู้ อาวุโส เข้าถึงว่าผู้อาวุโสเป็นผู้ที่มีประสบการณ์และมีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ จึงได้รับการเคารพและนับถือจากคนในหมู่บ้านแต่ละกลุ่มสายแซ่สกุลและมีผู้ อาวุโสของตนคอยดูแลและปกครองลูกหลานของตน ผู้อาวุโสแต่ละกลุ่มแซ่สกุลนี้จะรวมตัวกันอย่างหลวม ๆ เมื่อมีงานหรือเรื่องราวสำคัญคณะผู้อาวุโสก็จะมาชุมนุมหรือประชุมร่วมกัน

ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิด หรือมีข้อขัดแย้งระหว่างคนในหมู่บ้าน หัวหน้าหมู่บ้านจะเชิญหมอผีประจำหมู่บ้านและคณะผู้อาวุโสของหมู่บ้านและคณะ ผู้อาวุโสของหมู่บ้านมาร่วมปรึกษาหารือกันในเรื่องการตัดสินความและการลงโทษ ซึ่งมีทั้งการว่ากล่าวตักเตือนและปรับสินไหม ถ้าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ส่วนโทษที่เกินความสามารถในการตัดสิน คณะผู้ปกครองก็จะส่งให้ทางราชการเป็นผู้พิจารณาตัดสิน ในการปกครองและพัฒนาหมู่บ้านนั้น หัวหน้าหมู่บ้านจะปรึกษาหารือกับหมอผีและคณะผู้อาวุโสในหมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ประเพณีชีวิต

การเกิดและการตั้งชื่อ

เมื่อ มีสมาชิกเกิดขึ้นมาใหม่ในบ้านจะให้คนนอกบ้านเห็นก่อนไม่ได้ ต้องบอกให้ผีรู้ก่อนโดยการทำพิธีของเข้าผี (ทิม เมี้ยน คู้) หมอผีทำพิธีทิมเมี้ยนคู้และตั้งชื่อให้เด็กภายใน 1 - 3 วัน หลังคลอด แต่ต้องเป็นวันดี หากเป็นวันไม่ดีก็ต้องเลื่อนไป

โดยปกติแล้วชายเข้าจะมีชื่ออย่างน้อย 3 ชื่อ คือชื่อเล่น หรือชื่อเด็ก ชื่อจริงหรือชื่อใหญ่ และชื่อผี ชื่อเล่นหรือชื่อเด็กจะใช้ในตอนที่เป็นเด็กอยู่ โดยทั่วไปชื่อเด็กจะมี 2 คำ คือคำแรกเป็นคำที่แสดงลำดับที่เกิดของผู้ชายตามลำดับ

ดังนี้คือ เก้า โหล ซาน ลู ลู หลู่ ฉี่ ป่า เจ้าะ เสียบ หรือคำแรกอาจตั้งชื่อตามเหตุการณ์ตอนที่คลอด ส่วนคำที่สองจะเป็นคำที่ 2 ของพ่อ เช่น บุตรชายคนแรกของนายจ้อยว่าจะตั้งชื่อเก้าว้า แต่ถ้าเกิดในขณะที่มีแขกก็อาจจะตั้งชื่อว่า แค่ว้า (แคะ หมายถึงแขก) ส่วนลูกที่ไม่มีพ่อใช้ชื่อแม่ตามท้าย ส่วนชื่อจริงหรือชื่อใหญ่นั้นมี 4 คำด้วยกันคือ คำแรกเป็นชื่อเรียกตามแซ่ คำที่ 2 เป็นชื่อเรียกตามรุ่นของแต่ละแซ่ เช่น แซ่เต็ง คำแรกเป็นชื่อเรียกตามแซ่ คำที่ 2 เป็นชื่อเรียกตามรุ่นของแต่ละแซ่ เช่น แซ่เต็ง (ภาษาจีน เรียกว่าตั้ง) มีชื่อเรียกรุ่น 4 รุ่น คือ วาน ฟู จ้อย จัน คำที่ 3 เป็นชื่อตัว ส่วนคำที่ 4 เป็นชื่อพ่อตัวอย่างเช่น นายตั้งวานจ้อย เม็ง ลูกจะมีชื่อเรียกว่าตั้งฟู จัน จ้อย แต่ที่นิยมเรียกกันโดยใช้จริงเพียง 2 คำกลางเท่านั้น เช่น วาน จ้อย และฟูจัน แต่เมื่อต้องการบอกแซ่ก็ใช้แซ่นำหน้าเป็นตั้งวานจ้อย, ตั้งฟูจัน ในกรณีที่กลัวซ้ำกันก็ใช้ชื่อตามพ่อตามท้ายอีกเป็นตั้งฟู จัน จ้อย การตั้งชื่อจริงจะทำเมื่อลูกทั้งหมดโตแล้ว และจะใช้เรียกเฉพาะในการประกอบพิธีกรรมเท่านั้น ชื่อผีนั้นมี 3 คำ คือคำที่หนึ่งแสดงลำดับรุ่นของแซ่ คำที่ 2 จะเป็นชื่อที่หมอผีตั้งให้ คำที่ 3 แสดงลำดับที่ของครอบครัว ส่วนผู้ที่เคยผ่านพิธีโตไซมาแล้วก็มีคำว่า ล่อง ต่อท้ายชื่อผีอีกคำหนึ่ง

ชื่อผู้หญิงนั้นมีชื่อเพียงชื่อเดียว โดยจะใช้ระบบ เดียวกันกับการตั้งชื่อเด็กผู้ชายแต่คำแรกของผู้หญิงนั้น เรียกตามลำดับดังนี้คือ หม

วง ไหม ฟาม เพย ผัน เอียด ลิว แบ็ด จี๊วะ เช่นลูกผู้หญิงคนโตของนายจ้อยว่ามีชื่อ หมวงว่า ผู้หญิงจะใช้ชื่อนี้ตลอดไป แต่เมื่อแต่งงานแล้วจะต้องใช้แซ่ของสามี และถ้าสามีผ่านพิธีโตไซมาแล้วก็มีคำว่า ซี ต่อชื่ออีกคำหนึ่ง ซึ่งจะใช้เรียกในพิธีเท่านั้น

พิธี เรียกขวัญ เมื่อเข้าเจ็บไข้ได้ป่วยหรือได้รับภัยอันตรายก็จะทำพิธีเรียก

ขวัญ นอกจากนี้แล้วยังนิยมที่จะเรียกขวัญอย่างน้อยคนละหนึ่งครั้งต่อปี แต่เครื่องเช่นไหว้ที่ใช้ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำขวัญและพิธีที่ทำจะต้องต่างกันตามช่วงอายุ โดยปกติแล้วจะใช้ไก่และหมู เมื่อมีอายุครบ 12 ปี 30 ปี 35 ปี และ 50 ปี ส่วนเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี นั้นจะใช้ไข่ 1 ฟองกับไก่ 1 ตัว

พิธีแต่งงาน ชายหญิงเข้า มีอิสระอย่างมากในการเลือกคู่ครองและสามารถมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานได้ เมื่อทั้งสองฝ่ายเกิดความพอใจ ฝ่ายชายจะมาขอวัน เดือน ปี เกิด ของสาวไป ดูว่าจะอยู่ด้วยกันดีหรือไม่ หากดีก็จะทำการหมั้นและตกลงกันเพื่อกำหนดวันแต่งงานกัน โดยปกติแล้วการแต่งงานมี 2 แบบ คือแบบใหญ่และแบบเล็ก การแต่งงานแบบใหญ่ประกอบพิธีทุกอย่างที่บ้านเจ้าบ่าว ซึ่งจะใช้เวลาทั้งหมด 3-4 วัน เจ้าสาวจะปิดหน้าด้วยผ้าสีแดงที่ห้อยลงมาจากโครงไม้บันศรีชะ ส่วนการแต่งงานเล็กนั้นจะลดขั้นตอนลงมา โดยจะประกอบพิธีที่บ้านเจ้าสาวก่อน จึงไปประกอบพิธีที่บ้านเจ้าบ่าว ซึ่งใช้เวลาทั้งหมดรวม 2 วัน

ในกรณีที่ฝ่ายชายไม่มีเงินพอที่จะจ่ายค่าตัวเจ้าสาวได้ ก็จะต้องไปอยู่ช่วยทำงานที่บ้านฝ่ายหญิงเป็นค่าตัวเจ้าสาวตามระยะเวลาที่ตกลงกัน มี 3 ปี 6 ปี และ 12 ปี โดยปกติแล้วเข้าจะแต่งงานกับเข้าด้วยกัน มีนิยมนที่จะแต่งงานกันภายในกลุ่มแซ่เดียวกัน แต่ถ้าเป็นกลุ่มแซ่ย่อยเดียวกันจะต้องห่างกันอย่างน้อย 3 รุ่นขึ้นไป เข้าสามารถมีภรรยาได้หลายคน แต่การแต่งงานครั้งใหม่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคนแรกเสียก่อน ส่วนมากคนที่มีความฐานะดีเท่านั้นที่จะมีภรรยาหลายคนได้

การหย่าร้างนั้นไม่ค่อยปรากฏ แต่ตามประเพณีนั้น หากฝ่ายภรรยาคบขู้ สามีอาจขอหย่าและเรียกปรับชายขู้และภรรยา แต่ถ้าหากสามีต้องการหย่าโดยที่ภรรยาไม่มีความผิดจะเรียกค่าปรับไม่ได้

พิธีทำบุญ (กว่าตั้ง) คำว่า “กว่า ตั้ง” ในภาษาเขมามีความหมายว่าแขวนตะเกียง ซึ่งน่าจะหมายความว่า เป็นการทำบุญเพื่อให้เกิดความสว่างขึ้น และถือว่าผู้ที่ผ่านพิธีนี้แล้วจะมีตะเกียง 3 ดวง แต่เข้าพยายามที่จะแปลความหมายว่าการบวชเพื่อให้ชาวพุทธเข้าใจความรู้สึกได้ดีขึ้น พิธีนี้ได้รับอิทธิพลมาจากลัทธิเต๋า จะเห็นได้ว่า ในการประกอบพิธีกว่าตั้งนี้จะต้องนำภาพผีใหญ่ทั้งหมดแขวนเพื่อเป็นสักขีพยาน ว่าบุคคลเหล่านี้ได้ทำบุญแล้ว และจะได้ขึ้นสวรรค์เมื่อตายไป จุดสำคัญของพิธีนี้คือการถ่ายทอดอำนาจบารมีจากหมอผี ซึ่งขณะที่กำลังทำพิธีนี้หมอผีจะมีฐานะเป็นอาจารย์ของผู้เข้าร่วมพิธีอีก ฐานะหนึ่ง และผู้ผ่านพิธีนี้จะต้องเรียกผู้ที่ถ่ายทอดบุญบารมีนี้ว่าอาจารย์ตลอดไป (ผู้ที่เป็นอาจารย์ไม่จำเป็นต้องเป็นหมอผีเสมอไปแต่ต้องผ่านการทำพิธี “กว่าตั้ง” หรือโตไซ) ส่วนพิธีทำบุญแขวนตะเกียงในระดับที่สูงขึ้นไปเรียกว่าโตไซ ผู้ที่ผ่านพิธีโตไซนี้จะมี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตะเกียงทั้งหมด 12 ดวงโตไซนี้จะใช้หมอมืออย่างน้อย 12 คน และต้องมีภาพผีใหญ่ทั้ง 12 ชุด ใช้เวลาประกอบพิธีทั้งหมด 7 วัน

พิธีศพ

ศพ นั้นจะฝังหรือจะเผาก็ได้ ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของญาติผู้ตายและสภาพพื้นที่ของแต่ละหมู่บ้าน สิ่งที่สำคัญคือความสะดวกในการฝังหรือเผาและศพหรือกระดูกของผู้อาวุโสที่ฝังไว้จะต้องไม่ถูกรบกวนจากผู้อื่น ในปัจจุบันนี้เขานิยมเผาก่อนแล้วจึงนำกระดูกไปฝังในที่ที่ปลอดภัยปราศจาก การรบกวนใด ๆ ศพที่ตายดีจะต้องนำศพหรือกระดูกไปฝัง ส่วนศพเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี ศพที่ตายจากเหตุไม่ปกติ และศพของผู้ชายที่ไม่เคยผ่านพิธีกว่าตั้งมาก่อน ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเลือกที่ฝังมากนักอาจฝังที่ใดก็ได้ หรือเผาเลยก็ได้ สำหรับศพของผู้ที่เคยผ่านพิธีโตเซและภรรยาจะทำพิธีส่งวิญญาณให้ขึ้นสวรรค์ และต้องมีการเลี้ยงผีใหญ่ ในพิธีศพนั้นจะต้องนำภาพผีใหญ่มาแขวนด้วย

7. เทศกาลและประเพณีสำคัญ

เข้า จะนับ วัน เดือน ปี ตามแบบปฏิทินของจีนคือในรอบ 1 ปี จะมีเดือนทั้งหมด 12 เดือน เดือนใหญ่มี 30 วัน และเดือนเล็กจะมี 29 วัน เข้าไม่มีการนับวันเป็นสัปดาห์แต่จะนับเป็นรอบ 12 วัน โดยเรียกชื่อวัน เป็นสัตว์ 12 ชื่อเหมือนกันรอบ 12 ปี เทศกาล และประเพณีที่สำคัญของเข้ามีดังนี้

เทศกาลปีใหม่

ตรงกับวันตรุษจีน มีการประกอบพิธีทั้งหมด 3 วัน โดยวันแรกถือว่าเป็นวันสิ้นปีเก่า จะเตรียมของใช้ที่ใช้ทุกอย่างให้เรียบร้อย วันสิ้นปีนี้ เขาจะซักผ้า ทำความสะอาดบ้าน วันนี้จะเป็นวันสุดท้ายที่จะทำการเซ่นไหว้ผีบรรพบุรุษซึ่งบางบ้านอาจได้ทำมา ก่อนแล้วภายใน 1 สัปดาห์ วันที่ 2 ซึ่งตรงกับวันตรุษจีนนั้นถือว่าเป็นวันปีใหม่ หรือวันถือ เข้าจะทำแต่สิ่งที่เป็นมงคลเท่านั้น เช่น สอนให้เด็กเรียนหนังสือ หัดให้เด็กทำงาน นำสิ่งที่ดีข้างบ้านและจะไม่ทำบางสิ่งบางอย่างที่ถือว่าเรื่องไม่ดี เช่น จ่ายเงิน ทำงานหนัก ส่วนวันที่ 3 นั้น ตามประเพณีแล้ว เข้าจะไปทำความเคารพบุคคลที่เคารพนับถือ แต่ในปัจจุบันนี้ทำกันในบางหมู่บ้านเท่านั้น

เทศกาล แข่งเม็ง ตรงกับวันแข่งเม็งของคนจีนเข้าจะทำพิธีเซ่นไหว้ผีบรรพบุรุษและหยุดงาน 1 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทศกาล เจียะ เจียบ เฝย ตรงกับวันที่ 14 เดือน 7 (ตรงกับสารทจีน) ตามปฏิทินจีน เทศกาลนี้เข้าถือว่าเป็นวันปีใหม่ของผีทั้งหลายและเป็นเทศกาลที่สำคัญก่อนที่จะถึงวันที่ 14 หนึ่งวัน เขาจะเตรียมสิ่งของต่าง ๆ ที่จะใช้ในพิธีกรรม เช่น กระดาษ ขนม เมื่อถึงวันที่ 14 จะทำการเซ่นไหว้ผีต่าง ๆ ทั้งหมด วันที่ 15 เดือน ถือว่าเป็นปล่อยผี จะไม่ไปทำงานในไร่

นอกจากนี้แล้ว ยังมีวันหยุดตามประเพณีเรียกว่าวันกรรม ซึ่งมีวันกรรมเสือ วันกรรมนก วันกรรมหนู วันกรรมฟ้า และวันกรรมแข่งเม้ง เป็นต้น

8. ข้อห้ามและข้อปฏิบัติบางประการเฉพาะบุคคลภายนอก

- ห้ามเข้าหมู่บ้าน วันเสือดวันแรกแห่งปีใหม่และวันต่อไป รวม 2 วัน
- ห้ามเข้าในบ้าน เมื่อมีเด็กเกิดใหม่ 1 – 3 วันแรกจนกว่าหมอผีจะทำพิธีเสร็จ
- ห้ามเข้าในบ้านเมื่อมีพิธีเลี้ยงผีใหญ่ พิธีสะเดาะเคราะห์ และขอต้มกลิ่น สุรา

ข้อปฏิบัติในขณะรับประทานอาหาร

- ควรนั่งในที่ที่เจ้าของบ้านกำหนดให้ นั่ง ไม่ควรส่งเสียงดัง
- ไม่ควรบักตะเกียบบนถ้วยข้าวเหมือนการบักธูป
- ห้ามคว่ำถ้วยข้าวหรือแก้วเหล้า
- เวลามีการเลี้ยงผีไม่ควรรับประทานอาหารก่อนเจ้าของบ้านและไม่ควร รับประทานอาหาร ไก่หรือไข่ที่ใช้เลี้ยงผี
- ห้ามนำผลผลิตครั้งแรกที่เก็บเกี่ยวได้มารับประทาน
- ห้ามรับประทานเนื้อสุนัขในหมู่บ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2.4 ลีซู

ลีซูเรียกตนเองว่า “ลีซู” เป็นชาวเขาเผ่าหนึ่งที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ต้นน้ำสาละวิน และแม่น้ำโขงทางตอนเหนือของประเทศธิเบต และทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนานในประเทศจีน ได้อพยพลงมาทางใต้เนื่องจากเกิดการสู้รบกันกับชนเผ่าอื่นนับเวลายาวหลายศตวรรษ ลีซูได้ร่อนถอยเรื่อยลงมาจนในที่สุดก็แตกกระจายกันอยู่ในเมียนมาร์ จีน อินเดีย และประเทศไทย สำหรับการอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยครั้งแรก จากการสอบถามลีซูคนเฒ่าคนแก่ ที่บ้านลีซอดอยช้าง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ได้ข้อมูลว่าเข้ามาระหว่างปี พ.ศ.2462 – 2464 อพยพมาจากหมู่บ้านหนึ่งทางตอนใต้ของเมืองเชียงตุงประเทศเมียนมาร์ เข้ามาตั้งฐานอยู่ที่บ้านลีซอดอยช้าง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ปัจจุบันหมู่บ้านแห่งนี้ยังคงมีอยู่ประมาณ 80 หลังคาเรือน

การแบ่งกลุ่มและการกระจายตัวของประชากร

การแบ่งกลุ่มลีซูแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ลีซอลาย และลีซอดำ ลีซอลายหรือบางทีก็เรียกว่าลีซอลูกผสม (เขาเรียกว่าลีซูมิว-มิว แปลว่าลูกผสม) ส่วนใหญ่อยู่ในประเทศไทย มีลีซอดำอยู่จำนวนน้อย คือมีเพียงไม่กี่คน ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่าง 2 กลุ่มคือ การแต่งกายและภาษาพูดไม่เหมือนกัน ภาษาพูดนั้นแตกต่างกันเป็นบางครั้งแต่พอจะฟังกันเข้าใจ

การกระจายตัว ลีซูมีอยู่ในประเทศจีน อินเดีย เมียนมาร์ และประเทศไทยในประเทศไทยมีอยู่ใน 9 จังหวัด

คือ เชียงราย เชียงใหม่ พะเยา แม่ฮ่องสอน ตาก กำแพงเพชร เพชรบูรณ์ ลำปาง และแพร่ ประชากรลีซูในประเทศไทยมีจำนวน 153 หมู่บ้าน 6,530 หลังคาเรือน ประชากร 37,916 คน คิดเป็นร้อยละ 4.14 ของประชากรชาวเขาทั้งหมดในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระบบสังคม

ครอบครัวลีซอ โดยทั่วไปมีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยว ประกอบด้วย พ่อ แม่ ลูก บางครอบครัวมีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย เช่น ครอบครัวที่บุตรชายแต่งงานกับหญิงสาวแล้วหญิงสาวเข้ามาอยู่ในบ้านของฝ่ายชายหรือชายเข้าไปอยู่ในครอบครัวของพ่อแม่ฝ่ายหญิง เนื่องจากต้องไปชดเชยแรงงานเป็นค่าสินสอดของฝ่ายหญิง แต่เมื่อถึงเวลาที่สมควรหรือเหมาะสม ชายหญิงที่แต่งงานกันก็จะแยกตัวไปเป็น ครอบครัวใหม่ขึ้นเช่นเดียวกันกับครอบครัวของสังคมไทย เรา อย่างไรก็ตามลีซอนิยมตั้งบ้านเรือนหรือตั้งถิ่นฐานอยู่ใกล้กันกับญาติที่เป็นพี่เป็นน้องหรือมีแซ่สกุลเดียวกัน แซ่สกุล ของลีซอมีประมาณ 20 แซ่สกุลเศษ มีทั้งสืบเชื้อสายมาจากจีนและเป็นเป็น ลีซอแท้ ๆ สำหรับที่เป็นลีซอแท้ ๆ มีน้อยกว่าแซ่สกุลที่สืบเชื้อสายมาจากจีน แต่ละแซ่สกุลเขารู้จักกันดี ไม่ว่าจะอยู่ในท้องที่จังหวัดใด มีการเคารพนับถือกันตามลำดับชั้น เมื่อเป็นแซ่สกุลเดียวกัน และอยู่ในกลุ่มย่อยของแซ่สกุลเดียวกัน จะเกี่ยวพาราสีหรือแต่งงานกันไม่ได้

ลีซอนิยมหรือต้องการมีบุตรชายมากกว่าบุตรสาว อ้างว่าบุตรชายเมื่อเติบโตขึ้น สามารถเลี้ยงดูบิดามารดาได้ แต่บุตรสาวเมื่อเติบโตขึ้นแต่งงานแล้วจะต้องอยู่กับฝ่ายชาย

การเลี้ยง ครอบครัวยุคใหม่ ทั้งบิดามารดาช่วยกันเลี้ยงดูหรือบางทีปู่ ย่า เป็นผู้เลี้ยงดูเด็กใน ขณะที่พ่อแม่ไปทำงาน ปัจจุบันเมื่อเด็กอายุ 7-8 ขวบ ส่วนใหญ่นิยมให้เด็กเข้าโรงเรียนในหมู่บ้าน หรือโรงเรียนที่อื่น เมื่อ 10 ปีขึ้นไป พ่อแม่จะแยกให้เด็กหญิงเด็กชายนอนกันคนละแห่ง เพื่อป้องกันกรกระทำผิดทางเพศระหว่างญาติพี่น้องท้องเดียวกัน

การเกี่ยว พาราสี ปกติชายหนุ่มหญิงสาว จะไม่เกี่ยวพาราสีกันเมื่อพบกันในหมู่บ้าน แต่มีเวลาและโอกาสเกี่ยวกันดังนี้

ก.การเกี่ยวกันในไร่ ในขณะที่เดินทางไปไร่ ขณะที่ทำงานในไร่ หากไม่มีญาติพี่น้องของฝ่ายหญิงที่เป็นชายที่อาวุโสอยู่ด้วย ก็สามารถพูดจาเกี่ยวพาราสีกันได้ หรือหากพบว่าหญิงสาวอยู่คนเดียวเดินทางไปทำงานคนเดียว ก็อาจจะพูดจาเกี่ยวสาวได้

ข.เกี่ยวกันที่ครกกระเดื่องตำข้าว ครกกระเดื่องยังมีให้เห็นในบางหมู่บ้าน แต่ปัจจุบันลีซอนิยมสีข้าว

จากเครื่องจักร บางหมู่บ้านจึงไม่พบเห็นครกกระเดื่องทำให้ประเพณีการเกี่ยวสาวที่ครก กระเดื่องหายไปด้วย การเกี่ยวกันที่ครกกระเดื่อง กลางคืนหญิงสาวจะออกมาตำข้าว (โดยมากอยู่ใกล้บ้าน) ชายหนุ่มได้ยินเสียงตำข้าวก็จะออกมาช่วยตำข้าวและ ณ ที่นั่นเอง ชายหนุ่มจะมีโอกาสถูกเอกลสารเป็นเอกลสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนูญาติไหนไปไซประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อต้องตัวหญิงสาว พุดจากันด้วย เสียงกระซิบอย่างสนุกสนาน ชายหนุ่มจับมือถือแขนหรือจับส่วนอื่นของร่างกายได้ ยกเว้นเบี่ยงต่ำตั้งแต่เอวลงมา ไม่เป็นการผิดประเพณีแต่อย่างใด

ค. **เกี่ยวข้องกับร้องเพลงโต้ตอบกัน** ส่วนมากเขาจะนัดกันโดยมีชายหนุ่มเป็นหน้าม้า ติดต่อหญิงสาว นัดแนะกันให้มาร้องเพลง ณ จุดที่นัดพบกันใกล้ ๆ หมู่บ้านในเวลา กลางคืน หญิงสาว 2-3 คน และชายหนุ่ม 2-3 คน มาที่จุดนัดพบหลังจากรับประทานอาหาร เย็นแล้ว เขาจะมานั่งอยู่ห่างกันประมาณ 5-7 เมตร ก่อกองไฟไว้แล้วร้องเพลงโต้ตอบกัน บางทีก็ ร้องเพลงตั้งแต่ 2 หมู่ถึงเที่ยงคืน บางครั้งถึงตี 3 ก็มี

ง. **เกี่ยวข้องกับเมื่อถึงวันปีใหม่** ปีใหม่มีการเดินรำกัน ชายหนุ่มจับมือหญิงสาวได้ ขณะที่ เดินรำชายหนุ่มจะพุดจาเกี่ยวกับพาวาสีกระซิบ กระซาบรำฟิ่งรำพันถึงความรัก ความคิดถึงต่อหญิงสาว หากสาวพอใจ ชายหนุ่มอาจจะบอกและให้ของที่ระลึกหรือเงินทองเป็นการมัดจำหญิงสาวไว้ ก่อน และมาตกลงแต่งงานกันภายหลัง คำพุดเกี่ยวกับสาว “จ๊ะอะสีหะหะยวะจ๊ะจ๊ะมา เถ่ มาหะยวะ” แปลได้ว่า “อะไรอะไรผมก็ไม่มี มีเพียงหัวใจดวงเดียวเท่านั้น

การแต่งงาน

การแต่งงาน จะมีขึ้นหลังจากที่ชายหนุ่มได้ให้ของมัดจำหญิงสาวไว้ โดยไม่มีใครทราบ ว่าเขาได้ให้ของมัดจำไว้ตั้งแต่เมื่อใด โดยมากเขาจะใช้วิธีนัดพบกันในไร่ แล้วก็พากันไป หรือแกล้ง หลอกให้หญิงสาวออกมานอกบ้านในยามค่ำคืนโดยให้เพื่อน ๆ ของชายหนุ่มไปเรียก เมื่อหญิง ออกมาเขาก็จะบอกว่าชายคนรักอยากจะทำด้วย เมื่อหญิงสาวถูกพาตัวไปแล้ว พ่อแม่ฝ่ายชายจะ ส่งคนกลางหรือเฒ่าแก่จำนวน 2 คน มาสู่ขอหญิงสาวจากพ่อแม่ฝ่ายหญิงตกลงเรื่องค่า สินสอด การเลี้ยงคนในวันแต่งงานและกำหนดนัดหมายพิธีการแต่งงานกับตกลงกันอีกว่า เมื่อ แต่งงานกันแล้วจะให้อยู่กับพ่อแม่ฝ่ายชายหรืออยู่กับพ่อแม่ฝ่ายหญิงใน ระยะแรก

การแต่งงานลืขอถือว่าเป็นชื่อหญิงสาว ถ้าไม่มีเงินเพียงพอก็ต้องไปอยู่บ้านพ่อแม่ฝ่าย หญิงทำงานชดใช้เงินค่าสินสอดตามที่ตกลงกันว่านานระยะกี่ปี

ปกติหญิงสาวคนหนึ่งชายหนุ่มจะต้องซื้อหรือให้เงินค่าสินสอดไม่ต่ำกว่า 5,000 บาท ขึ้น ไป บางคน 15,000 บาท บางคนถึง 20,000 บาท หรือมากกว่านี้ก็มี ข้อนิยมของการแต่งงาน เขานิยมให้บุตรชายแต่งงานกับหญิงสาวที่เป็นบุตรของน้องสาวหรือพี่สาวของพ่อหรือให้บุตรสาว แต่งงาน กับบุตรชายของน้องชายหรือพี่ชายของแม่ สถานะของบุตรชายและบุตรสาวจกญาติพี่ เองก็สารนเป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการแต่งงานเพื่อการศึกษานี้ เมื่อนุญเตให้เขาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้องกันนี่ลีซอเรียกว่าเป็น “ลูเปียว” หรือเป็นแฟนกันตั้งแต่แรกเกิดมาทีเดียว ถ้าแต่งงานกัน ความสัมพันธ์ฉันท์ญาติพี่น้องจะใกล้ชิดกระชับกันแน่นแฟ้นยิ่ง ขึ้น

ทั้งนี้ก็มิได้หมายความว่าทุกคนที่อยู่ในสถานะดังกล่าวจะต้องแต่งงานกัน การแต่งงาน ย่อมขึ้นอยู่กับความพอใจของชายหนุ่มหญิงสาวเป็นอันดับแรก หากเขาไม่ชอบไม่รักกันไปรักคนอื่น จะแต่งงานกับคนอื่นก็เป็นเรื่องเขามีอิสระห้ามไม่ให้ โดยปกติฝ่ายหญิงก่อนตกลงปลงใจมักจะมี มารดาผู้บังเกิดเกล้าส่วนฝ่ายชายก็จะ ตามบิดาของตนว่าพอใจหรือไม่ถ้าจะแต่งงานกับคนนั้นคน นี้ ถ้าพอใจก็ตกลงแต่งงานกันถ้าไม่พอใจก็จะไม่แต่ง โดยมากฝ่ายหญิงนั้นเชื่อมารดา ส่วนชายนั้น ไม่แน่นอน หากไม่มีบิดามารดาเขาก็อาจถามความพอใจจากญาติที่อาวุโส ซึ่งให้ความเคารพนับถือ

เมื่อแต่งงานกันแล้วหากทัศนคติไม่ตรงกันก็หย่าร้างกันได้ ถ้าฝ่ายชายขอหย่าเงิน ค่าสินสอดเรียกคืนไม่ได้แต่ถ้าฝ่ายหญิงขอหย่าพ่อแม่ฝ่ายหญิงต้องคืนเงินค่าสินสอดให้ ฝ่ายชาย

ชายลีซอบางคนมีภรรยา 2 คน โดยบางครั้งทั้งกับภรรยาคนแรกแล้วหนีไปมีคน ใหม่ แต่บางคนก็มีภรรยาน้อยโดยเปิดเผย ไม่ได้อยู่ในบ้านเดียวกันแต่อยู่หมู่บ้านเดียวกัน ซึ่งทั้งนี้ เขาจะต้องเป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีเงินที่จะซื้อภรรยาใหม่ได้ และจะต้องได้รับความยินยอม จากภรรยาคนแรกด้วย ทราบข่าวเป็นที่เล่าลือกันโดยลีซอเล่าให้ฟังว่า มีชายหนุ่มลีซอคน หนึ่ง อายุประมาณ 40 ปีเศษ อยู่ในท้องที่ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ มีภรรยาถึง 7 คน ทุกคนยังมีชีวิตอยู่ ไม่ได้อยู่ในบ้านเดียวกัน ต่างคนต่างอยู่ แต่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน ภรรยา คนที่ 7 อายุยังไม่ถึง 20 ปี

การแต่งงานโดยทั่วไปนิยมแต่งงานในเผ่าเดียวกัน มีอยู่บ้างที่แต่งงานข้าม เผ่า เช่น แต่งงานกับมูเซอ และอีก้อ ซึ่งเป็นเผ่าที่อยู่ในกลุ่มภาษาเดียวกัน นอกจากนี้ก็มีหญิงลีซอ แต่งงานกับจีนฮ่อหรือกับคนไทย มีหญิงลีซอคนหนึ่งแต่งงานกับกะเหรี่ยง ซึ่งลีซอมีความคิดเห็น ว่า เป็นเรื่องแปลก แต่ปัจจุบัน ลีซอแต่งงานกับมั่วและเย้าก็มี

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของชาวเขาเผ่านี้ขึ้นอยู่กับอาชีพทางการเกษตรเป็นหลักมีการปลูกข้าว ข้าวโพด ฝิ่น พืชผักและการเลี้ยงสัตว์ นอกจากนี้ก็มีอุตสาหกรรมในครัวเรือนเป็นอาชีพรอง เช่น การทอผ้า การเย็บปักถักร้อย การทำเครื่องประดับด้วยโลหะเงิน การต้มสุรา มีอยู่บ้างที่มีอาชีพ รับจ้างเป็นครั้งคราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าว ปลูกไว้สำหรับบริโภคในครัวเรือน บางหมู่บ้านปลูกข้าวไม่ได้ผลดีทางราชการได้แก้ปัญหาพร้อมกับหน่วยงานเอกชนโดยการจัดตั้งธนาคารข้าวขึ้น

ข้าวโพด ปลูกไว้สำหรับเลี้ยงสัตว์ อาทิ หมู และไก่ บางแห่งปลูกไว้สำหรับขายเป็นเงินสดหรือพืชเศรษฐกิจ เช่น หมู่บ้านลิซอในจังหวัดเพชรบูรณ์ และกำแพงเพชร ซึ่งเป็นที่พืชทำรายได้ได้ดีแก่ชาวเขาในหมู่บ้าน

ฝิ่น ปลูกไว้สำหรับขาย ปัจจุบันนี้ปริมาณของพื้นที่ที่ปลูกฝิ่นได้ลดลงมาก เนื่องจากทางราชการได้เข้มงวดกวดขันในเรื่องนี้ ขณะเดียวกันได้พยายามหาพืชอย่างอื่นที่เหมาะสมมาส่งเสริมให้ชาวเขาปลูกแทน บางแห่งปลูกฝิ่นไม่ได้เนื่องจากอากาศร้อนเกินไป เช่น ลิซอบ้านปางไม้แดง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ลิซอบ้านคลองลานกิ่ง อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร เขาได้ปลูกพืชอย่างอื่นแทน

พืชผัก ปลูกไว้ในไร่ข้าว ข้าวโพด และไร่ฝิ่น โดยปลูกควบคู่กันไปด้วย ผักที่ปลูก เช่น พริก พริกทอง ถึงชนิดต่าง ๆ ผักกาด มัน ผักกาด ฯลฯ เขาปลูกไว้สำหรับใช้บริโภคในครัวเรือน

การเลี้ยงสัตว์ ลิซอมักจะเลี้ยงหมูและไก่ไว้เพื่อใช้ในพิธีกรรมบูชาผี และเป็นอาหารเลี้ยงม้า และพ่อ ไร่บรรทุกสิ่งของ บางครัวเรือนเลี้ยงวัวไว้สำหรับขายเป็นสินค้า

อุตสาหกรรมในครัวเรือน ในบางหมู่บ้าน เราจะพบเห็นผู้หญิงลิซอบางคนทอผ้า เย็บปักถักร้อยสำหรับไว้ใช้เอง และสำหรับขายเป็นสินค้า การทำเครื่องประดับโลหะเงิน การตีเหล็กทำขึ้นไว้ใช้เอง และบางคนมีฝีมือดีก็รับจ้างยึดอาชีพด้านนี้เป็นประจำก็มี

อย่างไรก็ดี เศรษฐกิจของลิซอยังขึ้นอยู่กับการเกษตร การปลูกข้าว ข้าวโพดและพืชผักชนิดต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนได้เข้าไปส่งเสริมแทนการปลูกฝิ่น ได้แก่พืชผักเมืองหนาว เช่น ผักกาด กะหล่ำปลีสีม่วง ถั่วแขก ถั่วลันเตา มันฝรั่ง มะเขือเทศ ท้อ สาลี่ และมีบางแห่งปลูกข้าวบาร์เลย์เพื่อส่งขายให้บริษัท พืชที่ลิซอหามาปลูกเอง ได้แก่ขิง ซึ่งบางปีราคาดี กิโลกรัมละ 10 บาท ขึ้นไป แต่บางปีราคาตกเหลือกิโลกรัมละ 3-4 บาทเท่านั้น

ระบบความเชื่อถือ

ลืขอยังคงนับถือผีอยู่เป็นส่วนใหญ่ มีอยู่บ้างที่หันมานับถือศาสนาพุทธและศาสนาคริสต์ การนับถือผียังคงพบเห็นในหมู่บ้านโดยทั่วไป มีผีประจำหมู่บ้าน ผีบ้าน ผีเรือน ผีหลวง ผีป่า ผีน้ำหรือผีลล้าห้วย

ผีต่าง ๆ อาจแบ่งออกเป็นผีดีและผีร้าย ผีดีเป็นผีที่ให้คุณแก่พวกเขา เช่น ผีประจำหมู่บ้าน ผีบรรพบุรุษ ผีบ้านผีเรือน ส่วนผีร้ายได้แก่ผีป่า ผีคนตายไม่ดี เช่น ผีถูกยิงตาย หรือถูกฟ้าผ่า

ในหมู่บ้านจะมีหมอเมือง เปรียบเสมือนผู้นำทางศาสนาเป็นผู้ทำพิธีบูชาผีประจำหมู่บ้าน จะมีวันศีลทุก ๆ 15 วันต่อครั้ง ซึ่งเขาจะหยุดทำงานกันทั้งหมู่บ้านห้ามใช้มีดหรือของมีคมทุกชนิด แต่การล่าสัตว์ในป่าบางหมู่บ้านไม่มีข้อห้าม

นอกจากหมอเมืองก็มีหมอผีเป็นผู้กระทำตนเป็นสื่อกลางระหว่างผีกับคนโดยเฉพาะ เมื่อเกิดความเจ็บป่วยโดยไปทราบสาเหตุ ลืขจะเชื่อกันว่าถูกผีกระทำเขาจะให้หมอผีมาเข้าทรงเชิญวิญญาณมาสิงในร่าง ของหมอผี ถ้ามเหตุแห่งความเจ็บป่วย และหมอผีจะเป็นผู้รักษาคนเจ็บป่วย ผลการรักษาก็มีหายบ้างไม่หายบ้าง แต่ปัจจุบันลืขหันมานิยมการเข้ายาดำร่าหลวง หรือถ้าเจ็บป่วยหนักก็มักจะเดินทางไปรักษาที่โรงพยาบาลกันมาก

หมอเมือง และหมอผีไม่มีการสืบสายต่อไปยังบุตรหลาน หมอเมืองเป็นได้โดยการใช้ไม้คว่ำหงายเสียงทายเอา ส่วนหมอผีเป็นโดยมีวิญญาณเข้าฝัน หมอทั้งสองประเภทนี้เป็นได้เฉพาะผู้ชาย ผู้หญิงเป็นไม่ได้ อย่างไรก็ตาม บุตรชายของหมอผีมักจะเป็นหมอผีด้วย

การปกครอง

ลืขไม่มีหัวหน้าเผ่าไม่มีผู้นำสูงสุด ได้สอบถามลืขบางคนแล้วว่าในอดีตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศจีนเขามีหัวหน้าสูงสุด เป็นถึงขั้นที่เทียบเท่ากษัตริย์ เป็นผู้บัญชาการในการสู้รบ และเคยยกทัพไปสู้รบกับชนเผ่าอื่นหลายครั้ง

การปกครองของลืขในระดับหมู่บ้านที่อยู่ในประเทศไทยในอดีตที่ผ่านมาอาจเรียกได้ว่าเป็นการปกครองแบบอนาธิปไตยคือทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่มีใครใหญ่หรือเหนือ กว่าใคร ผู้ใหญ่บ้านหรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับการแต่งตั้งขึ้นจากทาง ราชการดูเหมือนจะไม่มีอำนาจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อะไรมากนัก เนื่องจากลีสซอมีความรู้สึกนึกคิด ว่า “ใหญ่” เท่ากัน มีลีสซอบางคนกล่าวว่าทุกคนเกิดมาแล้วเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ “หัวเข้าเท่ากัน” ความหมายคือไม่มีใครเป็นใหญ่กว่ากัน

การปกครองของลีสซอด้วยกันจึงเป็นที่ค่อนข้างยาก แต่เขาก็มีสภาคนเฒ่าคนแก่หรือสภาอาวุโส ประกอบด้วยผู้อาวุโสของแต่ละแซ่สกุลในหมู่บ้านรวมตัวขึ้นอย่างหลวม ๆ เป็นผู้ที่ได้รับการเคารพนับถือและการยอมรับจากสมาชิกในหมู่บ้าน ทำหน้าที่ดูแลปกครองรักษาความสงบเรียบร้อย ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ทางราชการตัดสินคดีและหรือดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เป็นประเพณีหรือสร้างสรรคสิ่งสาธารณประโยชน์ในหมู่บ้านของตนเอง

เจ้าหน้าที่ของทางราชการหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีความประพฤติดี จะเป็นคนไทยหรือลีสซอก็ดีเมื่ออยู่ประจำในหมู่บ้านลีสซอมักจะได้รับการ ยกย่องเคารพนับถือ และเป็นเสมือนสมาชิกคนหนึ่งของสภาผู้เฒ่าผู้แก่ด้วย ทั้งนี้อยู่ที่ว่าหากเขาได้ประพฤติปฏิบัติตนจนเป็นที่ยอมรับของชาวเขาเผ่า ลีสซอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิเคราะห์พฤติกรรมของผู้ใช้โครงการ

3.1 ประเภทของผู้ใช้โครงการ

ผู้ใช้อาคารโรงแรม แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ที่เข้ามาในอาคารโรงแรม เพื่อเข้ารับบริการทั้งในด้านการพักอาศัยหรือมาเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ หรือมาติดต่อธุรกิจ รับประทานอาหาร มาใช้บริการจัดเลี้ยงภายในโรงแรม
2. ผู้ให้บริการ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ พนักงานอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในอาคารโรงแรม

ผู้รับบริการ สามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ผู้มาพักโรงแรม
2. ผู้มาใช้บริการร่วม

1. **ผู้มาพักโรงแรม** หมายถึง ผู้มาใช้บริการห้องพักของโรงแรมอาจเป็น

นักท่องเที่ยว นักธุรกิจ หรือผู้มาพักผ่อนเป็นครอบครัว โดยทั่วไปแบ่งแยกต่างประเทศออกเป็น

1.1 F.I.T. (FREELANCE INDIVIDUAL TRAVELLER)

โดยมากจะมาเป็นส่วนตัว โดยทำ RESERVATION ผ่านมาทาง TOUR AGENCY หรือมาพักเอง โดยตัวเองเป็นผู้เลือกมาพักโรงแรมนี้เอง

1.2 GROUP TOUR

เป็นประเภทที่มาเป็นกลุ่มประมาณ 15-30 คน โดยผ่านทาง TOUR AGENCY

1.3 G.I.T. (GROUP INDIVIDUAL TRAVELLER)

หมายถึง พวกที่จัดเป็นกลุ่ม ประมาณ 7-15 คน โดยมากแล้วจะเป็นนักท่องเที่ยว

1.4 COMMERCIAL

เป็นแขกประเภทที่มาทำธุรกิจ หรือมาประชุมสัมมนาต่างๆ

2. **ผู้มาใช้บริการร่วม** จะเป็นแขกในประเทศ ได้แก่

- 2.1 ผู้มาใช้บริการห้องประชุมสัมมนาต่างๆ วางหมายกำหนดการเป็นทางการ
- 2.2 ผู้มาใช้บริการสถานที่จัดเลี้ยงต่างๆ เช่น งานประชาสัมพันธ์ งานเลี้ยง งานแต่งงาน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 บุคคลทั่วไประดับต่างๆ ซึ่งสามารถเข้ามาจับจ่าย รับประทานอาหารในโรงแรมได้ หรือผู้ใช้สถานที่โรงแรมเป็นที่นัดพบติดต่อการงาน หรือมาพักผ่อนหย่อนใจ เช่น มานั่งฟังเพลง ซ็องของ เป็นต้น

2.4 ผู้มาติดต่อธุระกับแขกที่โรงแรม

ผู้ให้บริการ สามารถแยกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ฝ่ายบริหาร คือ บุคคลที่ทำงานในระดับบริหาร หรือระดับมัณฑนศิลป์ของโรงแรม เช่น ผู้จัดการ หรือผู้ช่วยผู้จัดการแผนกต่างๆ
2. เจ้าหน้าที่ คือ บุคคลที่ทำงานภายในโรงแรม แต่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำโรงแรม เช่น เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ฝ่ายแคชเชียร์ ฝ่ายลงทะเบียนห้องพักแขก เป็นต้น เจ้าหน้าที่เหล่านี้ทำงานอยู่ใน FRONT OF THE HOUSE ซึ่งต้องพบปะติดต่อแขกอยู่เสมอ
3. พนักงานทั่วไป คือ พนักงานครัว พนักงานช่าง พนักงานทำความสะอาด พนักงานขนของ เป็นต้น พนักงานส่วนนี้อยู่ในส่วน BACK OF THE HOUSE

พฤติกรรมของผู้เข้าใช้อาคาร

พฤติกรรมต่างๆ ของผู้เข้าใช้อาคารเป็นตัวกำหนดสิ่งต่อไปนี้

1. องค์ประกอบในการใช้พื้นที่ของอาคาร
2. ความต้องการก่อน-หลัง ขององค์ประกอบของอาคาร
3. กำหนดการใช้เฟอร์นิเจอร์ที่ใช้สอยภายในส่วนต่างๆ ของอาคาร

3.1.1 พฤติกรรมผู้รับบริการ และขนาดพื้นที่

พฤติกรรมของผู้รับบริการนั้น จะแตกต่างกันตามประเภทและความประสงค์ของการเข้าใช้อาคาร โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แยกที่มาพัก ซึ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว คือ

- *F.I.T.* เป็นแขกที่เดินทางมาเองหรือเป็นครอบครัว หรือเป็นนักธุรกิจที่มาติดต่อธุระในบริเวณนั้นๆ

เวลาที่เข้ามาใช้ ส่วนใหญ่ไม่มีกำหนดตายตัว อาจขึ้นอยู่กับเวลาของเครื่องบินหรือพาหนะอื่นๆ

การเดินทาง รถของโรงแรมที่คอยไปรับคนจากสนามบินเข้าสู่โรงแรมหรือมาทางเรือ

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึง จะลงจากรถ เดินเข้า LOBBY เพื่อติดต่อห้องพัก ซึ่งอาจจะมีการจองล่วงหน้าไว้แล้ว อาจจะนั่งพักผ่อนบริเวณนั้นสักครู่ก่อน แล้วจึงจะขึ้นไปห้องพัก ต่อจากนั้นก็ออกจากห้องพักมาใช้บริการในส่วนต่างๆ ของโรงแรม เช่น รับประทานอาหาร ฟังเพลง ฯลฯ และพักค้างคืนในห้องพักของโรงแรม

2. ผู้มาใช้บริการ อาจเป็นบุคคลเดียวหรือเป็นกลุ่มก็ได้ แบ่งเป็น

- ผู้ใช้บริการซื้อของ รับประทานอาหาร พักผ่อนหย่อนใจ

เวลาที่เข้ามาใช้ ส่วนใหญ่ไม่มีกำหนดตายตัว

การเดินทาง โดยรถยนต์ส่วนตัว

พฤติกรรม การเดินทางมาถึงโรงแรมแล้วเข้าสู่บริการต่างๆ ตามความต้องการ เช่น ร้านขายของที่ระลึก, ภัตตาคาร, COFFEE SHOP, LOUNGE เป็นต้น และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้วก็เดินทางกลับ

- ผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักภายในโรงแรม

เวลาที่เข้ามาใช้ ส่วนใหญ่ไม่มีกำหนดตายตัว

การเดินทาง โดยรถยนต์ส่วนตัว

พฤติกรรม บุคคลที่เข้ามาติดต่อกับแขกที่พักในโรงแรม อาจจะใช้โทรศัพท์ โทรไปหาแขกที่ห้องพัก และนั่งคอยบริเวณ LOBBY, COFFEE SHOP, RESTAURANT เป็นต้น มีการปรึกษาพูดคุยธุรกิจและสั่งอาหาร เครื่องดื่ม นั่งพักผ่อนแล้วจึงกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 พฤติกรรมผู้ให้บริการ และขนาดพื้นที่

พฤติกรรมของผู้ให้บริการของโรงแรม จะแตกต่างกันตามประเภทของบุคคลที่ทำงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ฝ่ายบริหารหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูง

เวลาทำงาน 08.00 น. – 21.00 น.

01.00 น. – 13.00 น.

และ 13.00 น. – 18.30 น.

พฤติกรรม เดินทางมาถึงโรงแรม จอดรถในที่ที่จัดไว้โดยเฉพาะ ไปยังห้อง ตอกบัตรเพื่อลงเวลาทำงาน ต่อจากนั้น ไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติหน้าที่ของตนจนหมดเวลาทำงาน ไปตอกบัตรเพื่อลงเวลากลับ แล้วจึงเดินทางกลับ

2. เจ้าหน้าที่

เวลาทำงาน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

แบ่งทำงานเป็นผลัด

เวลา 08.00 น. – 16.00 น.

16.00 น. – 24.00 น.

24.00 น. – 08.00 น.

- ทำงานไม่เป็นผลัด

เวลา 08.00 น. – 17.00 น.

เวลาพัก ผลัดกันไปพัก

พฤติกรรม เมื่อเดินทางมาถึง จะต้องไปลงเวลาที่ TIME KEEPER ไปยังห้อง แต่งตัวเพื่อเปลี่ยนเสื้อผ้าเป็นแบบฟอร์มของทางโรงแรม ไปยังส่วนที่ปฏิบัติหน้าที่ โดยใช้ บันไดและลิฟท์ของเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะ ปฏิบัติหน้าที่จนหมดเวลาทำงาน ไปตอกบัตรเพื่อลงเวลาเลิกงาน แล้วเดินทางกลับ

3. ลูกจ้างหรือพนักงานบริการ

เวลาทำงาน แบ่งการทำงานเป็นผลัด และเข้าปฏิบัติงานตามเวลาบริการ
ของส่วนที่ตนทำอยู่

พฤติกรรม เช่นเดียวกับกับเจ้าหน้าที่

2 พฤติกรรมผู้ใช้อาคารส่วนบริการต่างๆ

การศึกษาพฤติกรรมภายในบริเวณโถงต้อนรับ (LOBBY)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ FRONT DESK มีการทำงาน 3 ผลัด ได้แก่

- ผลัดที่ 1 08.00 น. - 16.00 น.
- ผลัดที่ 2 16.00 น. - 24.00 น.
- ผลัดที่ 3 24.00 น. - 08.00 น.

ประกอบด้วย

1. แผนกทะเบียน (REGISTRATION)

หน้าที่ ลงทะเบียนการเข้าพักของแขก CHECK-IN และ CHECK-OUT

บทบาทและกิจกรรม

1. ยืนประจำตำแหน่งในส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK) กล่าวต้อนรับและแจ้งชนิดห้องพักแก่แขก
2. ตรวจเช็คห้องว่างให้แขก โดยดูจากคอมพิวเตอร์ที่เคาน์เตอร์
3. ลงทะเบียนการเข้าพักให้แก่แขก โดยให้แขกเขียนชื่อ, ที่อยู่, วันเดือนปีเกิด, สัญชาติ, อาชีพ, ใบสำคัญประจำตัวต่างดาว, บัตรประชาชน เป็นต้น ลงในแบบฟอร์มการเข้าพักของโรงแรม
4. เมื่อแขกลงชื่อแล้ว พนักงานจะทำการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ อีกครั้ง เพื่อความถูกต้อง
5. หยิบกุญแจให้แก่แขก บอกตำแหน่งห้องพัก และแนะนำเส้นทางไปยังห้องพัก
6. กรณีแขกจองห้องพักไว้แล้ว พนักงานจะทำการตรวจเช็คกับคอมพิวเตอร์ จากนั้นให้กรอกข้อความทบทวนในแบบฟอร์มการเข้าพักของโรงแรม แล้วตรวจสอบกับคอมพิวเตอร์อีกครั้งเพื่อกันความผิดพลาด แล้วให้กุญแจแขก บอกตำแหน่งห้องพัก
7. เมื่อลงทะเบียนเข้าพักเรียบร้อยแล้ว จะนำไปบันทึกคอมพิวเตอร์ เพื่อทำสถิติและนำไปเช็คกับกองตรวจคนเข้าเมือง จากนั้นออกใบเสร็จค่าห้องพัก และนำไปส่งแคชเชียร์เพื่อคิดจำนวนเงินอีกครั้ง
8. ลงรายการประจำวัน ว่ามีแขกมาพักจำนวนเท่าใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. โทรศัพท์ไปทางแผนกแม่บ้าน เพื่อติดต่อว่าแขกเข้าห้องไหน เพื่อจัดเตรียมความพร้อม เช่น เครื่องดื่ม และของตกแต่งจำพวกดอกไม้ และต่อสายโทรศัพท์ให้เรียบร้อย เพื่อบริการแขกอย่างเพียบพร้อม
10. ในกรณีที่แขกจะย้ายห้อง ตรวจสอบเช็คห้องว่าง รับกุญแจคืนและให้กุญแจใหม่แก่แขก แผนกโอเปอเรเตอร์ทำการต่อสายโทรศัพท์ และแม่บ้านตกแต่งห้องใหม่
11. ตอบข้อซักถามและคอยต้อนรับแขกที่มาติดต่อ รวมไปถึงบุคคลทั่วไปด้วย
12. กรณีที่อุปกรณณ์บริเวณเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK) เสียหาย ติดต่อแผนกช่างให้ทำการซ่อมแซม
13. เมื่อแขกออกไปข้างนอก จะเอากุญแจมาฝากไว้ที่เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า พนักงานก็จะนำไปใส่ในช่องเสียบกุญแจ (KEY RACK) ในกรณีที่ใช้กุญแจอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบัตรคอมพิวเตอร์เก็บกุญแจไว้ในช่องภายในลิ้นชักตามเดิม เมื่อแขกกลับมาก็จะขอกุญแจคืนได้

2. แผนกประชาสัมพันธ์ (INFORMATION)

หน้าที่ ให้ข่าวสารและตอบคำถามแก่แขก

บทบาท

1. ต้อนรับแขก และผู้เข้ามาใช้บริการในโรงแรม
2. ตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่แขก และผู้เข้ามาใช้บริการในโรงแรม
3. แจกเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งแนะนำการซื้อสินค้าและของที่ระลึกต่างๆ
4. บริการด้านไปรษณีย์ภัณฑ์และโทรเลข หรือ TELEX ด้วย

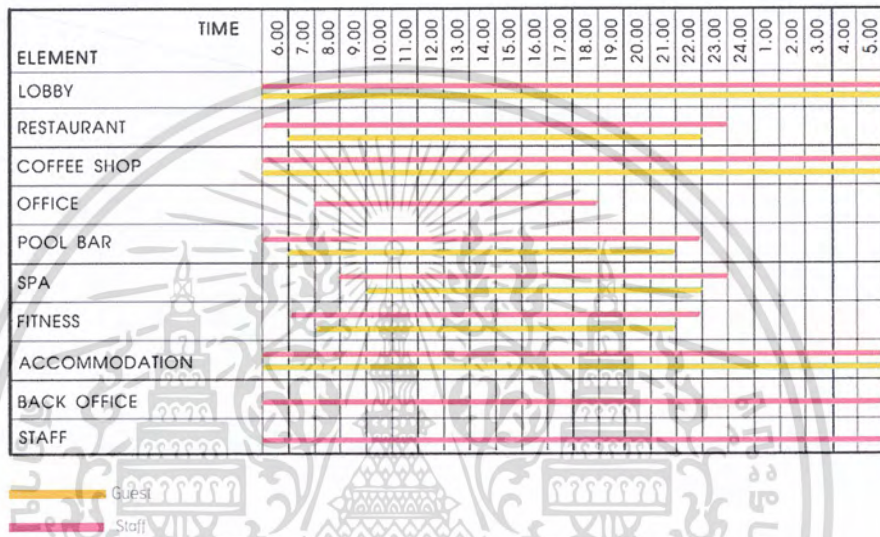
กิจกรรม

1. เมื่อแขกเข้ามาถามปัญหาหรือข้อมูลการท่องเที่ยว ก็จะคอยตอบในตำแหน่งเคาน์เตอร์ที่ยืนอยู่ อาจจะแจกเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่ซื้อของหรือแผนที่ต่างๆ
2. เมื่อมีผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม ก็จะแจ้งชื่อ-นามสกุลให้แก่พนักงาน แล้วพนักงานจะไปตรวจเช็คที่ INFORMATION ซึ่งจะใส่ชื่อแขกเรียงตามลำดับตัวอักษร และหมายเลขห้องพัก
3. ในกรณีที่มีการจัดเลี้ยง แขกที่ไม่ทราบตำแหน่งห้องก็จะมาสอบถาม ก็ต้องคอยบริการแก่แขกด้วย
4. มีตารางราคาห้องพัก โบชัวร์ต่างๆ คอยบริการแก่แขกที่ต้องการทราบรายละเอียด
5. โทรศัพท์ติดต่อแผนกต่างๆ
6. รับจดหมายจากนบุรุษไปรษณีย์ ทำการแยกชื่อ หมายเลขห้อง แล้วนำไปเสียบไว้ที่ KEY RACK ตรงบริเวณลงทะเบียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. พนักงานจะรับข้อความที่แขกต้องการส่งเทเลกไปยังห้องเทเลก และรับข้อความที่ส่งมาโดยเทเลกให้แก่แขกทางช่อง KEY RACK พนักงานฝ่ายทะเบียนจะเป็นผู้นำไปให้แก่แขกเมื่อแขกมารับกุญแจ

Time Table

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 พฤติกรรมผู้ใช้อาคารส่วนบริการต่างๆ

การศึกษาพฤติกรรมภายในบริเวณโถงต้อนรับ (LOBBY)

ก. ผู้ให้บริการ

ผู้ให้บริการบริเวณ FRONT DESK มีการทำงาน 3 ผลัด ได้แก่

- ผลัดที่ 1 08.00 น. - 16.00 น.
- ผลัดที่ 2 16.00 น. - 24.00 น.
- ผลัดที่ 3 24.00 น. - 08.00 น.

ประกอบด้วย

2. แผนกทะเบียน (REGISTRATION)

หน้าที่ ลงทะเบียนการเข้าพักของแขก CHECK-IN และ CHECK-OUT

บทบาทและกิจกรรม

1. ยืนประจำตำแหน่งในส่วนเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK) กล่าวต้อนรับและแจ้งชนิดห้องพักแก่แขก
2. ตรวจสอบห้องพักว่างให้แขก โดยดูจากคอมพิวเตอร์ที่เคาน์เตอร์
3. ลงทะเบียนการเข้าพักให้แก่แขก โดยให้แขกเขียนชื่อ, ที่อยู่, วันเดือนปีเกิด, สัญชาติ, อาชีพ, ใบสำคัญประจำตัวต่างด้าว, บัตรประชาชน เป็นต้น ลงในแบบฟอร์มการเข้าพักของโรงแรม
14. เมื่อแขกลงชื่อแล้ว พนักงานจะทำการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ อีกครั้ง เพื่อความถูกต้อง
15. หยิบกุญแจให้แก่แขก บอกตำแหน่งห้องพัก และแนะนำเส้นทางไปยังห้องพัก
16. กรณีแขกจองห้องพักไว้แล้ว พนักงานจะทำการตรวจเช็คกับคอมพิวเตอร์ จากนั้นให้กรอกข้อความทบทวนในแบบฟอร์มการเข้าพักของโรงแรม แล้วตรวจสอบกับคอมพิวเตอร์อีกครั้งเพื่อกันความผิดพลาด แล้วให้กุญแจแขก บอกตำแหน่งห้องพัก
17. เมื่อลงทะเบียนเข้าพักเรียบร้อยแล้ว จะนำไปบันทึกลงคอมพิวเตอร์ เพื่อทำสถิติและนำไปเช็คกับกองตรวจคนเข้าเมือง จากนั้นออกใบเสร็จค่าห้องพัก และนำไปส่งแคชเชียร์เพื่อคิดจำนวนเงินอีกครั้ง
18. ลงรายการประจำวัน ว่ามีแขกมาพักจำนวนเท่าใด
19. โทรศัพท์ไปทางแผนกแม่บ้าน เพื่อติดต่อว่าแขกเข้าห้องไหน เพื่อจัดเตรียมความพร้อม เช่น เครื่องดื่ม และของตกแต่งจำพวกดอกไม้ และต่อสายโทรศัพท์ให้เรียบร้อย เพื่อบริการแขกอย่างเพียบพร้อม
20. ในกรณีที่แขกจะย้ายห้อง ตรวจเช็คห้องพัก รับกุญแจคืนและให้กุญแจใหม่แก่แขก แผนกโอเปอเรเตอร์ทำการต่อสายโทรศัพท์ และแม่บ้านตกแต่งห้องใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. ตอบข้อซักถามและคอยต้อนรับแขกที่มาติดต่อ รวมไปถึงบุคคลทั่วไปด้วย
22. กรณีที่อุปกรณ์บริเวณเคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK) เสียหาย ติดต่อแผนกช่างให้ทำการซ่อมแซม
23. เมื่อแขกออกไปข้างนอก จะเอากุญแจมาฝากไว้ที่เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า พนักงานก็จะนำไปใส่ในช่องเสียบกุญแจ (KEY RACK) ในกรณีที่ใช้กุญแจอิเล็กทรอนิกส์ ระบบบัตรคอมพิวเตอร์เก็บกุญแจไว้ในช่องภายในลิ้นชักตามเดิม เมื่อแขกกลับมาก็จะขอกุญแจคืนได้

2. แผนกประชาสัมพันธ์ (INFORMATION)

หน้าที่ ให้ข่าวสารและตอบคำถามแก่แขก
บทบาท

5. ต้อนรับแขก และผู้เข้ามาใช้บริการในโรงแรม
 6. ตอบข้อซักถามและให้คำแนะนำแก่แขก และผู้เข้ามาใช้บริการในโรงแรม
 7. แจกเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว รวมทั้งแนะนำการซื้อสินค้าและของที่ระลึกต่างๆ
 8. บริการด้านไปรษณีย์ภัณฑ์และโทรเลข หรือ TELEX ด้วย
- กิจกรรม
8. เมื่อแขกเข้ามาถามปัญหาหรือข้อมูลการท่องเที่ยว ก็จะคอยตอบในตำแหน่งเคาน์เตอร์ที่ยืนอยู่ อาจจะแจกเอกสารแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและสถานที่ซื้อของหรือแผนที่ต่างๆ
 9. เมื่อมีผู้มาติดต่อกับแขกที่มาพักในโรงแรม ก็จะแจ้งชื่อ-นามสกุลให้แก่พนักงาน แล้วพนักงานจะไปตรวจเช็คที่ INFORMATION ซึ่งจะใส่ชื่อแขกเรียงตามลำดับตัวอักษร และหมายเลขห้องพัก
 10. ในกรณีที่มีการจัดเลี้ยง แขกที่ไม่ทราบตำแหน่งห้องก็จะมาสอบถาม ก็ต้องคอยบริการแก่แขกด้วย
 11. มีตารางราคาห้องพัก โบชัวร์ต่างๆ คอยบริการแก่แขกที่ต้องการทราบรายละเอียด
 12. โทรศัพท์ติดต่อแผนกต่างๆ
 13. รับจดหมายจากบุรุษไปรษณีย์ ทำการแยกชื่อ หมายเลขห้อง แล้วนำไปเสียบไว้ที่ KEY RACK ตรงบริเวณลงทะเบียน
 14. พนักงานจะรับข้อความที่แขกต้องการส่งเทเลไปยังห้องเทเล และรับข้อความที่ส่งมาโดยเทเลให้แก่แขกทางช่อง KEY RACK พนักงานฝ่ายทะเบียนจะเป็นผู้นำไปให้แก่แขกเมื่อแขกมารับกุญแจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

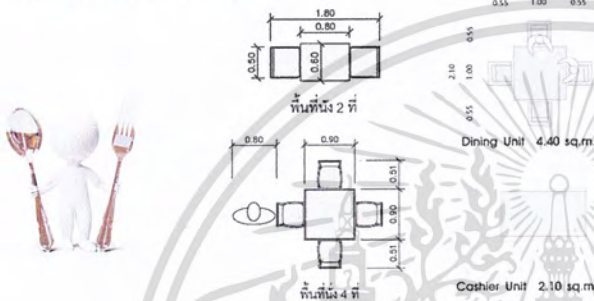
3.3 สรุปขนาดพื้นที่ใช้สอยทั้งหมดภายในโครงการ (AREA REQUIREMENT)

ELEMENT	AREA / UNIT (m2)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m2)	REMARK
seats	4.41	45	640.00	1.2 m/seat
Service Station	2.1	1	2.10	Case Study
Reception Counter	2.24	1	2.24	Standard H
Kitchen (store+staff)	-	-	25.00	Planning
Toilet	-	-	13.65	Planning
Circulation				30%
Total			683.00	

ELEMENT	AREA / UNIT (m2)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m2)	REMARK
seats	4.41	45	640.00	1.2 m/seat
Service Station	2.1	1	2.10	Case Study
Reception Counter	2.24	1	2.24	Standard H
Kitchen (store+staff)	-	-	25.00	Planning
Toilet	-	-	13.65	Planning
Circulation				30%
Stage	-	-	40.00	Planning
Total			723.00	

COFFEE SHOP

RESTAURANT

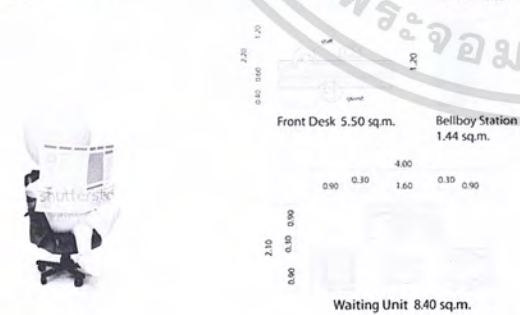

ELEMENT	AREA / UNIT (m2)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m2)	REMARK
Lobby Hall	1	40	40	งานห้องพักทั้งหมด
Front Desk	0.1	40	4.0	Case Study
Bellboy Counter	1.50	1	1.50	Standard H
Waiting Area	3.00	40	120.0	Standard H
Public Telephone	0.74	2	1.40	
Circulation				30%
Total			167.00	

ELEMENT	AREA / UNIT (m2)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m2)	REMARK
Manager Area	10.70	1	10.70	Furniture set I
Official Area	5.85	4	23.40	Furniture set II
Staff Working Station	3.60	4	14.40	Furniture set III
Service Station	2.88	1	2.88	
Circulation				25%
Total			64.22 Sq.m.	

LOBBY

FRONT OFFICE

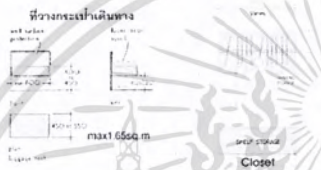
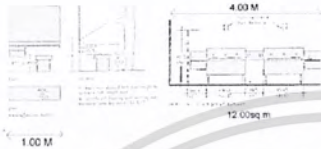

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ELEMENT	AREA / UNIT (m ²)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m ²)	REMARK
Sleeping Area	12.00	1	12.00	H.Dimension
Resting Area	10.00	1	10.00	H.Dimension
Dressing Area	1.80	1	1.80	H.Dimension
Shower	2.00	1	2.00	H.Dimension
Bathtub	1.70	1	1.70	H.Dimension
Toilet	0.80	1	10.00	H.Dimension
Wash Basin	0.72	1	0.72	H.Dimension
Terrace	4.40	1	4.40	Existing Area
Circulation				30% Of Area
Total			42.60	

58 Room 2471.96 m²

VILLAS

ELEMENT	AREA / UNIT (m ²)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m ²)	REMARK
Sleeping Area	12.00	1	12.00	H.Dimension
Resting Area	20.00	1	20.00	H.Dimension
Dressing Area	2.40	1	2.40	H.Dimension
Shower	2.00	1	2.00	H.Dimension
Bathtub	1.70	1	1.70	H.Dimension
Toilet	0.80	1	0.80	H.Dimension
Wash Basin	0.72	1	0.72	H.Dimension
Jacuzzi	6.50	1	6.50	H.Dimension
Terrace	11.00	1	11.00	Existing Area
Circulation				30% Of Area
Total			74.32	

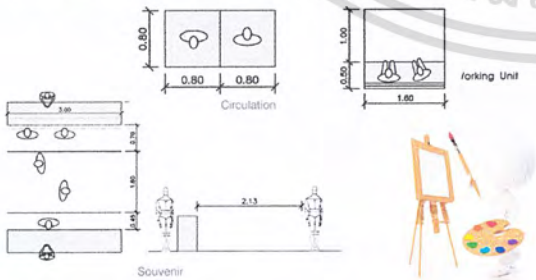
16 Room 1189.12 m²

GUEST ROOM

ELEMENT	AREA / UNIT (m ²)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m ²)	REMARK
Exhibition Area	42.00	1	42.00	Requirement
Multi-Media	12.00	1 to 2 seat	12.00	Requirement
Souvenir	20.00	1	20.00	Requirement
Coffee Area	20.00	1	20.00	Requirement
Storage	5.00	1	5.00	Requirement
Toilet	4.16	2	8.32	Existing Area
Circulation				30% Of Area
Total			136.91	

GALLERY&EXHIBITION

ELEMENT	AREA / UNIT (m ²)	CAPACITY	AREA REQUIREMENT (m ²)	REMARK
House Keeping	2.1	3	6.3	
Purchasing	2.1	4	8.4	
Maintenance	12.1	8	16.8	
Circulation				20% of Area
Total			38 Sq.m.	

BACK OFFICE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ระบบสภาพแวดล้อมภายในและวัสดุที่ใช้ในการออกแบบตกแต่ง

4.1 ระบบสภาพแวดล้อมภายใน

4.1.1 การใช้แสงไฟในส่วนต่างๆ ของโครงการ

1. LOBBY

เป็นส่วนบริการที่ต้อนรับผู้ใช้บริการ (ทั้งผู้ที่จะมาพักอาศัยและผู้ที่มาใช้บริการด้านอื่นๆ) และเป็นที่ยอมรับบริการสำหรับการย้ายออกไปทัศนศึกษาหรือผู้ที่เพิ่งจะมาพักที่โรงแรม ส่วนบริการที่มีอยู่คือ แผนกสอบถาม แผนกต้อนรับ ที่โทรศัพท์ ห้องน้ำ ที่นั่งพักผ่อน อาจจะมีดนตรีแลจำหน่ายเครื่องดื่ม โถงพักผ่อนถือเป็นส่วนแนะนำตัวของโรงแรมว่า โรงแรมนี้มีบริการระดับไหนหรือเป็นโรงแรมระดับไหน และหรูหราทั้งด้านรูปแบบและวัสดุ จะมี 2 ส่วน คือ ส่วนพักผ่อนธรรมดา คือ มีโซฟาสำหรับนั่งคอยและส่วนพักผ่อนที่มีบริการเสียงเพลงและเครื่องดื่ม เป็นการหารายได้ให้แก่โรงแรมทางหนึ่ง และเป็นส่วนนัดพบของแขกได้ทีหนึ่ง

การใช้แสงไฟควรจะสว่างพอสมควร ไม่จ้าเกินไปเพราะจะทำให้ผู้ที่มานั่งอยู่ได้ไม่นานถ้ามืดเกินไปก็จะมีใครกล้านั่ง เพราะรู้สึกเหมือนสถานที่กำลังซ่อมบำรุง ห้ามเข้า ยังไม่เรียบร้อยหรือบกร่องไป การใช้แสงสำหรับบริเวณโถงพักผ่อน ใช้ได้ทั้งแสงประดิษฐ์ และแสงธรรมชาติเพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรม และเปิดบริการทั้งกลางวันและกลางคืน สำหรับกลางวันถ้าใช้แสงธรรมชาติช่วยได้ก็จะเป็นการดีและประหยัด ทั้งยังสวยงามตามธรรมชาติ

การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในบริเวณ LOBBY

ง่ายพอสมควร เพราะใช้ได้กับดวงไฟ เกือบทุกประเภท เนื่องจากเหตุผลของการใช้แยกเป็นส่วนๆ ดังนี้

- ส่วนประชาสัมพันธ์ หรือแผนกทะเบียนของโรงแรม

ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักเป็น COUNTER ดวงไฟจึงเป็นแบบติดเพดานหรือห้อยจากเพดานให้ลำแสงลาดลงล่าง เพื่อให้ความสว่างหน้าเคาน์เตอร์ และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคอน

- ส่วนพักผ่อน

ลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลาง การใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อย โคมตั้งโต๊ะไฟผนัง เพดาน และไฟติดผนัง ลักษณะโคมไฟควรจะกระจายแสงทั้งสองขึ้นและลง กระจายออกร่องด้าน สำหรับไฟตั้งโต๊ะระวังอย่าให้แสงกระจายออกรอบข้างมาเข้าคาน ที่นั่งโซฟาแสงไฟควรจะส่องขึ้นและลงเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บริเวณโทรศัพท์และทางเดินเข้าห้องน้ำ

ควรใช้แสงไฟแต่น้อย เพียงเพื่อให้เห็นทางเท่านั้นพอ เพราะคนที่โทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัว และการที่คนจะเข้าออกห้องน้ำก็ไม่ชอบให้มีแสงสว่างจ้า ทำให้รู้สึกเงินทั้งตอนเดินเข้าและออกมา

โดยสรุปแล้ว LOBBY เป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภท จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า บริเวณ LOBBY มีส่วนปลีกย่อยหลายส่วน การใช้ไฟมีหลายประเภทที่เหมาะสมกัน แต่ที่สำคัญและน่าสังวรไว้ คือ การใช้ไฟหลายดวงแต่ว่าแต่ละดวงมีกำลังส่องสว่างน้อย เมื่อรวมกันแล้วได้ความสว่างที่สมควร จะดูสวยงามมากและแพรวพราว แต่ที่ต้องระวังคือ อย่าให้ผู้ที่มาใช้บริการรู้สึกว่าดวงไฟมากเกินไป จะทำให้รู้สึกร้อนและน่ากลัว ทำให้ไม่อยากเข้าใกล้ และที่สำคัญมากคือ ต้องไม่ห้อยโคมไฟให้ต่ำนัก ในกรณีที่เพดานต่ำจะทำให้รู้สึกไม่สะดวกสบายนัก และ LOBBY จะขาดผู้ใช้บริการในที่สุด

2. COFFEE SHOP

เป็นส่วนให้บริการอาหารอย่างเป็นกันเอง ส่วนนี้เปิดให้บริการอาหารเกือบตลอด 24 ชั่วโมง เน้นการให้บริการอาหารแบบรวดเร็ว บรรยากาศโดยรวมจึงควรสบายๆ เป็นกันเอง ไม่ควรหรูหราเกินไปนัก

การให้แสงสว่างในส่วนนี้ควรให้แสงสว่างปานกลาง มีความสว่างทั่วทั้งบริเวณ ไม่ควรเล่นแสงไฟเป็นจุดๆ ให้มากนัก หากเป็นไปได้ ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้ให้มากที่สุด ก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัด และยังช่วยให้บรรยากาศโดยรวมดู RELAX สบายๆ ขึ้นอีกด้วย การเลือกใช้หลอดไฟนั้น อาจเลือกใช้ทั้งหลอดไฟแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับหลอดฟลูออเรสเซนต์ (FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือ ระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้มารับประทานอาหาร

3. RESTAURANT

ภัตตาคารเป็นส่วนจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะ โดยจะให้ความสำคัญกับการให้บริการอาหารในมื้อค่ำค่อนข้างมาก ฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง การให้แสงไฟในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าเป็นภัตตาคารประเภทใด ให้บริการอาหารประเภทใด และมี CONCEPT ในการออกแบบอย่างไร

แสงที่ใช้ในภัตตาคารเป็นตัวช่วยเสริมสร้างบรรยากาศ ใช้ในการเน้นจุดที่สำคัญ การเลือกใช้ไฟในภัตตาคารนิยมหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนข้างสีแดง-เหลือง ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง และให้ความรู้สึกหรูหรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากกว่าหลอดไฟนีออน การให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักจะใช้แสงหลายชนิดปะปนกัน แล้วแต่ลักษณะการออกแบบและประโยชน์ใช้สอย การให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารให้ความรู้สึกเป็นส่วนตัวได้ นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษ เช่น สวิตช์สำหรับหรี่แสงนั้น มีประโยชน์ในการให้แสงสว่างในภัตตาคารเป็นอย่างมาก จะปรับให้สว่างหรือสลัวก็ได้ และการให้แสงจัดในบริเวณที่ต้องการเน้น หรือจุดที่น่าสนใจ จะทำให้ภัตตาคารดูสวยงามขึ้น

การให้แสงสว่างภายในโครงการ

1. การใช้แสงในการตกแต่งภายใน

แสงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในงานตกแต่งภายใน แสงไฟนอกจากจะให้ความสว่างในการมองเห็นแล้วยังมีผลต่อความรู้สึก ทำให้เกิดความน่าสนใจได้ ซึ่งในการออกแบบแสงไฟในอาคารจะต้องคำนึงถึง

- คุณภาพ หรือความสว่างของไฟสามารถเปลี่ยนแปลงได้
- คุณสมบัติในการสะท้อนของวัสดุไม่เท่ากัน
- ตำแหน่งที่ตั้งของดวงไฟ
- สี เงาน และบริเวณโดยรอบ

แสงประดิษฐ์ นับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการตกแต่งภายใน เกือบจะเรียกว่าเป็นเครื่องมือกลไกในงานสถาปัตยกรรม (Tool of the Architect) แสงประดิษฐ์เป็นสิ่งที่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีช่วยกันสร้างสรรค์ขึ้นมาจนในปัจจุบันแทบทุกมุมของโลกใช้แสงประดิษฐ์และการใช้ไฟช่วยจัด Display อันเป็นประโยชน์ต่อยอดขาย เป็นต้น

2. การใช้แสงสว่างภายในโรงแรม

1. ต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการเป็นหลัก
2. ต้องศึกษากิจกรรมของสถานที่แต่ละแห่ง
3. ทำความเข้าใจคุณลักษณะและคุณสมบัติของดวงไฟแต่ละชนิด
4. การใช้แสงไฟที่ดีต้องไม่ทำลาย จุดประสงค์ ความงาม ความโดดเด่นของส่วนที่ใช้หรือบริเวณใกล้เคียง แต่ต้องช่วยให้หุ่นส่วนต่างๆ ตรงจุดหมายที่ต้องการ
5. การใช้แสงไฟที่ดี ต้องไม่ใช้ดวงไฟมากๆ หรือรูปแบบที่วิจิตรพิสดารเท่านั้น
6. การใช้แสงไฟที่ดี ต้องไม่ใช่แต่ติดตั้งเข้าไป ยังต้องมีการออกแบบป้องกันหรือระวังสิ่งที่ไม่ดีอันเกิดจากดวงไฟ เช่น ตำแหน่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปัจจัยในการติดตั้งเบื้องต้น

1. ความกว้างของห้อง ห้องที่กว้างมากด้วยการแสงสว่างมาก เพื่อขจัดความมืดและเงา ดังนั้น แสงสว่างจะต้องมีความเข้มสม่ำเสมอและเท่าๆกัน โดยต้องมีจุดกำเนิดไฟที่มากกว่า 2 ตำแหน่งขึ้นไป ถ้าจะให้เสมอกันควรแบ่งพื้นที่ทั้งหมด (เพดาน) เป็นตารางสี่เหลี่ยม เรียกว่า จินตภาพตาราง

2. การแบ่งพื้นที่ยอมขึ้นอยู่กับความสูงของเพดาน พื้นที่ของจินตภาพเพดานต้องมีขนาดเท่ากันหรือเกือบเท่ากับ ความสูงของเพดาน สำหรับที่ทำงานที่ไม่มีไฟเฉพาะตามโต๊ะทำงาน ความกว้างของจินตภาพตารางต้องแคบลงไปตามความสูงของเพดาน

3. ระยะห่างระหว่างดวงไฟ สำหรับการส่องสว่างโดยตรง การพิจารณาขึ้นอยู่กับ ความสูงของเพดาน ความกว้างของวงห้องและการส่องสว่างโดยทางตรงหรือทางอ้อมสำหรับทางปฏิบัติ ระยะห่างดวงไฟจะใกล้เคียงกับความสูงเพดาน

สำหรับรายละเอียดของสิ่งแวดล้อมกับตัวกำเนิดไฟจะแยกออกเป็นการพิจารณาเป็นหมวดหมู่ดังนี้

3.1 ข้อพิจารณาสิ่งแวดล้อมกับการติดตั้งดวงไฟ

1. หลีกเลียงการมองที่มาจากแสงโดยตรง
2. หลีกเลียงการสะท้อนกลับของวัตถุผิวเงา
3. หลีกเลียงการสะท้อนกลับของกระจกที่ไม่ได้อยู่กับที่ (เช่น หน้าต่างเมื่อปิด)
4. กำหนดให้มีส่วนที่ยังมีแสงสว่างและเงาพอเหมาะ เพื่อการมองเห็นได้ชัดเจน การที่มีเงาสะท้อนของแสงจะทำให้มีปัญหาในการมอง
5. พิจารณาปริมาณของแสงสว่างที่เป็นแสง-สี

3.2 ลักษณะวิธีการติดตั้งแหล่งกำเนิดแสง

1. CEILING MOUNTED FITTING คือ ชนิดติดตั้งเพดาน (ฝ้าเพดาน)
2. CEILING RECESSED UNITS คือ ชนิดฝังในเพดาน (ฝ้าเพดาน)
3. SUSPENDED FITTINGS คือ ชนิดแขวนหรือห้องจากเพดาน
4. WALL BRACKETS คือ ชนิดติดผนังหรือเรียกว่า ไฟกึ่ง
5. PORTABLE FITTINGS คือ ชนิดเคลื่อนย้ายได้

3.3 การติดตั้งไฟจากเพดาน

1. ติดตั้งสล็อตไลท์ ให้ส่องตรงจุดที่ต้องการเน้นหรือโชว์
2. ให้แสงจากโคมไฟผ่านวัสดุกรองแสงเสียก่อน เพื่อจะได้ไม่เกิดเงาเข้ม เพราะ

ความถี่ของแสงไฟสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ซ่อนไฟใต้เพดานหลายดวง จะทำให้ไม่เกิดเงาเข้ม และให้ความสว่างทั่วถึง
4. ให้แสงสะท้อนเพดานกระจายลงมา ช่วยลดความจ้าของแสงและทำให้ความสว่างให้ทั่วถึงด้วย
5. ในกรณีที่ติดตั้งดวงไฟใต้เพดาน ควรจะมีแผงพลาสติก การออกแบบติดตั้งควรจจะระวังแสงเข้าตา อาจทำโดยมีแผ่นไม้กั้น

4.1.2 ระบบเสียงและการควบคุม

หลักการจัดระบบเสียงภายในห้อง

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดี ต้องคำนึงถึงการสะท้อนของเสียง การดูดกลืนเสียง และการกระจายของเสียง ทั้งมีความเกี่ยวข้องกัน

1. การเลือกใช้วัสดุ
2. การออกแบบรูปร่างของห้อง
3. การจัดเครื่องเรือน

วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนแสง (Sound Absorbing Material)

คุณสมบัติในการดูดกลืนแสง ขึ้นอยู่กับลักษณะของผิว ความหนา และความแน่นของวัสดุ วัสดุที่เก็บเสียงที่ทำขาย แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทแผ่นสำเร็จรูป ซึ่งรวมทั้ง ACOUSTICAL เช่น พวงเซฟวิ่งบอร์ด เป็นวัสดุที่ทำเป็นรูปพรมและมีวัสดุเก็บเสียงอยู่ด้านหลัง
2. พวงฉาบหรือพ่น เป็นพลาสติกและมีวัสดุที่เป็นรูปพรม Fiber ต่างๆ ใช้ฉาบหรือพ่นบนผนังฝาเพดาน
3. ชนิดเป็นผืนยัดหยุ่นได้ เช่น วัสดุจากจำพวก Mineral Wood, Wood Wool, Glass Fibers, Kapok bates and Hair Felt

วัสดุต่างๆ ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป มีสัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนแสงที่มีความถี่ 512 HZ ดังต่อไปนี้

วัสดุ	ความถี่
พรม	1.20
ผ้าม่านหนา	0.4-0.6
Plaster	0.25
คน (ผู้ใหญ่)	0.44
กระจกหรือแก้ว	0.025

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัสดุ	ความถี่
Celotex	0.36
Hair Felt หนา 1 นิ้ว	0.78
ไม้ที่ทาน้ำมันวานิช	0.03
เก้าอี้ที่บุ	0.30

การออกแบบรูปร่างของห้อง

สิ่งที่จะวางเกี่ยวกับรูปร่างของห้องในเรื่องการป้องกันเสียงต่างๆ มีดังนี้

1. **เสียงอูโม่ฆะ** เกิดขึ้นได้จากเสียงสะท้อน ถ้าเสียงที่มาตรงถึงผู้ฟังต่างกับเสียงสะท้อน ซึ่งเสียงสะท้อนจากกำแพงหรือฝาผนัง เป็นระยะทางมากกว่า 65 ฟุต คิดเป็นเวลาจะได้เวลาที่แตกต่างกัน 0.06 วินาที ผู้ฟังจะได้ยินเสียงเดินนั้นได้ 2 ครั้ง แต่ถ้าระยะทางระหว่างเสียงที่มาถึงผู้ฟังโดยตรงกับเสียงสะท้อนน้อยกว่า 65 ฟุต แต่มากกว่า 50 ฟุต ผลเสียงจะมีมากกว่า คือเสียงสะท้อนจะมากกว่าเสียงที่มาโดยตรง ทำให้ได้ยินไม่ถนัด
2. **เสียงสะท้อนที่มารวมกัน** เกิดจากพื้นว่าเป็นเสียงที่ตั้งเกือบเท่าเสียงเดิม จุดที่มารวมกันจะได้รับเสียงมากในเวลาเดียวกัน จุดอื่นๆ ที่อยู่รอบๆ เกือบจะไม่มีเสียงเลย จึงเกิดเสียงดับพร้อมกันไปด้วย เมื่อคนๆ หนึ่งที่นั่งอยู่ได้ยินเสียงดัง คนที่นั่งใกล้ๆ บางทีจะไม่ได้ยินเสียงเลย พื้นเวทีจึงเป็นพื้นที่ที่จะต้องระมัดระวังมาก ถ้าไม่มีได้ในห้องยิ่งดี
3. **เสียงดับ** อาจเกิดได้เมื่อเสียงมาแทรกสอดกัน เป็นจำพวก Destructive Interference คือ เสียงที่มาพบกันนั้นเสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Reification อีกเสียงหนึ่งเป็น Condensation ซึ่งหักลบกลบกันพอดี ถ้าคลื่นของทั้ง 2 เสียงนั้นมีความถี่และอัมพลิจูดเท่ากัน
4. **เสียงวิ่งไปวิ่งมาในห้อง (Room Flutter)** มักเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้านขนานกัน ทำให้เกิดเป็นเสียงอูโม่ฆะได้ วิธีแก้ อาจทำให้กำแพงไม่ขนานกันได้โดยการแขวนรูป มีหิ้งวางหนังสือ หรือหิ้งของอื่นๆ การทำประตูหน้าต่างก็ช่วยแก้ไขไปในตัว วัสดุที่ขรุขระ ตู้ โต๊ะที่มีผิวหน้าเป็นริ้วๆ จะช่วยให้ Room Flutter หายไป

4.1.3 ระบบปรับอากาศและการหมุนเวียนอากาศ

ในปัจจุบันการควบคุมสภาพอากาศในอาคารสามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของเครื่องปรับอากาศและแบ่งตามระบบการจ่ายความเย็นและระบายความร้อน ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

(ก) แบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ

(1) UNIT TYPE, PACKAGE TYPE

คือ ทั้งระบบจะอยู่ในเครื่องเดียวกัน โดยมีขนาดเล็กราคาถูก สะดวกในการติดตั้ง แต่ไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่ เนื่องจากมีเสียงรบกวน มีขีดจำกัดในการทำงาน อายุการใช้งานสั้น และไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในและภายนอกอาคาร

(2) SPLIT TYPE

เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลาง ยกเครื่องออกเป็นสองส่วน ส่วนหนึ่งอยู่ในห้อง เรียกว่า "FAN COIL UNIT" และส่วนภายนอกอาคารเรียกว่า "CONDENSING UNIT" เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านประสิทธิภาพการทำงาน ระยะระหว่างส่วน FAN COIL กับ CONDENSING ไม่เกิน 15-25 เมตร หรือระดับไม่เกิน 3 ชั้น ไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่

(3) CENTRAL UNIT

เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่ แยกการทำงานเป็น 3 ส่วน คือ

1. CENTRIFUGAL MACHINE ประกอบด้วยส่วนทำงาน เป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็นให้กับระบบการทำงานส่วนอื่น

2. AIR HANDING แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COIL เย็น นำอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง
- AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COIL เย็น และนำลมเย็นผ่านเข้าช่องท่อ

แล้วกระจายไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ

3. COOLING TOWER UNIT หรือ CONDENSING UNIT เป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่งความเย็นให้กับ CENTRIFUGAL MACHINE

ตารางเปรียบเทียบการทำงาน-ประสิทธิภาพของเครื่องปรับอากาศแบบ
PACKAGE TYPE, SPLIT TYPE และ CENTRAL

	WINDOW TYPE	PACKAGE TYPE	SPLIT TYPE	CENTRAL TYPE
ขนาด	5000-30000 บีทียู/ชั่วโมง	3-5 ตัน	1-80 ตัน	20-10000 ตัน
ใช้ไฟฟ้า	มากที่สุด			น้อยที่สุด
อายุการใช้งาน	5 ปี	10 ปี		มากกว่า 20 ปี
ราคา	10000-15000 บาท/ตัน	15000-20000 บาท/ตัน		20000-25000 บาท/ตัน
เสียงรบกวน	ดัง	ดัง	เงียบ	เงียบ

(ข) แบ่งตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อน

(1) ALL AIR SYSTEM

เป็นระบบจ่ายและระบายความร้อนด้วยอากาศ ถ้าเป็นระบบ CENTRAL UNIT ความเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ DUCT และมักใช้กับพื้นที่ที่เป็นห้องใหญ่ มีห้องเพียงห้องเดียวต้องการควบคุมการจ่ายอากาศเย็นทั่วบริเวณ เช่น โรงหนัง ห้องประชุม ห้องจัดเลี้ยง

(2) ALL WATER SYSTEM

เป็นระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อนโดยใช้น้ำ โดยมากเป็น CENTRAL UNIT น้ำเย็นจะถูกส่งไปตามท่อ ซึ่งเดินเป็นวงผ่านห้องต่างๆ และแต่ละห้องจะมี FAN COIL UNIT สำหรับพัฒนาความเย็นเข้าไปในห้อง ห้องใดที่ไม่ได้ใช้งานก็สามารถปิด FAN COIL ได้เป็นส่วนๆ ลักษณะทำให้สามารถควบคุมความเย็นได้เป็นขั้นๆไป และแต่ละชั้นยังสามารถควบคุมความเย็นได้เป็นห้องๆ ด้วยซึ่งเหมาะสำหรับการนำไปใช้ภายในโรงแรม โรงพยาบาล

ALL WATER SYSTEM สามารถแบ่งเป็น 2 ลักษณะคือ

1. นำความเย็นด้วยน้ำ และระบายความร้อนด้วยอากาศ
2. จ่ายความเย็นด้วยอากาศ และระบายความร้อนด้วยน้ำ

(3) DIRECT FEFRIGERANT SYSTEM

นำความเย็นจากน้ำยาโดยตรง ส่วนใหญ่ใช้ในระบบปรับอากาศขนาดเล็ก เช่น UNIT

TYEP/PACKAGE TYPE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระบบปรับอากาศมีความจำเป็นมากต่อการบริการ เพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้อาคาร โดยเฉพาะอาคารขนาดใหญ่ เช่น โรงแรม ระบบปรับอากาศมีบทบาทในการควบคุมอุณหภูมิให้คงที่ จุในระดับความสบายของผู้ใช้อาคาร ทั้งยังช่วยป้องกันเสียงจากภายนอกและภายในอาคารได้ด้วย ขณะเดียวกันระบบหมุนเวียนอากาศก็จำเป็นในการช่วยให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้สะดวก

ในการเลือกใช้ระบบปรับอากาศและระบบหมุนเวียนอากาศภายในโครงการนั้น จะต้องตอบสนองความต้องการด้านประโยชน์ใช้สอย และลักษณะความต้องการอื่นๆ พร้อมทั้งความเหมาะสมในการออกแบบมาเป็นเกณฑ์พิจารณา

(ค) ระบบปรับอากาศและการจ่ายความเย็น

1. ส่วนห้องพัก (GUESTROOM)

ใช้ระบบปรับอากาศ CENTRAL UNIT แบบ ALL WATER SYSTEM จ่ายความร้อน โดยใช้ FAN COIL เป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักโดยตรง

2. ส่วนที่เป็นสาธารณะ

เช่น โถงโรงแรม ห้องประชุม จัดเลี้ยง ภัตตาคาร ใช้ระบบปรับอากาศ CENTRAL UNIT แบบ ALL WATER SYSTEM คือจ่ายความเย็นโดยใช้ AIR HANDING UNIT เป่าลมเย็นไปตามท่อในส่วนต่างๆที่ต้องการปรับอากาศ

การพิจารณาความเย็น

- ต้องกระจายลมเย็นให้ได้ทั่วถึงทั้งห้อง
- ความเร็วของลมจะต้องสม่ำเสมอ
- ต้องไม่มีลมที่มีลักษณะเป่าเป็นจุด

(ง) ลักษณะตัวจ่ายลม ที่ใช้ในโครงการแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การจ่ายลมจากเพดาน (CEILING DIFFUSER) ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นวงกลม, สี่เหลี่ยมจัตุรัสและสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ข้อดี สามารถกระจายความเย็นได้ทั่วถึง

ข้อเสีย เปลืองช่องว่าง (SPACE) เหนือเพดาน

2. การจ่ายลมจากผนัง (WALL DIFFUSER) การจ่ายลมในแนวผนัง หัวจ่ายเรียกว่า GRILL ลักษณะการจ่ายจากด้านในอาคารออกสู่ด้านนอก เพื่อความร้อนจากภายนอกจะเข้ามาได้น้อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี สามารถทำให้ห้องเพดานสูงได้ เพราะไม่มี DUCT CEILING

ข้อเสีย การจ่ายความเย็นอาจถูกรบกวนจาก SOLAR HEAT GAIN

สรุป ลักษณะการจ่ายลมเย็นภายในห้องพักแขก จะใช้แบบ WALL DIFFUSER หรือแบบ CEILING DIFFUSER อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน แล้วแต่ความเหมาะสมและการออกแบบ

(จ) ลักษณะของท่อจ่ายลม

โดยทั่วไปเป็นลักษณะของท่อสี่เหลี่ยม แต่ท่อจ่ายลมที่ดีควรมีลักษณะเป็นทรงกระบอกแต่ไม่เป็นที่นิยม เพราะมีราคาแพงและเปลืองช่องว่างเหนือเพดาน สัดส่วนของท่อลมในด้านกว้างต่อด้านยาว จะเป็นอัตราส่วนประมาณ 1:6 ขึ้นไป

วัสดุที่ใช้ทำท่อจ่ายลมเย็น ได้แก่ แผ่นเหล็กกัลวาไนซ์ พีวีซี และไฟเบอร์กลาส ซึ่งสามารถทำหน้าที่เป็นฉนวนกันความร้อน-เย็น กันเสียง และทนต่อแรงลมภายในท่อ ซึ่งมีความเร็วสูงประมาณ 15-25 เมตร/วินาที

(ฉ) ระบบดูดอากาศกลับและระบบหมุนเวียนอากาศ

1. **ส่วนห้องพัก** ใช้ระบบจ่ายความเย็นโดยใช้ FAN COIL UNIT เป่าลมเย็นเข้าสู่ห้องพักระบบหมุนเวียนอากาศกระทำโดยการดูดอากาศภายในห้องเข้าสู่ FAN COIL UNIT โดยตรง

2. **ส่วนที่เป็นสาธารณะ** เช่น โถงโรงแรม ห้องประชุม จัดเลี้ยง ภัตตาคาร ที่ใช้ AIR HANDING UNIT เป่าลมเย็นไปตามท่อ จะใช้ระบบหมุนเวียนอากาศแบบใช้ท่อดูดอากาศกลับ ซึ่งเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากและสามารถติดตั้งไว้ภายในห้องน้ำและดูดกลิ่นของห้องน้ำออกด้วย

การหมุนเวียนของอากาศกระทำเพื่อให้ระบบการจ่ายลมเย็นสามารถทำงานได้ และนอกจากนี้ยังเป็นระบบที่ช่วยให้ภายในห้องเกิดอากาศบริสุทธิ์เข้ามาแทนที่อากาศที่หมุนเวียนภายในห้อง ซึ่งระบบการหมุนเวียนของอากาศนี้สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ระบบ

ระบบที่ 1 เป็นระบบหมุนเวียนอากาศที่มีประสิทธิภาพ แต่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายมาก เพราะมีท่อสำหรับดูดอากาศกลับ

ระบบที่ 2 ต้องเตรียมพื้นที่เหนือเพดาน โดยใช้ช่องว่างเหนือเพดานทั้งหมด สำหรับการดูดอากาศกลับ ลักษณะอาคารต้องถูก SEAL ไม่ให้มีรอยรั่ว

ระบบที่ 3 ใช้ CORRIDOR เป็น AIR RETURN DUCT ในตัว โดยทำประตูให้เป็น GRILL การหมุนอากาศระบบนี้ทำให้เกิดความประหยัด ใช้ตัวอย่าง PAN ROOM เป็น GRILL ในตัว เป็นระบบที่มีราคาสูงแต่มีเสียงดัง และทำให้บริเวณที่ทำการเป่าแรงกว่าที่อื่นๆ

4.1.4 ระบบรักษาความปลอดภัยและการป้องกันอัคคีภัย

(1) ระบบแจ้งเหตุ

1. ระบบกดปุ่มแจ้งเหตุ มีสัญญาณเตือนในบริเวณโรงทั่วไป
2. ระบบ HEAT&SMOKE DETECTOR ในบริเวณโรงทั่วไป โถงทางเดิน ห้องพัก และในส่วนที่เสี่ยงต่อการเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

(2) ระบบดับเพลิง

1. ระบบท่อน้ำแรงดันและสายสูบ ในส่วนของโถงทางเดิน ห้องพัก และบริเวณอื่นๆ โดยทั่วไป
2. ระบบสปริงเกอร์ ใช้ระบบสปริงเกอร์แบบ WET PIPE เป็นระบบที่ท่อน้ำมีแรงดันตลอดเวลา เมื่อเกิดเพลิงไหม้ ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิด และน้ำที่มีแรงดันสูงจะพ่นกระจายลงมา ติดตั้งในส่วนบริเวณหลักของโรงแรม BACK OF THE HOUSE เช่น ครีว ห้องซักรีด และส่วนอื่นที่เสี่ยงต่อการเกิดเพลิงไหม้
3. ระบบก๊าซ ใช้ระบบก๊าซฮาโลนอน 1301 ซึ่งมีคุณสมบัติ คือ สามารถหยุดปฏิกิริยาลุกไหม้ของระบบการเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งภายใน 10 วินาที เป็นก๊าซเหลว ไม่เป็นอันตรายต่อคน และมีประสิทธิภาพมาก เหมาะกับห้องที่ไม่สามารถดับไฟโดยการใช้น้ำได้ เช่น ในห้องที่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ ห้องควบคุมอาหาร ห้องควบคุมระบบโทรศัพท์
4. เครื่องมือผจญเพลิง/ดับเพลิงที่เคลื่อนที่ได้ ติดตั้งอยู่รวมกัน สายสูบและท่อน้ำ ระบบท่อแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย ทุกระยะ 20 เมตร
5. ระบบน้ำดับเพลิง ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้ โดยมีการสำรองระดับน้ำเอาไว้ใช้เพื่อการดับเพลิง นอกจากนี้ยังมีปั๊มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทำงานได้โดยใช้ไฟฟ้า และน้ำมันดีเซล เพื่อให้สามารถทำงานได้ในกรณีฉุกเฉิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 อุปกรณ์พิเศษที่ช่วยในการประหยัดพลังงาน (ENERGY SAVING DEVICE)

อุปกรณ์ควบคุมการทำงานของเครื่องปรับอากาศ

ติดตั้งเพื่อช่วยควบคุมการทำงานของเครื่องให้เหมาะสมกับสภาพอากาศ อุณหภูมิ ความชื้นโดยรวม เครื่องปรับอากาศจะทำงานภายใต้การควบคุมของ MICROPROCESSOR โดยมี CAROLIC COMPUTER เป็นตัววัดปริมาณน้ำเย็นที่ใช้ภายในระบบและวัดความแตกต่างอุณหภูมิของน้ำเย็นในระบบ และส่งผ่านไปที่ PARAMATRIX SEQUENCE CONTROLLER ซึ่งจะเป็นตัวกำหนด CHILLER ให้ทำงานเหมาะสมกับความต้องการของระบบ นอกจากนี้ภายในห้องพักแขก ยังมีระบบสำหรับปรับอุณหภูมิของลมที่ออกจาก FAN COIL UNIT ให้เหมาะสมกับอุณหภูมิภายนอก เป็นการช่วยประหยัดพลังงานอีกส่วนหนึ่งด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วัสดุที่ใช้ในการออกแบบตกแต่ง

การใช้วัสดุตกแต่งภายในห้องของอาคารพักอาศัยตากอากาศและส่วนอื่นๆ ซึ่งบางชนิดไม่เหมาะสมและไม่สามารถนำมาใช้ได้ ถ้าจะใช้ได้ก็จะเกิดปัญหาจากอากาศบริเวณชายทะเลที่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุต่างๆ และต้องเพิ่มการบำรุงรักษา อันเป็นการเสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์ จากการวิเคราะห์โดยวัสดุที่ใช้จะต้องทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศแบบชายทะเล และง่ายต่อการดูแลรักษาทำความสะอาด และน้ำทะเลไม่มีปฏิกิริยาต่อวัสดุเหล่านั้น ส่วนใหญ่ที่ใช้กันอยู่ก็จะเป็นวัสดุที่ได้จาธรรมชาติ และจากการประดิษฐ์โดยทั่วไป ไม้ทุกชนิด เช่น ไม้สัก หวาย ไม้ไผ่ ไม้จำปา ฯลฯ หินก็มีพวก หินอ่อน หินกาบหรือหินทะเล ฯลฯ กระเบื้องและอื่นๆ ซึ่งความจริงในส่วนที่พื้นก็ไม่จำเป็นต้องปูพรมทุกห้อง (นอกจากต้องการความหรูหราและสวยงาม) เพราะยากแก่การทำความสะอาด เพราะชายทะเลมักจะมีทรายติดตัวและเสื้อผ้าของผู้ที่มาพักอยู่ตลอดเวลา ซึ่งการที่จะมาพักผ่อนเปลี่ยนบรรยากาศก็ต้องการความสบาย โดยไม่จำเป็นต้องระวังรักษา หรือใช้โดยอึดอัดไม่สะดวก พื้นที่ที่เป็นสาธารณะโดยทั่วไปควรใช้หิน กระเบื้องดินเผา หรืออื่นๆ เพราะเหมาะสมกับอากาศชายทะเลและดูแลรักษาง่ายทำความสะอาดง่ายและคงทนถาวร

1. วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหิน สำหรับผนังภายในและภายนอกของอาคารชุด นับว่าเหมาะสมที่จะกรุด้วยวัสดุประเภทหิน อันได้แก่ หินประเภทเนื้อละเอียด สามารถทนต่อฟ้าอากาศหรือใช้กันผนัง และพื้นที่ใช้งานสมบุกสมบัน ตลอดจนเนื้อที่ที่คนพลุกพล่าน เพราะหินทนต่อการสัมผัสและทำความสะอาดง่าย และหินยังมีคุณสมบัติที่ให้ความงดงาม ประทับใจ มีค่า หุหุระ วัสดุประเภทหิน แยกชนิดได้ดังต่อไปนี้

- **หินอ่อน** เป็นหินที่สามารถทนสกปรกได้ดี ทนต่อสารเคมีได้บ้างในบางชนิด ซึ่งจะใช้หินอ่อนกับผนังภายในเป็นส่วนมาก หินอ่อนให้ลักษณะที่มีคุณค่าในด้านความงามกว่าหินประเภทอื่นๆ มีสีให้เลือกหลายสี เช่น ขาว ดำ เทา ชมพู เขียว เนื้อ น้ำตาล เป็นต้น หินชนิดนี้ทนกับน้ำหนักปานกลาง ทนต่อการขีดไม่เก็บเสีย หุหุระ และมีผิวหน้าที่ดูสวยงาม ถ้าถูกน้ำมันอาจต่างเป็นดวง มีทั้งแบบด้านและมัน มักใช้ปูพื้นที่ต้องการความหุหุระ วิธีปู ปูปนทราย 1/3 หนา 1/2 ขนาดความหนาของแผ่นจะเป็น 3/4 และ 1 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **หินกาบ** หินกาบ คือ หินซ้อนกันเป็นชั้นๆ ที่นิยมใช้มีหลายสี คือ สีน้ำตาล ดำ เหลือง ส้ม แดง ม่วง (ราคาแพงที่สุด) หายากแต่ดูไม่ธรรมดา การปูหินกาบเตรียมพื้นที่ที่จะปูให้มีผิวขรุขระ เพื่อหินกาบจะได้ติดแน่นกับพื้น ใช้แรงชุบน้ำตมผนังให้ชุ่มขณะปูตลอดเวลา ใช้ปูนทรายเป็นตัวเชื่อม เมื่อปูต้องคอยจับแผ่นหินไปด้วย เพื่อไม่ให้น้ำปูนเกาะที่หินกาบ เมื่อเสร็จ ใช้ฟองน้ำทาความสะอาดแกลงแว็กซ์
- **หินแกรนิต** ส่วนมากใช้กรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆ เนื่องจากเป็นหินแข็งที่สุด เนื้อแน่นและทนทานเมื่อขัดให้ขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อน และบำรุงรักษาความสะอาดได้ง่าย
- **หินชนวน** หินชนวนมีสีต่างๆ ให้เลือกหลายสี ได้แก่ สีฟ้า สีดำ และสีน้ำตาล มราคาแพงอยู่บ้าง แต่ประหยัดค่าบำรุงรักษาได้ดี
- **หินหล่อ** ได้แก่ วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์ คุณีคุณค่าน้อยกว่าหินแท้ แต่มีความงดงามคงทนและบำรุงรักษาง่ายเท่ากับหินแท้

2. วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผา เช่น อิฐ กระเบื้อง และเซรามิค สามารถใช้กรุพื้นและผนัง ราคาถูกกว่าหินทนทานดินฟ้าอากาศ ทนการสึกกร่อน บำรุงรักษาง่าย ตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

- **อิฐ** สามารถนำมาใช้ได้โดยธรรมชาติของมัน หรือทาสีทับ สีธรรมชาติมีสีแดง สีแสด สีเหลือง หรือสีเทาขาว ราคาถูกกว่าหิน คงทนและง่ายต่อการรักษา
- **กระเบื้อง** เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนัง ให้ในทุกห้องตามที่ต้องการ และเหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศ และทนต่อผลจากไอน้ำเค็มได้เป็นอย่างดี และยังมีหลายขนาดหลายแบบ และหลายสีให้เลือกได้ตามความพอใจ

3. วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการตกแต่งภายในที่ต้องการความเป็นธรรมชาติ เพราะหาได้ง่าย ทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ และมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ไม่มีหลายชนิด เช่น

- **ไม้อัดสัก** เป็นไม้เนื้อปานกลางระหว่างไม้เนื้อแข็งและไม้เนื้ออ่อน ใช้กับงานประณีตได้ดี รวมทั้งมีสีและลวดลายสวยงามเหมาะสมแก่การทำเครื่องเรือน ในส่วนที่ต้องการความสวยงามและคงทน การนำมาใช้ควรขัดผิวให้เรียบเนียน อาจย้อมสีให้เข้มขึ้นเล็กน้อยก็จะสวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **ไม้อัดยาง** คือ ไม้สักที่แปรรูปให้เป็นแผ่นบางอัดทับกับไม้เนื้อแข็ง เพื่อให้มีความแข็งแรงไม่บิดงอหรือหัก ใช้กรุเครื่องเรือน จะดูแลรักช้ายากกว่าเครื่องเรือนที่ทำผิวด้วยไม้สัก
 - **ไม้อัดมะปิ่น** เป็นไม้อัดที่มีคุณภาพและราคาปานกลาง มีเนื้ออ่อนและทำผิวได้ดีได้โดยไม่ต้องย้อมสี
 - **ไม้อัดลมหิน** เป็นไม้อัดที่มีลักษณะคล้ายไม้อัดสัก แต่มีลวดลายแปลกกว่า คือไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนลายของไม้สัก แต่ผลิตน้อยจึงหายาก ราคาไม่แน่นอน มีความคงทนมาก อาจใช้ปนกับไม้สักได้
 - **ไม้สนหรือจำปา** เป็นไม้เนื้ออ่อน ไม่นิยมใช้ทำเครื่องเรือนมากนัก แต่มีใช้ประกอบหรือตกแต่งบางส่วนของเครื่องเรือนให้ดูสวยงามมากขึ้น ปัจจุบันมีการนำไปใช้ทำเครื่องเรือนทั้งตัว ด้วยมีความสวยงาม แต่ไม่ค่อยแข็งแรง จึงใช้กับเครื่องเรือนที่มีขนาดเล็กๆ ไม่รับน้ำหนักมากนัก หรือใช้ประกอบบนโครงสร้างไม้เนื้อแข็งแทน ก็จะได้ผลดีเพราะมีความสวยงาม และราคาค่อนข้างถูก
 - **ไม้จำปา** เป็นเนื้อไม้สีอ่อน ใช้กับงานประณีต ไม่นิยมย้อมสี
 - **ไม้ประสานสัก** เป็นไม้ชิ้นเล็กที่นำมาติดต่อกันเป็นแผ่น เพื่อทำเครื่องเรือน ไม้ทันทานเท่าไม้สัก แต่ราคาถูกนอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่อัดแปรรูปแล้วใช้เครื่องเรือนได้อีก มีความแข็งแรงเท่าเทียมกับไม้ แต่ราคาถูกกว่า เรียกว่า “ยิปซัมบอร์ด” แต่ต้องมีวัสดุกรุทับผิวหน้า
4. **วัสดุจำพวกหวายและไม้ไผ่**
- **หวาย** เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อน เหมาะสมกับการนำมาใช้ตกแต่งอาคารประเภทโรงแรมพักตากอากาศเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติ ได้บรรยากาศพื้นถิ่น ไม่ทำปฏิกิริยากับไอน้ำจากน้ำทะเลเหมือนโลหะ รวมทั้งราคาถูก สวยงาม น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายได้สะดวก นอกจากนี้ในปัจจุบันเครื่องเรือนที่ทำด้วยหวาย มีผลิตรายการมากมายหลายแบบ สามารถย้อมด้วยสีฝุ่น หรือทำสีพ่นได้ อย่างไรก็ตามก็ยังคงนิยมใช้สีธรรมชาติของหวายอยู่เช่นกัน
 - **ไม้ไผ่** ไม้ไผ่เป็นไม้ที่หาง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทย เป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงเกินไป แต่มีความแน่นอน คือ ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ยังมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นเป็นอยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่ และไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติในตัวของมันเองได้เลย ถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนำมาใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วก็ตาม ไม้จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วอดนึกถึงธรรมชาติไม่ได้ และให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้นเสมือนว่าได้นั่งอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของธรรมชาติ

5. กระจก

กระจกเป็นวัสดุที่มีความสำคัญต่อการตกแต่งภายในเป็นอย่างมาก เพราะมีความสวยงามในตัวเองสามารถใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี มีความโปร่งแสง ทนไฟ และกระจกเงาก็มีความสำคัญในการเพิ่มความโปร่ง โล่ง และมีคุณค่า หูหრა ให้กับสถานที่

กระจกมีหลายแบบ สามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการ เช่น กระจกดูดความร้อนกระจก 2 ชั้น ช่วยกระจายแสง และกรองความร้อน กระจกบานเกล็ด รับลมได้ กระจกมีข้อดีคือ สามารถกันน้ำ ลม ฝนได้ ปลอดภัยจากเชื้อรา และสามารถป้องกันเสียงรบกวนได้ แต่มีข้อเสียคือ มีขนาดใหญ่ไม่มาก (ถ้าต้องการขนาดใหญ่พิเศษ ต้องสั่งทำจากต่างประเทศ และมีราคาสูงมาก) ยกต่อการขนส่ง ผิวน้ำมักจะเป็รอยขีดข่วน และฝุ่นเกาะได้ง่าย

6. ผ้า幔

ผ้า幔เป็นวัสดุสำคัญในการตกแต่งภายใน ที่มีความจำเป็นต่อประตู หน้าต่าง และกระจก บางครั้งอาจนำมาใช้ในลักษณะการปิดกันอื่นๆ ได้ ผ้าที่นำมาใช้ทำผ้า幔มีหลายชนิดด้วยกัน เช่น

- ผ้าไหม เป็นผ้าที่มีคุณค่ามาก ให้ความรู้สึกเป็นทางการ สง่างาม เป็นระเบียบ
- ผ้ากำมะหยี่ ให้ความรู้สึกหรูหรา พุ่มเฟิอย ภูมิฐาน นุ่มนวล มีราคา
- ผ้าฝ้าย ให้ความรู้สึกเป็นกันเอง
- ผ้าป่าน ให้ความรู้สึกเบา โปร่งสบาย
- ผ้าลูกไม้ ให้ความรู้สึกนุ่มนวล โรแมนติก
- 幔ไม้ไผ่ ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติ โปร่งแสง

ประโยชน์ของผ้า幔มีหลายอย่าง คือ ช่วยกรองแสงให้ลดความจ้าลง ควบคุมความสว่างได้ตามต้องการ ช่วยลดความร้อนจากอุณหภูมิของแสงแดด ทำให้เครื่องปรับอากาศทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งช่วยกันฝุ่น ป้องกันเสียงสะท้อน สร้างบรรยากาศในการตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

การใช้สีในการตกแต่งภายใน

สีต่างๆ มีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์ เป็นเหตุให้เกิดอารมณ์เปลี่ยนแปลงได้หลายอารมณ์ ทั้งร้อนแรง อบอุ่น และชุ่มชื้น เยือกเย็น กระปรี้กระเปร่า เป็นต้น สำหรับในด้านการตกแต่งภายในจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ถึงจิตวิทยาของสีว่าสีใดให้ความรู้สึกอย่างไร เพราะการใช้สีให้คล้อยตามไปกับหน้าที่ประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆ ทำให้การใช้สีมีประสิทธิภาพดีขึ้นและในบางเวลาก็ช่วยแก้ความรู้สึกที่ร้อนอบอ้าว อาจแก้ด้วยสีที่ให้ความรู้สึกเย็นสบาย ทำให้คลายร้อนไปได้

อันที่จริงแล้วอิทธิพลของสีที่กระทบจิตใจของเราจะรู้สึกไม่เหมือนกันทุกคน ทั้งนี้เพราะในการตกแต่งภายใน ควรจะคำนึงถึงคุณลักษณะและความรู้สึกในเรื่องสีด้วย เช่น

- สีสามารถสร้างความรู้สึกที่เข้าใกล้หรือห่างออกไป คือ สีอุ่น ดูแล้วรู้สึกเข้าใกล้ตัว แต่สีเย็นดูแล้วออกห่างจากตัว
- สีบางสีอาจไม่น่าดูเมื่อใช้กับพื้นที่มากๆ แต่เสริมให้น่าดูแก่สีอื่นๆ เมื่อใช้ในพื้นที่เล็กๆ เช่น สีลึมสดบนพื้นที่สีเขียวเข้ม
- เมื่อใช้สีเข้มจัดคู่กับสีอ่อนจัด จะดูเด่น มีชีวิตชีวาว่าการใช้สีที่มีความเข้มใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน
- ความเด่นของสี จะเกิดขึ้นเมื่อใช้สีต่างกันในเรื่องที่หรือปริมาณไม่เท่ากัน เพราะการใช้สีแต่ละสีในปริมาณเท่ากันหมด หรือเนื้อที่เท่าๆ กันทั้งหมด จะเกิดความน่าเบื่อหรือการตัดกันอย่างรุนแรง

จิตวิทยาการใช้สี สีมียุทธศาสตร์ต่อความรู้สึกของมนุษย์โดยตรง เช่น

- สีเทา ให้ความรู้สึกเคร่งขรึม สุขภาพ ผู้ดี เรียบร้อย เงียบสงัด
- สีดำ ให้ความรู้สึกลึกลับ มีด ทุกข์โศก น่ากลัว ให้ความแข็งแกร่ง มีพลัง
- สีขาว ให้ความรู้สึกสะอาด บริสุทธิ์ ปราศจากมลทิน เปิดเผย
- สีสด ให้ความรู้สึกตื่นเต้น ไร่ใจ สนุก อันตราย เบิกบาน ต้อนรับ รบกวณ ไม่

สบายใจแทรกอยู่

- สีเหลือง ให้ความรู้สึกเปรี๊ยะ ว่าเริง ดีใจ มีอำนาจ ชักจูง ความมั่งคั่ง
- สีแดง ให้ความรู้สึกมั่งคั่ง สมบูรณ์ ความสวย ความสุข ดีอรรัน ทำทาย กระตุ้น

ความหวาน ความอบอุ่น กระตือรือร้น ร้อน ดูร้าย แรงกล้า

- สีน้ำเงิน ให้ความรู้สึกสุขภาพ ถ่อมตน หนักแน่น เยือกเย็น สุขุม คงสภาพ มีฐานันดรศักดิ์ มั่นคง

- สีเขียว ให้ความรู้สึกว่าเริง สดชื่น กระชุ่มกระชวย สุขุม เยือกเย็น สันติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 การวิเคราะห์โครงการ

5.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการและสภาพแวดล้อมของโครงการ

5.1.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

Site Location

แผนที่ตัวเมืองเชียงใหม่
CHIANG MAI CITY MAP

การพิจารณาที่ตั้ง

เนื่องจากโครงการเป็น รีสอร์ท วิลล่าในลักษณะ บูติคโฮเทล มีลักษณะเด่นในด้านการดำเนินสถาปัตยกรรม การตกแต่ง การบริการ และการเน้นตลาดเป้าหมายที่ต้องการค้นหาความแตกต่างจากโรงแรมระดับมาตรฐานทั่วไปที่เน้นการตลาดมวลชน (Mass Market) หรือความหรูหราและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน ในขณะที่บูติคโฮเทลอาจไม่สิ่งอำนวยความสะดวกเช่น อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ที่ครบครันได้ ดังนั้น บูติคโฮเทลจึงไม่จำเป็นต้องอยู่ในสถานที่ที่เป็นแหล่งความเจริญ หรือต้องการให้คนเห็นได้ง่ายเนื่องจาก บูติค จะเน้นหลักการขายในการบอกต่อกัน หรือว่าการทำประชาสัมพันธ์มากกว่า ดังนั้นสถานที่ตั้งโครงการจึงควรจะต้องอยู่ไม่ไกลแหล่งวัฒนธรรม และสถานที่ที่ค่อนข้างโดดเด่น เรื่องการท่องเที่ยว

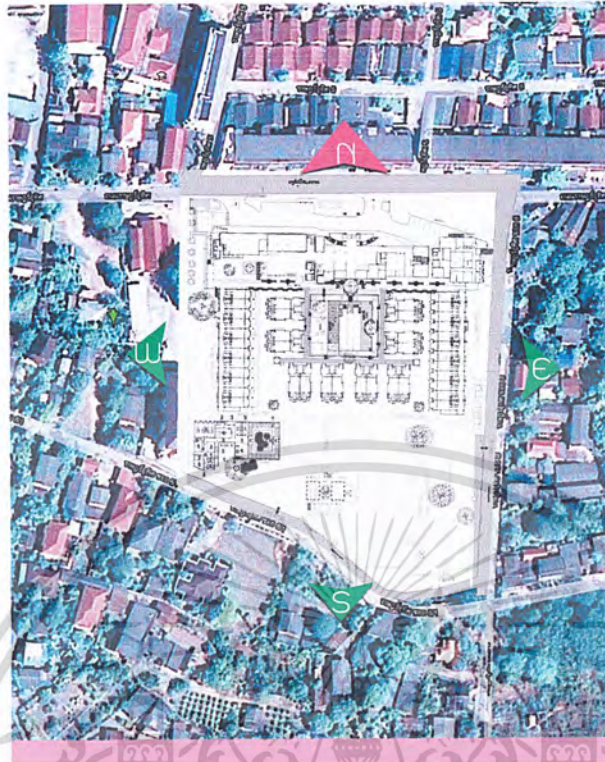
การเข้าถึงโครงการ

อนาเขต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.2 การวิเคราะห์อาคาร

การวางผัง
การวางผังของอาคารนั้นถูกต้อง ตามแนวทิศ ตะวันออกกับตะวันตก ซึ่งทิศทางของแดดจะ อ้อมได้ แดดแรงที่สุดจะอยู่ช่วง 9.00 และแรง สุดอีกทีเมื่อเวลา 15.00-17.00น. ซึ่งทำให้ ส่วนที่รับแดดมากที่สุดคือ ส่วนที่เล็กที่สุดของ แนวอาคาร A B

ความปลอดภัย
ไม่สามารถเข้าไปดับเพลิงเมื่อเกิดเหตุอัคคีภัยได้ ดังนั้นจึงควรทำทางเข้าจากทางเข้าที่สอง แล้วเชื่อม กับถนนรถก่อสร้าง

การระบายอากาศ
ลมจะสามารถเข้าถึงได้ทุกส่วนของอาคาร แต่ละห้องจะได้รับลมระบายอากาศเป็น อย่างดี

ทางสัญจร
พื้นที่ของที่จอดรถค่อนข้างน้อยมาก จึงไม่เพียงพอ เมื่อเทียบกับกฎหมายที่ระบุว่าให้มีที่จอดรถ 1 คัน/1ห้องพัก และไม่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับจอดรถบัส

จุดที่ได้รับแดดมากที่สุดของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

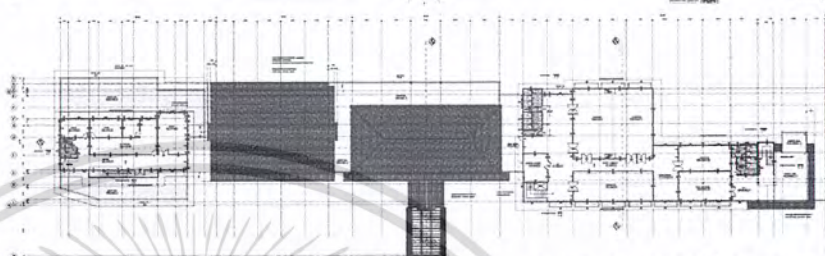
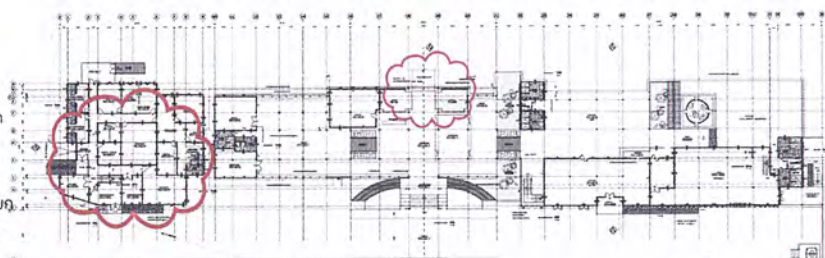
● อาคาร LOBBY

อาคารจะวางในลักษณะแนวยาวตามถนนซึ่งสามารถสร้าง Approach ที่ดีสำหรับคนที่ผ่านไปมา

● เนื่องจากเป็นอาคารที่ยาวมาก การก่อสร้างจึงควรแยกออกจากกันเป็นช่วงๆ เพราะหากเกิดการทรุดตัวของอาคาร จะทำให้อาคารเกิดรอยร้าวได้ง่าย

● แนวความคิดของผู้ออกแบบอาคารคือ ใช้อาคาร lobby เป็นตัวบล็อก เพื่อให้เกิด shock space เมื่อเดินออกไปตรงส่วน swimming pool

● ส่วน loading ของ Back office อยู่ด้านหน้าเกินไป ทำให้เกิดมุมมองที่ไม่ดีสำหรับแขกที่มาเยือน ควรจะเปลี่ยนส่วน loading ไปทางอื่นหรือ หาดูบังสายตา

ส่วน Loading

● อาคาร AB

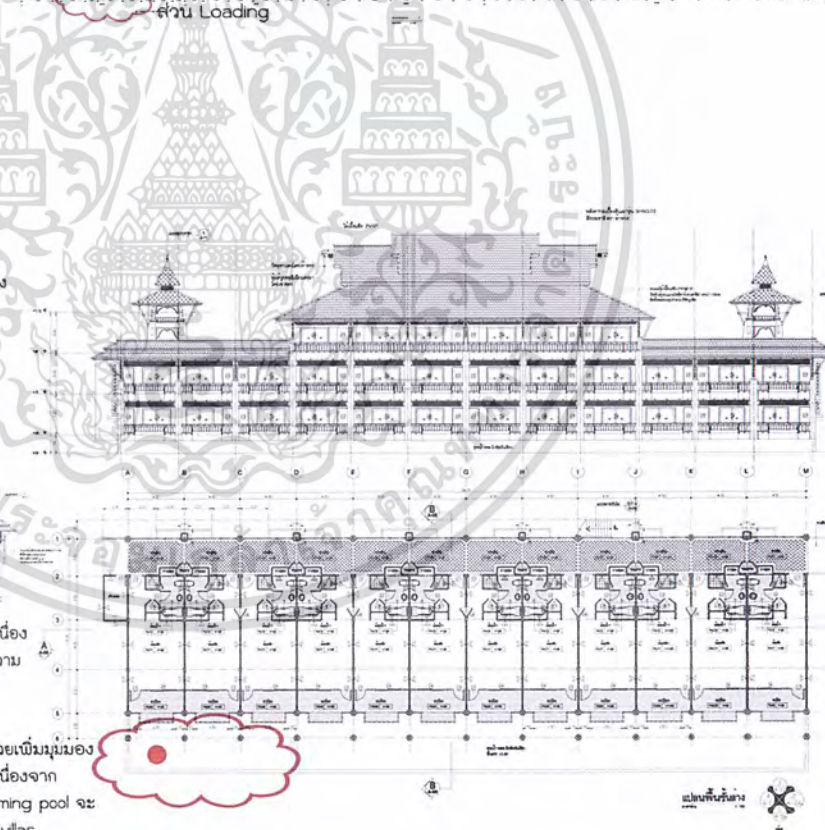
โครงสร้างอาคารเป็นแบบ เสา และคาน โดยปกติ ในช่วงความกว้างของอาคารขนาดนี้ สามารถทำเป็นผนัง Post-tension ได้ ซึ่งจะมีผลช่วยในเรื่องของงานระบบได้ง่ายขึ้น และในเรื่องของการทำระดับฝ้าซึ่งสามารถทำได้ง่ายขึ้นและสามารถ ตัดฝ้าได้สูงขึ้น

ส่วนของอาคารด้านหลัง มีการสร้างลงมาบังสายตาเนื่องจากด้านหลังของอาคารเป็นถนน ซึ่งอาจจะทำให้เกิดความไม่เป็นส่วนตัวดังนั้นจึงมีการติดระแนงไม้เข้าไป

มีการทำสระน้ำ ด้านล่าง ซึ่งช่วยเพิ่มมุมมองให้กับแขกในตึก AB เพราะเนื่องจากมุมมองที่ดีส่วนใหญ่ คือ swimming pool จะถูกบังโดย อาคาร CU หรือ villas

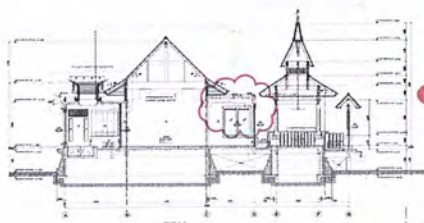
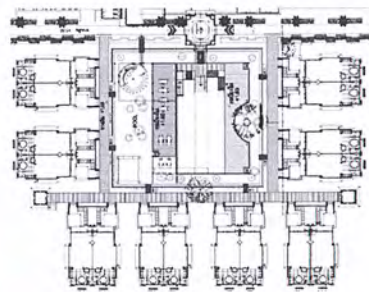
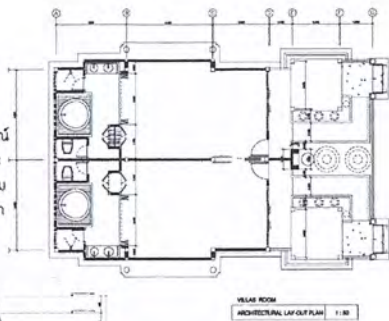

แปลนพื้นที่ส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

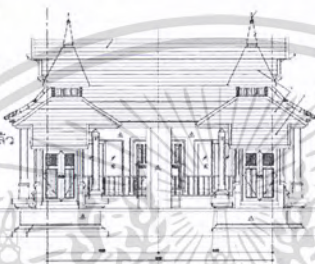
- โครงสร้างเป็นระบบเสาแกน ซึ่งสอดคล้อง ฟังก์ชันที่เรียบง่าย และมีเสาซ้อนข้างเยอะ

- โครงสร้างเป็นแบบเสาและคานแต่ด้วยรูปลักษณะ ของหลังคาจะทำให้สิ้นเปลืองวัสดุค่อนข้างเยอะ เพราะตัว เชนของหลังคาไม่รองรับเสาจึงต้องเพิ่ม โครงสร้างไปรองรับหลังคาเพื่อที่จะไปรับหลังคา ส่วนที่ติดรูป

- หลังคาสแลปด้านหน้าถ้าทำระบบกันซึมไม่ดี มีโอกาสที่น้ำจะรั่วค่อนข้างสูง และจะทำให้ ฝ้าภายในส่วนของผนังชั้นที่อยู่ใต้หลังคา ร้อนมากในตอนกลางวัน

- การระบายอากาศของตัวอาคารมีน้อยมากจำเป็นต้องใช้ ระบบระบายอากาศที่เป็นระบบการระบายอากาศทางกล เช่นพัดลมดูดอากาศหรือเครื่องปรับอากาศ ใช้น้ำมันนะ ** เนื่องจากที่ตั้ง อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลอยู่แล้ว ควรจะทำห้องพักให้เปิดโล่ง และสัมพันธ์กับอากาศสดชื่น แทนที่จะใช้เครื่องปรับอากาศ

● อาคาร CU

การจัดวางอาคารในลักษณะ เป็นกลุ่มแบบนี้ มีข้อดีในเรื่อง ของการระบายอากาศ ลมสามารถเข้าได้อย่างทั่วถึง แต่ มีข้อเสียในเรื่องของ การเหลือที่ว่างระหว่างอาคาร ทำให้ เกิดชอก ซึ่งยากต่อการทำความสะอาด

5.2 ตารางการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบต่างๆ

- ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Relation Metrix)
- ตารางความสัมพันธ์ต่อเนื่อง (Bubble Diagram)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

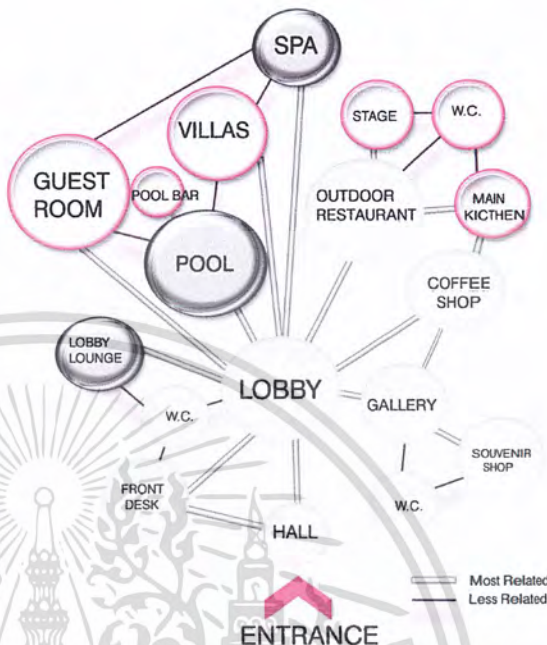
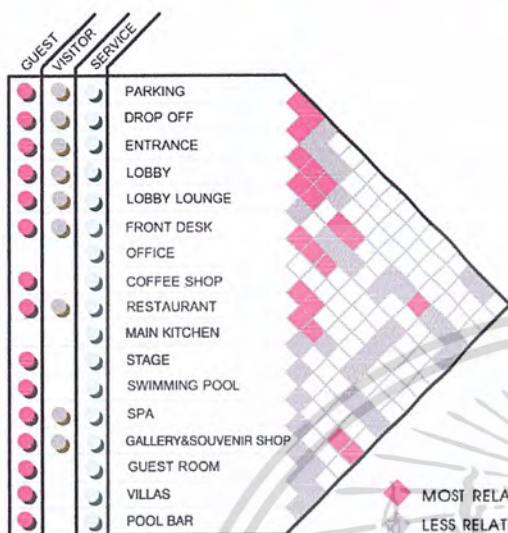

Kwan Nee Lue

Interior Architecture
Miss Warangkana Wong-oui
Code: 49020235
KINGMONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRAKANG
PAGE NUMBER 28/40

OVER ALL
BUBBLE DIAGRAM
& RELATION MATRIX

◆ MOST RELATED
 — LESS RELATED
 — NOT RELATED

— Most Related
 — Less Related

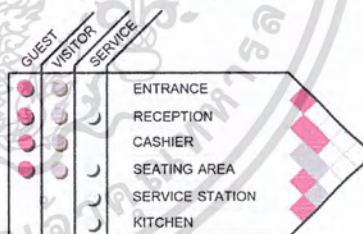
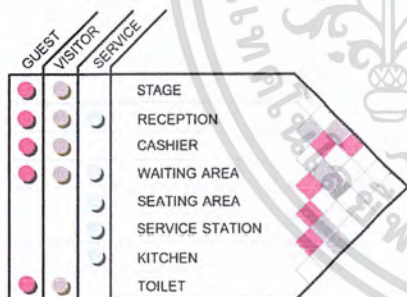

Kwan Nee Lue

Interior Architecture
Miss Warangkana Wong-oui
Code: 49020235
KINGMONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRAKANG
PAGE NUMBER 30/40

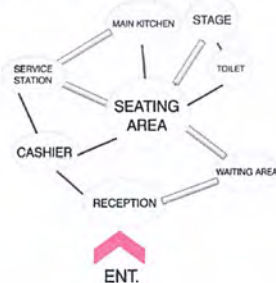
RESTAURANT & COFFEE SHOP
BUBBLE DIAGRAM
& RELATION MATRIX

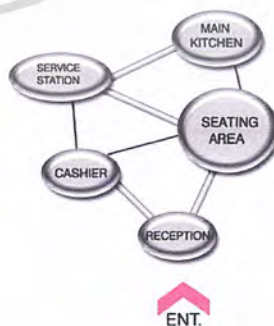
◆ MOST RELATED
 — LESS RELATED
 — NOT RELATED

— Most Related
 — Less Related

RESTAURANT

COFFEE SHOP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

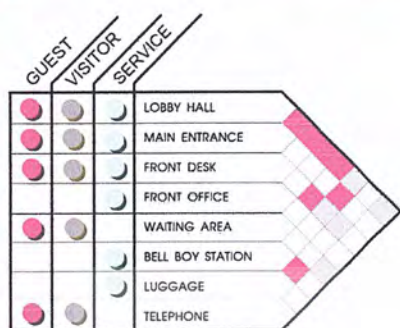
Koon Kie Sui

Interior Architecture
Miss Warangkana Wong-oui
Code 49020235
KINGMONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAKKASANG
PAGE NUMBER 29/40

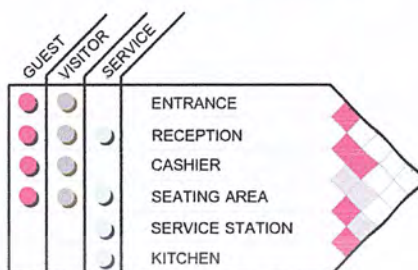

LOBBY & LOUNGE

BUBBLE DIAGRAM & RELATION MATRIX

LOBBY

LOBBY LOUNGE

◆ MOST RELATED
◇ LESS RELATED
○ NOT RELATED

— Most Related
— Less Related

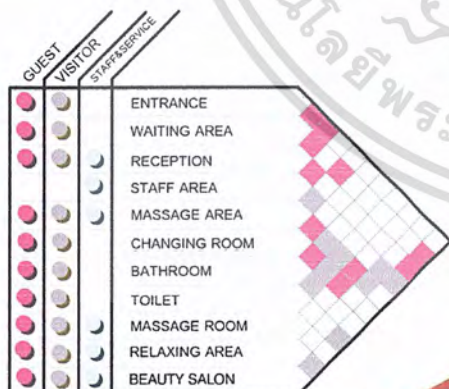
Koon Kie Sui

Interior Architecture
Miss Warangkana Wong-oui
Code 49020235
KINGMONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAKKASANG
PAGE NUMBER 31/40

SPA

BUBBLE DIAGRAM & RELATION MATRIX

SPA

◆ MOST RELATED
◇ LESS RELATED
○ NOT RELATED

— Most Related
— Less Related

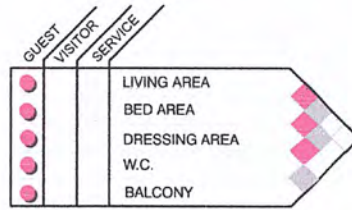
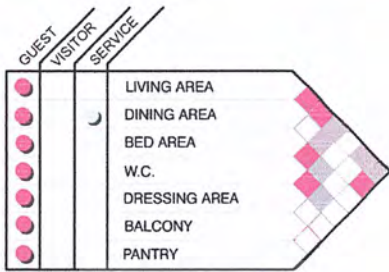
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Interior Architecture
Miss Warangkana Wong-oui
Code: 49020235
KINGMONKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY UTHAIWANG
PAGE NUMBER 32/40

VILLAS & GUEST ROOM
BUBBLE DIAGRAM
& RELATION METRIX

◆ MOST RELATED
◊ LESS RELATED
□ NOT RELATED

VILLAS

GUEST ROOM

ตารางวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ (Pie Chart)

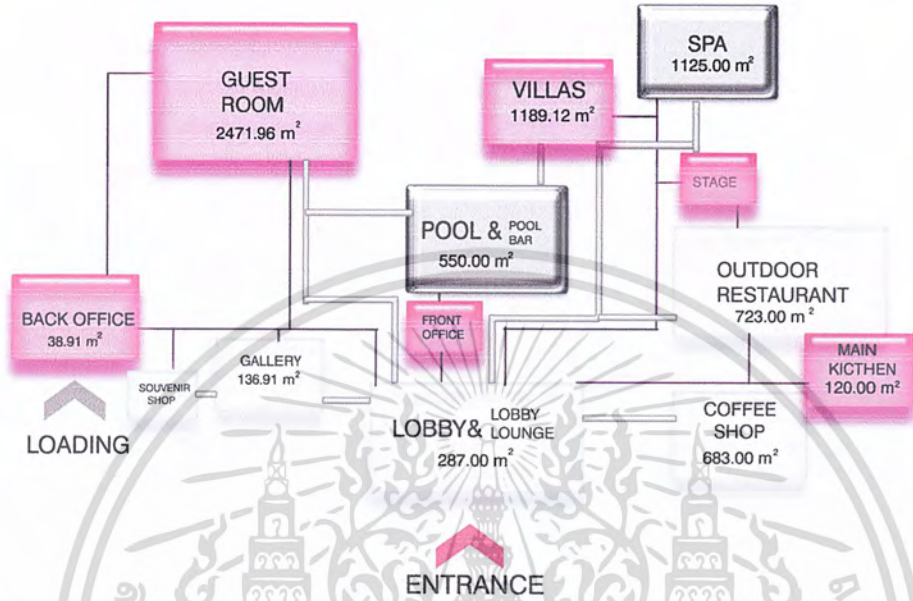
- COFFEE SHOP
- RESTAURANT
- MAIN KITCHEN
- LOBBY
- LOBBY LOUNGE
- FRONT OFFICE
- BACK OFFICE
- GUEST ROOM
- VILLAS
- GALLERY & EXHIBITION
- SPA
- POOL
- CAR PARKING & LOADING

ELEMENT	AREA REQUIREMENT(M ²)	PERSENT(%)
COFFEE SHOP	638.00	7.78
RESTAURANT	723.00	8.82
MAIN KITCHEN	120.00	1.46
LOBBY	167.00	2.03
LOBBY LOUNGE	120.00	1.46
FRONT OFFICE	84.22	0.78
BACK OFFICE	38.00	0.46
GUEST ROOM	2471.96	30.14
VILLAS	1189.12	14.50
GALLERY & EXHIBITION	136.91	1.65
SPA	1125.00	13.7
POOL	550.00	6.71
CAR PARKING & LOADING	850.00	10.37
TOTAL	8192.25	100

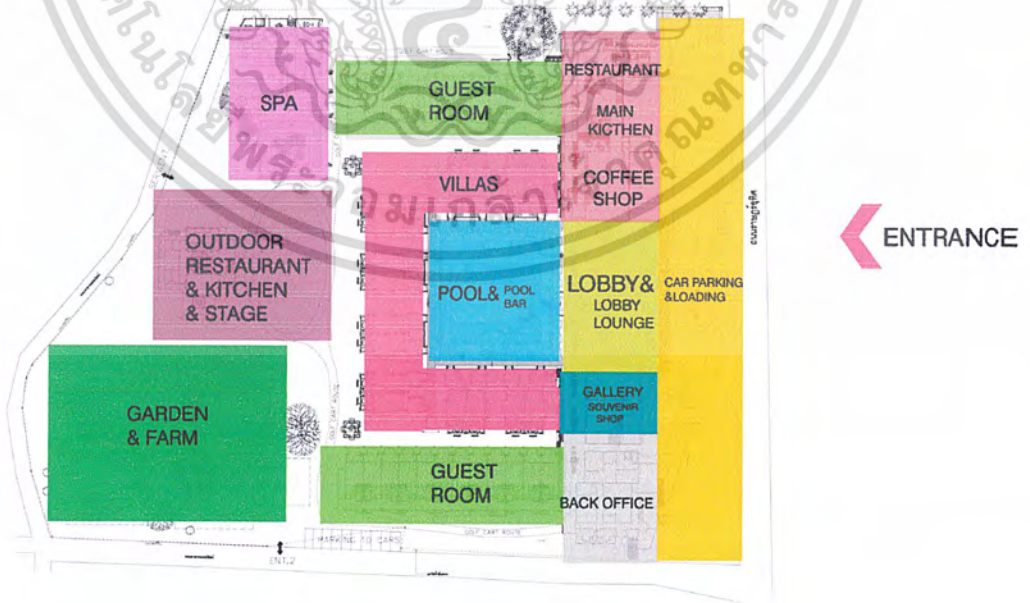

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

• ตารางความสัมพันธ์ของการใช้สอย (Function Diagram)

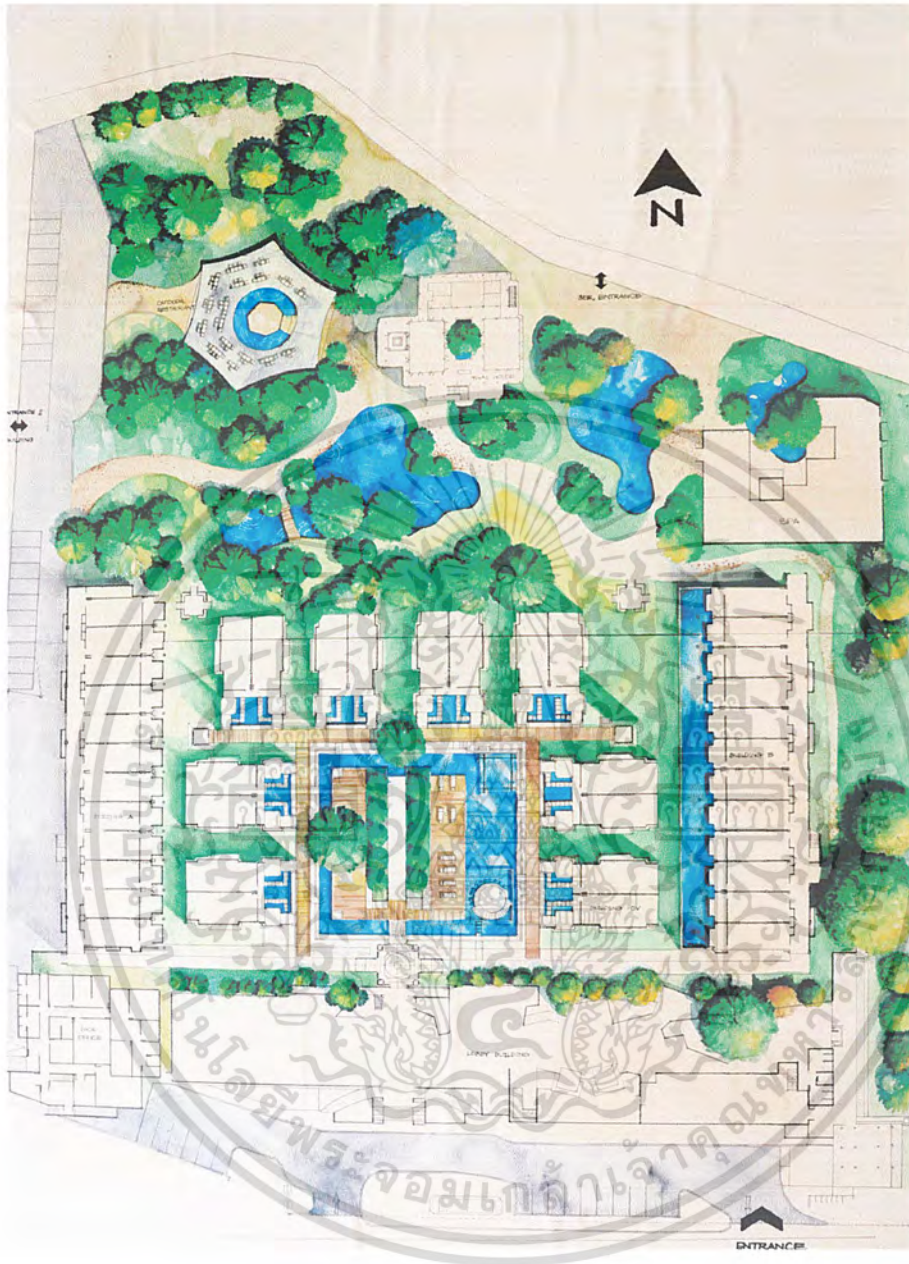

• การแบ่งพื้นที่ใช้สอยต่างๆ ในโครงการ (Zoning)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 ผังบริเวณโครงการ

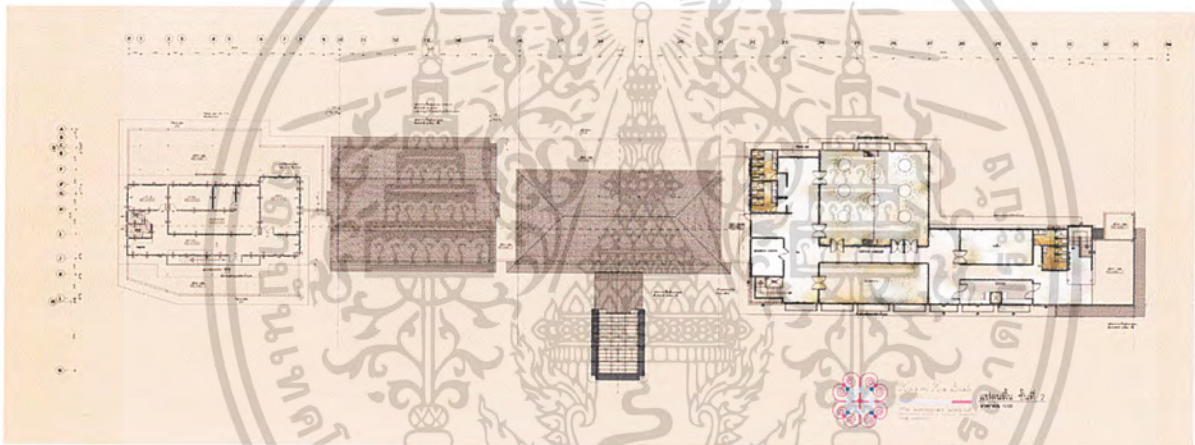

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 อาคาร Lobby

Plan ชั้น 1

Plan ชั้น 2

รูปด้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Reception

Lobby Lounge

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Indoor Restaurant

Indoor Restaurant

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Outdoor Restaurant

Library

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

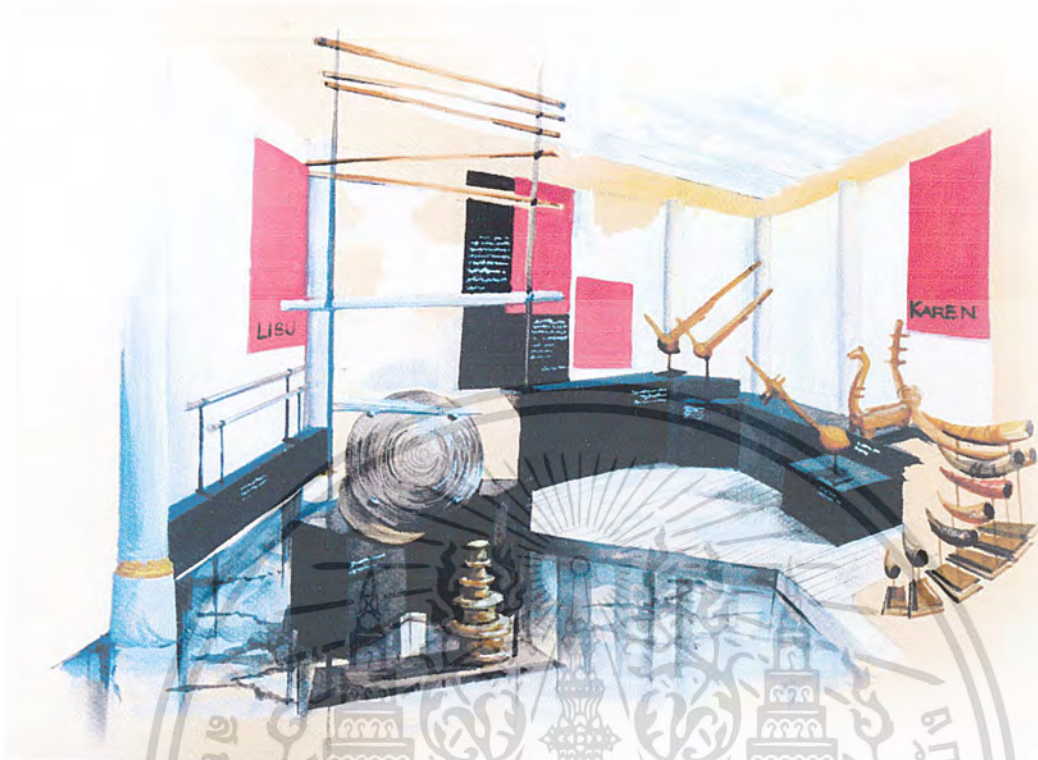

Souvenir Shop

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.3 Thai House

Exhibition

Exhibition

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 Spa

Spa ชั้น 1

Spa ชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Model Spa scale 1:50

Model Spa scale 1:50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 Guest Room

Deluxe Room

Grand Deluxe Room.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Koom Ka Siab
Lifestyle & Design

Miss Warangkana Wong-oui
KONKORWATE INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAKKARANG
Code 46020235

Deluxe Room

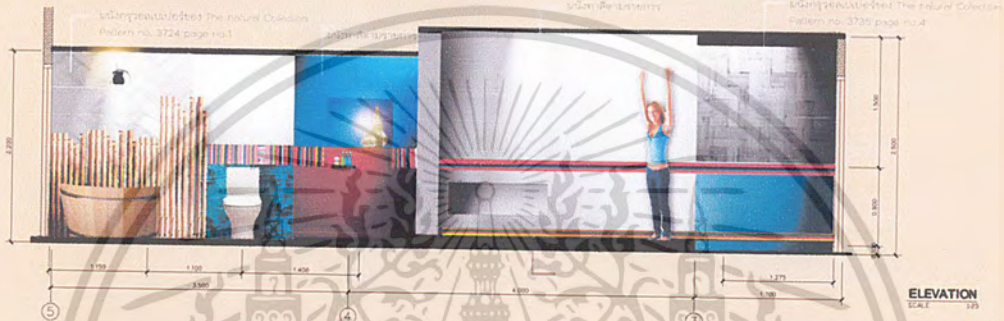
แนวความคิดในการออกแบบ Deluxe room ได้นำเอาเอกลักษณ์ของชนเผ่า ลีซู มาใช้ในการออกแบบซึ่งชนเผ่าลีซูมีเอกลักษณ์ในการแต่งกายสูงเนื่องจากมีการใช้สีสันค่อนข้างสูง ซึ่งในการนำมาประยุกต์กับงานตกแต่งภายในจะได้งานค่อนข้างไม่เดิน เนื่องจากมีลวดลายไม่มากนัก ไม่เหมือนกับชนเผ่าอื่นๆ แต่สีสันค่อนข้างแรง จึงนำสีเส้นของเครื่องแต่งกาย มารวมเข้ากับสีขาว และใช้ลวดลายส่วนมากเป็นเส้นสายของสี และวัสดุที่มีพื้นผิวเขียนแบบวัสดุธรรมชาติ

Concept ::
Lisu

Colour Scheme

Grand Deluxe

แนวความคิดในการออกแบบ ห้อง Grand Deluxe room ได้ใช้เอกลักษณ์ของชนเผ่า เย้า มาใช้ในการออกแบบตกแต่ง ซึ่งได้นำท่อนสีหลักของเครื่องแต่งกาย คือ แดง และดำ และ ลวดลายงานปัก ของเผ่าเย้า มาใช้ประกอบและประยุกต์ให้เป็นงานกราฟิคประกอบเข้ากับงานอินทีเรีย โดยวัสดุ จะใช้ วัสดุที่มีพื้นผิวเหมือนวัสดุธรรมชาติ

Colour Scheme

Concept :: Yao

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ka siab Villas
Ka siab Villas.

Kaw si-lub Suite

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Koom Ku Siab

Miss Warangkana Wong-oui
KONKORCHART'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LAKEKASAB
Code 48020235

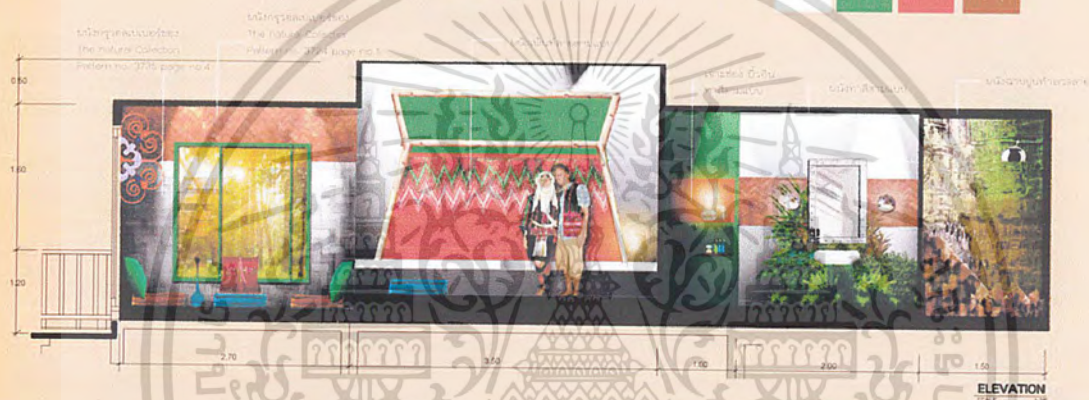
KaSiab Villas

แนวความคิดในการออกแบบ Villas ได้นำเอาเอกลักษณ์ของชนเผ่ากะเหรี่ยงมาใช้ในการออกแบบ โดยโทนสีจะเน้นไปทางสีเขียวและส้มอิฐ มีการใช้วัสดุที่มีพื้นผิวประยุกต์มาจากธรรมชาติ เน้นลวดลายโดยการเน้นที่ลายผ้าของกะเหรี่ยง

Concept ::
Karen

Colour Scheme

Kev Si lub Suite

แนวความคิดในการออกแบบ ห้อง Suite ได้ใช้เอกลักษณ์ของชนเผ่าม้งมาใช้ในการออกแบบซึ่งได้นำ ลวดลายของงานปักผ้า สีสัน ซึ่งได้นำเอาโทนสีม่วงชมพู น้ำเงินเทา มาใช้ และใช้ความลึกลับที่สุดที่มีพื้นผิวเลียนแบบธรรมชาติ แต่มีความทันสมัยอยู่ในตัว

Colour Scheme

Concept :: *Mhong*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- การศึกษาโครงสร้าง และผลการดำเนินงานของโรงแรมบูติกไฮเทลเปรียบเทียบกับโรงแรมระดับมาตรฐาน
ทั่วไป จารุณี สุนทรนาถ
- รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการจัดการตลาดบริการสำหรับโรงแรมบูติกในเขตกรุงเทพมหานคร
สุจินต์ สุขะพงษ์
- อัจฉริยา คักดินรงค์ . การประยุกต์ใช้วัฒนธรรมไทยในโรงแรมประเภทบูติกไฮเทล . มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือ เขต 1(เชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง). 2549.
แหล่งที่มา:<http://www.tatchiangmai.org/download/boutique-hotel-north.pdf> (19 มกราคม
2550)
- เชียงใหม่บูติกไฮเทล . 2550. แหล่งที่มา: <http://www.chiangmaiboutiquehotels.com/> (24
พฤศจิกายน 2549)
- ภาวดี ไกรสิทธิ์. 2548. การศึกษาโครงสร้าง พฤติกรรม และผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรม
ท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- "บูติกไฮเทลเชียงใหม่ "รวมตัวสร้างมาตรฐาน".2550. กรุงเทพธุรกิจ ออนไลน์. แหล่งที่มา :
http://www.bangkokbiznews.com/2007/05/08/WW53_5301_news.php?newsid=67939
(15 ธันวาคม 2550)
- สมาคมโรงแรมไทย. 2549. Hotel Rating. แหล่งที่มา:
http://www.thaihotels.org/news/hotels_got_star_rating.xls (17 มกราคม 2550)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้